

**Efekty uczenia się dla kierunku
edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej**

1. **Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedziny nauki/sztuki i dyscypliny naukowej/artystycznej:** kierunek przyporządkowano do dziedziny sztuki, dyscypliny artystycznej: sztuki muzyczne (100%).
2. **Profil kształcenia:** ogólnoakademicki.
3. **Poziom kształcenia i czas trwania studiów /liczba punktów ECTS:** studia pierwszego stopnia – licencjackie, 6 semestrów – 180 ECTS.
4. **Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji – 6.**
5. **Absolwent:** posiada wiedzę i umiejętności wykwalifikowanego muzyka jak również kreatora kultury muzycznej w społeczeństwie w zakresie edukacji i animacji muzycznej. Wykazuje umiejętności w komunikacji z otoczeniem, radzenia sobie ze stresem. Umie posługiwać się terminologią i specjalistycznym językiem z zakresu sztuki muzycznej, samodzielnie poszerzać swoją wiedzę i rozwiązywać problemy zawodowe. Potrafi gromadzić i przetwarzać informację posługując się warsztatem metodologicznym z obszaru edukacji muzycznej. Wyposażony jest w wiedzę teoretyczną i umiejętności praktyczne w zakresie szkolnej edukacji muzycznej pozwalające na uzupełnienie kompetencji nauczycielskich na studiach drugiego stopnia. Przygotowany jest do pracy w instytucjach upowszechniania kultury, w amatorskim ruchu muzycznym. Posiada znajomość języka obcego na poziomie biegłości B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy. Jest przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia.
5.1 **Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:** licencjat.
6. **Wymagania ogólne:** do uzyskania kwalifikacji pierwszego stopnia wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się:

Kod składnika opisu charakterystyki efektów uczenia się w dziedzinie sztuki, dyscyplinie artystycznej: sztuki muzyczne	Opis charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się Polskiej Ramy Kwalifikacji dla dziedziny sztuki	Symbol efektu kierunkowego	Treść efektu kierunkowego
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
W zakresie wiedzy o realizacji prac artystycznych			
SZ/SMA_P6S_WG	podstawowe zasady dotyczące realizacji prac artystycznych związanych z kierunkiem studiów oraz zasady dotyczące środków ekspresji i umiejętności warsztatowych pokrewnych dyscyplin artystycznych	KA6_WG1	podstawową literaturę muzyczną oraz repertuar z zakresu muzyki wokalne, instrumentalnej i wokalne-instrumentalnej, sposób tworzenia, analizowania, wykonywania, interpretowania oraz improwizowania
		KA6_WG2	elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi
		KA6_WG3	metodologiczny warsztat badań naukowych studiowanego kierunku, sposoby analizowania, syntezy i interpretowania danych
W zakresie rozumienia kontekstu dyscyplin artystycznych			
SZ/SMA_P6S_WG	podstawowe linie rozwojowe w historii poszczególnych dyscyplin artystycznych, reprezentatywne dzieła z ich spuścizny oraz publikacje związane z tymi zagadnieniami style w sztuce i związane z nimi tradycje twórcze i odtwórcze tendencje rozwojowe z zakresu poszczególnych dyscyplin artystycznych do których jest przyporządkowany kierunek studiów problematykę związaną z technologiami stosowanymi w dyscyplinie artystycznej (w ujęciu całościowym)	KA6_WG4	kierunki w rozwoju historii muzyki, ich reprezentatywne dzieła oraz podstawowe publikacje z tego obszaru
		KA6_WG5	style i gatunki muzyczne oraz związane z nimi tradycje twórcze i wykonawcze
		KA6_WG6	proces ewolucji i rozwoju dyscyplin muzycznych oraz edukacji muzycznej
		KA6_WG7	problematykę dotyczącą podstawowych nowoczesnych technologii stosowanych w muzyce oraz w edukacji muzycznej
		KA6_WG8	mechanizmy łączące praktykę z teorią

	<p>i rozwojem technologicznym związanym z zawodem artysty danej specjalności</p> <p>powiązania i zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi elementami programu studiów</p> <p>podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego, podstawową problematykę dotyczącą finansowych, marketingowych i prawnych aspektów zawodu artysty danej specjalności</p>	KA6_WG9	zagadnienia dotyczące budowy i higieny aparatu głosowego oraz posiada wiedzę z zakresu historii, budowy instrumentów muzycznych, ich konserwacji i strojenia
		KA6_WG10	problematykę pedagogiki i psychologii pozwalającą na rozumienie i interpretowanie procesów rozwoju, wychowania, socjalizacji oraz kształcenia
		KA6_WG11	strukturę, funkcje, podstawy prawne systemu oświaty oraz zagadnienia dydaktyki przedmiotu muzyka na różnych etapach edukacyjnych
		KA6_WG12	zasady konstruowania projektów artystycznych, ochrony własności intelektualnej, ergonomii, przepisów BHP oraz finansowych i marketingowych aspektów zawodu artysty i nauczyciela.
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
W zakresie umiejętności ekspresji artystycznej			
SZ/SMA_P6S_UW	tworzyć i realizować własne koncepcje artystyczne oraz dysponować umiejętnościami potrzebnymi do ich wyrażenia	KA6_UW1	dokonać wyboru oraz opracować koncepcję wykonawczą utworów muzycznych prezentując je w roli wokalisty, instrumentalisty, dyrygenta
		KA6_UW2	posługiwać się podczas prezentacji własnej koncepcji wykonawczej prawidłową techniką wokalną, techniką gry na instrumencie, odpowiednim warsztatem dyrygenckim
W zakresie umiejętności realizacji prac artystycznych			
SZ/SMA_P6S_UW	biegle słuchowo rozpoznawać materiał muzyczny, zapamiętywać go i operować nim	KA6_UW3	biegle słuchowo rozpoznawać materiał muzyczny, zapamiętywać go, przekształcać i operować nim

	wykonywać reprezentatywny repertuar związany z kierunkiem studiów oraz w podstawowym zakresie interpretować utwory reprezentujące różne style muzyczne, a także przekazywać dzieło muzyczne w pełni – jego materiał dźwiękowy, formę i zawarte w nim idee	KA6_UW4	zgodnie z tradycjami wykonawczymi różnych stylów i epok odczytać zapis muzyczny i wykonać repertuar z zakresu muzyki wokalne, instrumentalnej i wokально-instrumentalnej
		KA6_UW5	współdziałać z członkami różnego typu zespołów w celu osiągnięcia jak najlepszego efektu muzycznego
W zakresie umiejętności kreacji artystycznej			
SZ/SMA_P6S_UW	realizować własne działania artystyczne oparte na zróżnicowanych stylistycznie koncepcjach wynikających ze swobodnego i niezależnego wykorzystywania wyobraźni, intuicji i emocjonalności	KA6_UW6	wykorzystywać świadomie intuicję, emocjonalność, wyobraźnię w obszarze ekspresji muzycznej
W zakresie umiejętności improwizacyjnych			
SZ/SMA_P6S_UW	kształtować i tworzyć prezentacje w sposób umożliwiający odejście od zapisanego tekstu muzycznego, scenariusza lub tekstu dramatu	KA6_UW7	tworzyć improwizację do wybranego materiału muzycznego oraz akompaniować podczas muzycznych zajęć edukacyjnych
W zakresie umiejętności warsztatowych			
SZ/SMA_P6S_UW SZ/SMA_P6S_UU	korzystać z umiejętności warsztatowych umożliwiających realizację własnych koncepcji artystycznych oraz stosować efektywne techniki ćwiczenia tych umiejętności umożliwiające ciągły ich rozwój przez samodzielną pracę	KA6_UW8 KA6_UU1	stosować techniki ćwiczenia umożliwiające samodzielny rozwój umiejętności wokalnych, dyrygenckich i instrumentalnych
		KA6_UW9 KA6_UU2	wykorzystywać praktycznie wiedzę z obszaru ergonomii i bhp w pracy muzyka i nauczyciela
		KA6_UW10 KA6_UU3	posługiwać się w działaniach twórczych i edukacyjnych zaawansowanymi technologiami z obszaru edycji zapisu muzycznego, realizacji dźwięku, aranżacji i podstaw produkcji muzycznej

W zakresie umiejętności werbalnych

SZ/SMA_P6S_UK	przygotowywać typowe prace pisemne i wystąpienia ustne dotyczących zagadnień szczegółowych związanych z kierunkiem studiów z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych i różnych źródeł.	KA6_UK1	konstruować wypowiedź ustną i pisemną na wybrany temat muzyczny i pedagogiczny w oparciu o źródła
		KA6_UK2	formułować podstawowe pojęcia teoretyczne w tworzeniu pisemnej pracy dyplomowej
		KA6_UK3	stosować umiejętności dydaktyczne niezbędne do realizacji zadań edukacyjnych i wychowawczych szkoły oraz dostosowania programów do indywidualnych możliwości uczniów
		KA6_UK4	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego

W zakresie umiejętności w zakresie publicznych prezentacji

SZ/SMA_P6S_UK	stosować formy zachowań związane z publicznymi prezentacjami własnych dokonań artystycznych	KA6_UK5	stosować formy zachowań właściwe dla różnych wystąpień publicznych: muzycznych, naukowych, dydaktycznych oraz reagować na specyficzne warunki wystąpienia publicznego
---------------	---	---------	---

KOMPETENCJE SPOŁECZNE: jest gotów do

W zakresie niezależności

SZ/SMA_P6S_KR	samodzielnego podejmowania niezależnych prac wykazując się umiejętnością zbierania, analizowania i interpretowania informacji, rozwijania idei i formułowania krytycznej argumentacji oraz wewnętrzną motywacją i umiejętnością organizacji pracy	KA6_KR1	doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej posiadając przy tym umiejętność kreatywnej pracy własnej i zespołowej
		KA6_KR2	współdziałania i pracy w grupie przyjmując role współuczestnika, lidera grupy, mediatora wykazując się przy tym umiejętnością samooceny
		KA6_KR3	podejmowania samodzielnych projektów artystycznych i dydaktycznych w poczuciu odpowiedzialności za ich jakość

		KA6_KR4	działania na rzecz podnoszenia jakości pracy własnej, szkoły lub innych placówek z obszaru edukacji muzycznej i animacji kultury
W zakresie uwarunkowań psychologicznych			
SZ/SMA_P6S_KK	efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, emocjonalności, zdolności twórczego myślenia i twórczej pracy w trakcie rozwiązywania problemów, elastycznego myślenia, adaptowania się do nowych i zmieniających się okoliczności oraz kontrolowania swoich zachowań w warunkach związanych z publicznymi prezentacjami	KA6_KK1	adaptowania się do nowych okoliczności związanych z występami publicznymi, umiejętnego reagowania na sytuacje stresowe
W zakresie komunikacji społecznej			
SZ/SMA_P6S_KO SZ/SMA_P6S_KR	wypełniania roli społecznej absolwenta studiów na kierunku przyporządkowanym do dyscypliny artystycznej	KA6_KO1 KA6_KR1	komunikacji werbalnej i niewerbalnej w pracy indywidualnej i zespołowej w roli muzyka, nauczyciela, animatora kultury w swoim środowisku pracy zawodowej
	podejmowania refleksji na temat społecznych, naukowych i etycznych aspektów związanych z własną pracą i etosem zawodu	KA6_KO2 KA6_KR2	samorealizacji zawodowej poprzez działania artystyczne i dydaktyczno-wychowawcze oparte na aksjologii
	efektywnego komunikowania się i inicjowania działań w społeczeństwie oraz prezentowania zadań w przystępnej formie, w tym z zastosowaniem technologii informacyjnych	KA6_KO3 KA6_KR3	wykorzystywania prawnych aspektów zasad ochrony własności intelektualnej w wykonywaniu zadań muzyka i nauczyciela
		KA6_KO4 KA6_KR4	przedstawiania własnych opinii na tematy społeczne, etyczne, naukowe związane ze swoimi działaniami zawodowymi wykazując przy tym zdolność elastycznego myślenia
		KA6_KO5 KA6_KR5	konstruktywnej krytyki w stosunku do siebie i innych
		KA6_KO6 KA6_KR6	prezentowania swojej działalności artystycznej i dydaktycznej w sposób świadomy i komunikatywny z wykorzystaniem technologii informacyjnych

7. Objaśnienie oznaczeń:

Objaśnienie oznaczeń kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

SZ/SMA_P6S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie sztuka/dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne dla studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim
------------	--

Objaśnienia oznaczeń komponentów efektów uczenia się wspólne dla opisu symbolu efektu uczenia się oraz kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

W	– kategoria wiedzy, w tym:
G (po W)	– podkategoria <i>zakres i głębia</i> ,
K (po W)	– podkategoria <i>kontekst</i> ,
U	– kategoria umiejętności, w tym:
W (po U)	– podkategoria w zakresie <i>wykorzystanie wiedzy</i> ,
K (po U)	– podkategoria w zakresie <i>komunikowanie się</i> ,
O (po U)	– podkategoria w zakresie <i>organizacja pracy</i> ,
U (po U)	– podkategoria w zakresie <i>uczenie się</i> .
K (po podkreślniku)	– kategoria kompetencji społecznych, w tym:
K (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>ocena</i> ,
O (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>odpowiedzialność</i> ,
R (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>rola zawodowa</i> .
01, 02, 03 i kolejne	– numer efektu uczenia się

Objaśnienia oznaczeń symbolu efektu kierunkowego

K (przed podkreślnikiem)	– kierunkowe efekty uczenia się
A (przed podkreślnikiem)	– profil ogólnoakademicki
6	– studia pierwszego stopnia

8. Oznaczenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz artystycznych

Lp.	Dziedzina nauki/symbol kodu	Dyscyplina naukowa/artystyczna/symbol kodu
1	Dziedzina nauk humanistycznych/ H	1) archeologia/ A
		2) etnologia i antropologia kulturowa/ EA
		3) filozofia/ F
		4) historia/ H
		5) językoznawstwo/ J
		6) literaturoznawstwo/ L
		7) nauki o kulturze i religii/ KR
		8) nauki o sztuce/ NSz
		9) polonistyka/ PL
2	Dziedzina nauk inżynieryjno-technicznych/ IT	1) architektura i urbanistyka/ AU
		2) automatyka, elektronika, elektrotechnika i technologie kosmiczne/ AE
		3) informatyka techniczna i telekomunikacja/ IT
		4) inżynieria bezpieczeństwa/ IBZ
		5) inżynieria biomedyczna/ IB
		6) inżynieria chemiczna/ IC
		7) inżynieria lądowa, geodezja i transport/ IL
		8) inżynieria materiałowa/ IM
		9) inżynieria mechaniczna/ IMC
		10) inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka/ ISG
		11) ochrona dziedzictwa i konserwacja zabytków/ OD
3	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu/ M	1) biologia medyczna/ BM
		2) nauki farmaceutyczne/ NF
		3) nauki medyczne/ NM
		4) nauki o kulturze fizycznej/ NKF
		5) nauki o zdrowiu/ NZ
4	Dziedzina nauk o rodzinie/ NR	1) nauki o rodzinie/ NRO
5	Dziedzina nauk rolniczych/ R	1) nauki leśne/ NL
		2) rolnictwo i ogrodnictwo/ RO
		3) technologia żywności i żywienia/ TZ
		4) zootechnika i rybactwo/ ZR
6	Dziedzina nauk społecznych/ S	1) ekonomia i finanse/ EF
		2) geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna/ GEP
		3) nauki o bezpieczeństwie/ NB
		4) nauki o komunikacji społecznej i mediach/ NKS
		5) nauki o polityce i administracji/ NPA
		6) nauki o zarządzaniu i jakości/ NZJ
		7) nauki prawne/ NP
		8) nauki socjologiczne/ NS
		9) pedagogika/ P

		10) prawo kanoniczne/ PK
		11) psychologia/ PS
		12) stosunki międzynarodowe/ SMI
7	Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych/ XP	1) astronomia/ AS
		2) biotechnologia/ BT
		3) informatyka/ I
		4) matematyka/ MT
		5) nauki biologiczne/ NBL
		6) nauki chemiczne/ NC
		7) nauki fizyczne/ NF
		8) nauki o Ziemi i środowisku/ NZ
8	Dziedzina nauk teologicznych/ TL	1) nauki biblijne/ NBB
		2) nauki teologiczne/ NT
9	Dziedzina nauk weterynaryjnych/ W	1) weterynaria/ WT
10	Dziedzina sztuki/ SZ	1) sztuki filmowe i teatralne/ SFT
		2) sztuki muzyczne/ SM
		3) sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki/ SP

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia - licencjackie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 6 semestrów

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 180 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: licencjat

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

I. Przedmiot ogólnouczelniany I, II

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu.

Treści merytoryczne: monograficzne, całościowe ujęcie wybranego zagadnienia z niżej proponowanych: poprawna polszczyzna w praktyce, prawo autorskie, zakładanie własnego przedsiębiorstwa, etyka i kultura języka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

2. Technologie informacyjne

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami i pojęciami występującymi w trakcie pracy z komputerem, zrozumienie zasad działania i sposobów wykorzystywania komputera oraz oprogramowania użytkowego, a także przygotowanie do świadomego wykorzystywania narzędzi technologii informacyjnej w celu poszukiwania, wykorzystywania i przetwarzania informacji z różnych źródeł oraz w celu rozwiązywania problemów z różnych dziedzin.

Treści merytoryczne: Podstawy użytkowania komputera i wyszukiwania informacji, rola IT w procesie dydaktycznym i samokształceniowym oraz prawne i etyczne zasady użytkowania komputera. Edytory tekstu – tworzenie, formatowanie i drukowanie dokumentów; kopiowanie i przenoszenie fragmentów tekstu w obrębie jednego dokumentu i pomiędzy różnymi dokumentami, praca z tabelami, umieszczenie w tekście obrazów i grafik, tworzenie automatycznego spisu treści i korespondencji seryjnej, stosowanie się do zasad pisania prac naukowych. Arkusz kalkulacyjny – rozumienie pojęcia „arkusz kalkulacyjny”, tworzenie, formatowanie, modyfikacja i zastosowanie arkusza w wybranych obszarach wiedzy, tworzenie standardowych formuł, użycie funkcji matematycznych, statystycznych, tekstowych, logicznych oraz daty i czasu, tworzenie i formatowanie wykresów, arkusz kalkulacyjny jako baza danych. Grafika prezentacyjna – tworzenie prezentacji multimedialnej z uwzględnieniem podstawowych zasad tzw. „prezentacji dla prelegenta”. Podstawy tworzenia stron internetowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady prawne i etyczne wynikające z wykorzystywania komputera i narzędzi technologii informacyjnej.

Umiejętności (potrafi): poszukiwać, gromadzić i przetwarzać informacje, a także wykorzystywać je w krytyczny i systematyczny sposób; rozwiązywać problemy wymagające zastosowania technologii informacyjnej poprzez dobór i odpowiednie wykorzystanie właściwych narzędzi informatycznych i oprogramowania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania roli technologii informacyjnej we współczesnym społeczeństwie oraz w procesie dydaktycznym i samokształceniowym; szanowania własności intelektualnej, w tym praw autorskich do oprogramowania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Język obcy I

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na zadane tematy, opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu muzyki.

Treści merytoryczne: ćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: zapoznanie się, system edukacji i szkolnictwa wyższego, opis człowieka i osobowości, rodzina, uczucia, podróże, nauka języka obcego i migracja, udzielanie rad, monitoring, tradycyjne role kobiet i mężczyzn, zażalenia, aktualności z kraju i zagranicy, wyrażanie własnych opinii, formy czasowe, pytanie bezpośrednie i pośrednie, składowe czasowników, zdania złożone podrzędnie i współrzędnie, zaimki dzierżawcze, stopniowanie przymiotników i przysłówków, tryb rozkazujący, strona bierna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu tematycznego muzyki i edukacji muzycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu muzyki oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując różne role.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Język obcy II

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na zadane tematy, opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu muzyki.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: czas wolny, środki masowego przekazu, doświadczenia życiowe, marzenia i plany na przyszłość, czynności życia codziennego, poczucie szczęścia, pozyskiwanie informacji; gramatyka: formy czasowe, pytania bezpośrednie i pośrednie, odmiana zaimków osobowych, zdania względne, czasowniki modalne; doskonalenie wszystkich sprawności językowych; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów; wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu muzyki i edukacji muzycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu muzyki oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując różne role.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Język obcy III

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych

wypowiedziach, które dotyczą znanych spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na zadane tematy, opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu muzyki.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: miejsce zamieszkania (wady, zalety), ogłoszenia i poradniki, miasta kiedyś i dziś, stolice kulturalne Europy, biografie znanych artystów, nowoczesne technologie, wiek (wady, zalety), prasa i telewizja; gramatyka: formy czasowe, pytania bezpośrednie i pośrednie, odmiana zaimków osobowych, zdania względne, czasowniki modalne; doskonalenie wszystkich sprawności językowych; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów; wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu tematycznego muzyki i edukacji muzycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu muzyki oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując różne role.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Język obcy IV

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na zadane tematy, opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu muzyki.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: kariera zawodowa, święta i zwyczaje, emocje i zmysły, film, przestępstwa i katastrofy, wynalazki i nowinki technologiczne; gramatyka: tryb przypuszczający, zdania warunkowe, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna, czasowniki

modalne, zdania przydawkowe; doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów; wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu tematycznego muzyki i edukacji muzycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu muzyki oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując różne role.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Wychowanie fizyczne

Cel kształcenia: świadome i systematyczne rozwijanie własnej aktywności fizycznej i dbałości o stan zdrowia.

Treści kształcenia: gry i zabawy ruchowe, ćwiczenia kształtujące prawidłową postawę ciała z wykorzystaniem przyrządów i przyborów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia z zakresu kultury fizycznej oraz z zakresu wybranych dyscyplin sportowych; problematykę na temat wpływu ruchu i ćwiczeń ruchowych na zachowanie zdrowia jednostki i społeczeństwa.

Umiejętności (potrafi): kontrolować poziom własnej sprawności fizycznej, wykonując podstawowe testy i sprawdziany; dobrać ćwiczenia kształtujące odruch prawidłowej postawy ciała; wykonać podstawowe elementy techniczne zespołowych gier sportowych (siatkówki, koszykówki, piłki nożnej i piłki ręcznej) i wykorzystać w praktyce ćwiczenia fizyczne, mające wpływ na motorykę organizmu; podjąć działania prozdrowotne i edukacyjne, wykorzystując w praktyce wiedzę oraz umiejętności w zakresie różnych form aktywności ruchowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy w zespole stosując zasady „fair play”; kształtowania samodyscypliny i samooceny oraz poczucie odpowiedzialności za zdrowie i bezpieczeństwo własne oraz drugiego człowieka; kreowania wartości aktywności ruchowej jako formy relaksu fizycznego i psychicznego oraz promowania pozytywnej postawy prozdrowotnej wpływającej na sprawność funkcjonalną w dorosłym życiu człowieka

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Wychowanie fizyczne

Cel kształcenia: przygotowanie do świadomego uczestnictwa w kulturze fizycznej, działalności sportowo-rekreacyjnej jako ważnego elementu prozdrowotnego stylu życia.

Treści merytoryczne: różne formy wyścigów z wykorzystaniem sprzętu sportowego; piłka siatkowa, ręczna, koszykówka, nożna, atletyka terenowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wiedzę z zakresu kultury fizycznej oraz z zakresu wybranych dyscyplin sportowych; wpływ ruchu i ćwiczeń ruchowych na zachowanie zdrowia jednostki i społeczeństwa.

Umiejętności (potrafi): kontrolować poziom własnej sprawności fizycznej, wykonując podstawowe testy i sprawdziany; dobrać ćwiczenia kształtujące odruch prawidłowej postawy ciała; wykonać podstawowe elementy techniczne zespołowych gier sportowych (siatkówki, koszykówki, piłki nożnej i piłki ręcznej) i wykorzystać w praktyce ćwiczenia fizyczne, mające wpływ na motorykę organizmu; podjąć działania prozdrowotne i edukacyjne, wykorzystując w praktyce wiedzę oraz umiejętności w zakresie różnych form aktywności ruchowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy w zespole stosując zasady „fair play”; kształtowania samodyscypliny i samooceny oraz poczucie odpowiedzialności za zdrowie i bezpieczeństwo własne oraz drugiego człowieka; kreowania wartości aktywności ruchowej jako formy relaksu fizycznego i psychicznego oraz promowania pozytywnej postawy prozdrowotnej wpływającej na sprawność funkcjonalną w dorosłym życiu człowieka.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. Przedmiot do wyboru (Historia jazzu/History of Jazz)

Cel kształcenia: przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w kulturze muzycznej, zaznajomienie z podstawowymi zjawiskami w historii jazzu, wprowadzenie do aktywnego samokształcenia oraz propagowania kultury muzycznej.

Treści merytoryczne: źródła jazzu, style i kierunki w muzyce jazzowej. Społeczne i historyczne uwarunkowania uczestnictwa w kulturze muzycznej XX wieku. Rozwój instrumentarium i stylów jazzu tradycyjnego (nowoorleańskiego, dixielandu, jazzu chicagowskiego i nowojorskiego, swingu) oraz jazzu nowoczesnego (bee-bopu, stylu cool, hard bopu, jazzu modalnego, free jazzu, fusion, stylów smooth jazz, radical jazz i nu jazz). Trzeci nurt i związki z innymi gatunkami muzyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): tło kulturowe, najważniejsze style i zjawiska; podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury muzycznej w zakresie jazzu.

Umiejętności (potrafi): swobodnie formułować wypowiedzi na temat muzyki jazzowej; argumentować i merytorycznie uzasadnić swoje poglądy estetyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego upowszechniania wiedzy na temat światowego dziedzictwa kulturalnego w zakresie muzyki jazzowej; aktywnego współdziałania z artystami i instytucjami na rzecz wspierania kultury muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

10. Przedmiot do wyboru (Historia tańca/History of Dance)

Cel kształcenia: przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w kulturze, zaznajomienie z podstawowymi zjawiskami w historii kultury tanecznej, wprowadzenie do samokształcenia.

Treści merytoryczne: taniec w kulturach starożytnych – obrzędowe i ludyczne funkcje tańca; tańce dworskie, tańce salonowe, taniec towarzyski; powstanie i rozwój baletu; balet romantyczny i klasyczny balet imperialny, balet w wieku XX; teatr tańca; przemiany w kulturze tanecznej i dominujące trendy w tańcu współczesnym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): epoki, najważniejsze zjawiska kultury tanecznej i podstawowe metody analizy i interpretacji tańca.

Umiejętności (potrafi): swobodnie w formie mówionej i pisemnej wypowiadać się na tematy związane z historią tańca.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego doskonalenia wiedzy i świadomości dotyczącej znaczenia światowego dziedzictwa kulturalnego w zakresie kultury tanecznej.
Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

1. Pedagogika I

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami wiedzy pedagogicznej, niezbędnej do trafnej analizy problemów oraz zjawisk edukacyjnych. Przygotowanie do rozumienia wybranych kategorii humanistycznych, typu: prawo, kultura, wolność, edukacja, wychowanie, kształcenie, środowisko społeczne oraz wychowawcze, podmiotowość, odpowiedzialność, twórczość, wyobraźnia, tolerancja i samorealizacja przez pryzmat pedagogiki. Kształtowanie podstaw wiedzy w zakresie merytorycznego, metodologicznego oraz pragmatycznego postrzegania dyscypliny, w tym umiejętności wykorzystania własnego doświadczenia w percepcji otoczenia społecznego oraz interpretacji różnorodnych oddziaływań edukacyjnych. Wprowadzenie do analizy rodzajów wychowania oraz typów środowisk wychowawczych. Zaznajomienie z pojęciem ideału, celami, grupą metod, zasadami oraz dziedzinami wychowania w społeczeństwie demokratycznym.

Treści merytoryczne: etymologia, rodowód i tradycje pedagogiki jako praktyki społecznej oraz dyscypliny naukowej. Warunki naukowego statusu pedagogiki (wyodrębniony przedmiot zainteresowań, system pojęciowy, metodologia prowadzenia badań, tworzenie twierdzeń i teorii naukowych), a także jej związki z innymi dziedzinami wiedzy: filozofią, antropologią, socjologią, psychologią, prawem, naukami o kulturze oraz zdrowiu. Klasyfikacja działań pedagogiki i jej miejsce w systemie nauk. Wpływ badań psychologicznych i socjologicznych na rozwój nurtów i kierunków w pedagogice oraz praktyce edukacyjnej. Modele badawcze i odpowiadające im metody prowadzenia badań. Złożone aspekty rzeczywistości człowieka a badania interdyscyplinarne. Pedagogiczna refleksja teoretyczna i jej kulturowo-społeczne funkcje. Koncepcja człowieka w świetle ideałów i wartości wychowania. Uczenie się jako centralna kategoria pojęciowa współczesnej praktyki edukacyjnej. Aporie pedagogiczne i ich konsekwencje edukacyjne - przymus a swoboda w wychowaniu, wychowanie a manipulacja. Podstawowe rodzaje wychowania oraz środowiska wychowawcze (rodzina, szkoła, grupa rówieśnicza, sfera kultury popularnej i massmediów) – zakresy przenikania i oddziaływań. Trudności wychowawcze uwarunkowane środowiskowo – sposoby ich diagnozowania i zapobiegania. Pedagogiczne aspekty pracy z wychowankiem i jego rodziną. Konwencja Praw Dziecka oraz jej wpływ na założenia pedagogiki nieautorytarnej, tj. wychowania bez porażek.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy wiedzy o nauce i poznaniu naukowym, wpływ uwarunkowań historycznych, naukowych i kulturowych na powstanie i rozwój pedagogiki na świecie oraz w Polsce; budowę pedagogiki, podstawowe kategorie oraz miejsce pedagogiki w systemie nauk o człowieku; mechanizmy procesu socjalizacji oraz znaczenie zachodzących przemian społecznych, kulturowych i technologiczno-cyfrowych na kształtowanie tożsamości wychowanków; podstawowe paradygmaty i modele badawcze, a także metody prowadzenia badań pedagogicznych i interdyscyplinarnych; główne rodzaje wychowania oraz środowiska wychowawcze, a także ich wpływ na zachowanie dziecka; przyczyny i przejawy trudności wychowawczych uwarunkowanych środowiskowo oraz sposoby przezwycięzania trudności i niepowodzeń szkolnych; potrzebę poszanowania autonomii i godności wychowanka; znaczenie uczenia się przez całe życie oraz potrzebę przygotowania uczniów do edukacji ustawicznej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych do analizy, właściwego diagnozowania i interpretowania zjawisk społeczno-kulturowych i problemów wychowawczych; przewidywać

skutki różnorodnych oddziaływań środowiskowych dla praktyki edukacyjnej, działań wychowawczych oraz nauczania; sformułować koncepcję człowieka, zgodną z ideałem wychowawczym, celami, grupą metod, zasad oraz dziedzin wychowania w społeczeństwie demokratycznym; wypowiadać się na tematy pedagogiczne w oparciu o aktualny stan wiedzy, z wykorzystaniem opracowań naukowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): okazywania empatii uczniom oraz zapewnienia im wsparcia i pomocy w wszechstronnym rozwoju osobowości; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej, zgodnie z zasadą wychowania bez porażek, jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, a zdobytą wiedzę traktuje jako punkt wyjścia do dalszego samokształcenia oraz rozwoju zawodowego i osobistego; pełnienia funkcji opiekuna, doradcy i inicjatora wartościowych działań pedagogicznych i edukacyjnych
Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

2. Pedagogika II

Cel kształcenia: wspieranie rozwoju kompetencji, służących do świadomego odwoływania się wobec pedagogicznej wiedzy naukowej w rozwiązywaniu różnych problemów edukacyjnych i społecznych. Zaznajomienie z założeniami wybranych kierunków oraz prądów pedagogicznych, istotnych dla ugruntowania idei wychowania estetycznego, wychowania „do” i „przez” sztukę i muzykę. Wprowadzenie w zagadnienia tradycyjnych i współczesnych koncepcji dydaktycznych, z wyznaczeniem określonych celów, treści, metod kształcenia. Uświadomienie potrzeby uczenia się przez całe życie, z wykorzystaniem założeń pedagogiki twórczości w społeczeństwie wiedzy i kulturze zmiany. Wprowadzenie do myślenia o osobie nauczyciela.

Treści merytoryczne: aksjologiczne aspekty teorii wychowania moralnego. Modele dzieciństwa w wybranych poglądach i teoriach naukowych, a obecność dziecka w kulturze oraz sztuce. Priorytety oraz postulaty pedagogiki kultury w kontekście założeń pedagogiki pozytywistycznej. Konserwatywne systemy dydaktyczne a idee progresywizmu oraz ruchu Nowe Wychowanie dla uznania doświadczenia i ekspresji twórczej jako dróg poznania, rozwoju i samorealizacji. Idee wychowania estetycznego, wychowania „do” muzyki i sztuki oraz „przez” muzykę i sztukę. Światowe systemy wychowania muzycznego a polska tradycja i współczesne idee powszechnej edukacji muzycznej. Wartości, koncepcja wiedzy, doświadczenia i poznawania w dydaktyce współczesnej. Znaczenie świadomości celów kształcenia w procesie edukacji szkolnej. Treści nauczania/uczenia się oraz kryteria i zasady ich doboru do programów kształcenia. Podstawowe założenia i zasady pedagogiki twórczości. Autorytet oraz kompetencje nauczyciela-wychowawcy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): społeczno-kulturowe oraz historyczne uwarunkowania zainteresowania dzieckiem, a jego obecność w kulturze i sztuce; proces ewolucji systemów dydaktycznych, ich oddziaływania na organizację i funkcjonowanie systemu oświaty w Polsce i na świecie oraz znaczenie pozycji szkoły jako instytucji edukacyjnej; aksjologiczne podstawy procesu edukacji oraz znaczenie wartości etycznych, estetycznych i społecznych w wychowaniu uczniów; zasady i metody wychowania oraz obowiązki nauczyciela, jako wychowawcy klasy; kluczowe cele oraz treści kształcenia, a także ich znaczenie w procesie edukacji szkolnej; założenia filozoficzne i psychologiczne procesu edukacji oraz konieczność dostosowywania zasad i metod dydaktyki do potrzeb twórczości artystycznej uczniów; rolę zawodową nauczyciela w szkole oraz znaczenie wiedzy merytorycznej i metodycznej w edukacji i wychowaniu młodego pokolenia.

Umiejętności (potrafi): dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych oraz analizować ich powiązania z różnymi rodzajami działalności pedagogicznej; wykorzystać posiadaną wiedzę z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych do właściwego diagnozowania i interpretowania zjawisk i problemów edukacyjnych, społecznych,

kulturowych, itp.; konstruować przykładowe programy kształcenia z zastosowaniem podstawowych zasad oraz metod twórczego myślenia; porównywać i analizować wybrane koncepcje wychowania estetycznego oraz muzycznego; docenić rolę nauczyciela przedmiotów estetycznych, czy animatora działań artystycznych;

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania nabytej wiedzy i umiejętności w stopniu umożliwiającym ramową konstrukcję programu kształcenia, a także realizację wybranych projektów edukacyjnych w szkole; okazywania zrozumienia dla złożonych uwarunkowań rozwoju idei wychowania do twórczości, wychowania estetycznego, w tym koncepcji powszechnej edukacji muzycznej w Polsce i na świecie; okazywania uwagi oraz wsparcia osobom potrzebującym ukierunkowania zainteresowań wiedzą, kulturą, sztuką.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

3. Psychologia

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawową wiedzą z zakresu psychologii, wprowadzenie podstawowych pojęć oraz koncepcji teoretycznych z zakresu psychologii ogólnej i psychologicznych podstaw rozwoju i wychowania (w tym: rozwój poznawczy, rozwój emocjonalny i społeczny, rozwój umiejętności szkolnych oraz rozwój psychoseksualny). Kształtowanie postaw w zakresie merytorycznego postrzegania procesów poznawczych, regulacji zachowań społecznych, emocji oraz sposobów radzenia sobie ze stresem, a także komunikacji interpersonalnej nauczyciela z uczniem.

Treści merytoryczne: historia psychologii. Główne koncepcje psychologiczne człowieka. Metody badawcze w psychologii. Biologiczne mechanizmy zachowań. Stany świadomości. Spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji. Rozwój mowy. Uczenie się i pamięć. Myślenie i rozumowanie. Inteligencja. Procesy poznawcze. Poznanie i spostrzeganie społeczne. Emocje i motywacja w procesach regulacji zachowania. Uwaga. Zachowania społeczne i ich uwarunkowania. Stres i radzenie sobie z nim.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, mowę i język, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności uzdolnienia, psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego; proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania, rozwój wybranych funkcji psychicznych, normę rozwojową, rozwój i kształtowanie osobowości, rozwój w kontekście wychowania, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zaburzenia zachowania, zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości, szczególnych uzdolnień, zaburzeń funkcjonowania w okresie dorastania, obniżenia nastroju, depresji, krystalizowania się tożsamości, dorosłości, identyfikacji z nowymi rolami społecznymi, a także kształtowania się stylu życia; teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy, uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się, media i ich wpływ wychowawczy, style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie, różne formy komunikacji – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych; proces uczenia się: modele uczenia się, w tym koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych, metody i techniki uczenia się

z uwzględnieniem rozwijania metapoznania, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategię ich przezwycięzania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami; zagadnienia autorefleksji i samorozwoju: zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja i rozwój, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, stres i nauczycielskie wypalenie zawodowe.

Umiejętności (potrafi): obserwować procesy rozwojowe uczniów, obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania, skutecznie i świadomie komunikować się, porozumieć się w sytuacji konfliktowej, rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się, identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań, radzić sobie ze stresem i stosować strategię radzenia sobie z trudnościami, zaplanować działania na rzecz rozwoju zawodowego na podstawie świadomej autorefleksji i informacji zwrotnej od innych osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

4. Fortepian I

Cel kształcenia: w odniesieniu do praktyki wykonawczej - osiągnięcie podstawowych umiejętności w zakresie gry na fortepianie z wykorzystaniem wybranej literatury fortepianowej (w przypadku wyższego początkowego poziomu zaawansowania – rozwijanie umiejętności gry na fortepianie z uwzględnieniem prezentowanego poziomu, z wykorzystaniem literatury fortepianowej dostosowanej do możliwości technicznych). W odniesieniu do świadomości muzycznej – nauka umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: czytanie nut, postawa przy instrumencie i ułożenie rąk na klawiaturze, aparat gry, artykulacja, aplikatura, pedalizacja; w zakresie wiedzy muzycznej: notacja muzyczna, elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi, faktura utworu, charakter utworu, budowa fortepianu, podstawowa wiedza na temat historii muzyki w odniesieniu do literatury fortepianowej wybranej do opracowania w bieżącym semestrze. Powyższe zagadnienia są elementami składowymi w pracy nad wybranymi utworami z zakresu literatury fortepianowej uwzględniającej indywidualne możliwości i aktualny poziom zaawansowania. Wybrany repertuar powinien obejmować utwory różnych epok. Praca z rozpoczynającymi naukę gry na fortepianie opiera się na prostych homofonicznych utworach tonalnych z uwzględnieniem nauki o budowie gamy durowej i molowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę i działanie fortepianu; zasady notacji muzycznej w utworach fortepianowych; elementy dzieła muzycznego; zagadnienia z dziedziny zasad muzyki wykorzystywane w praktyce gry na fortepianie.

Umiejętności (potrafi): poprawnie posługiwać się aparatem gry z uwzględnieniem właściwej aplikatury, artykulacji oraz pedalizacji, prawidłowo odczytywać zapis nutowy, realizować rytm w wykonywanych utworach, a także określić tonację, charakter i dynamikę utworu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności poprzez świadome ćwiczenie i rozwijanie umiejętności samodzielnej pracy, a także pogłębiania wiedzy muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Fortepian II

Cel kształcenia: w odniesieniu do praktyki wykonawczej - rozwinięcie podstawowych umiejętności w zakresie gry na fortepianie z wykorzystaniem wybranej literatury fortepianowej; w odniesieniu do świadomości muzycznej – nauka umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: nauka gry *a vista*, poprawność aparatu gry, artykulacja, aplikatura, znajomość zasad pedalizacji; w zakresie wiedzy muzycznej: elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi, faktura utworu, charakter utworu. Powyższe zagadnienia są elementami składowymi w pracy nad wybranymi utworami z zakresu literatury fortepianowej uwzględniającej indywidualne możliwości i aktualny poziom zaawansowania. Rozpoczynający naukę gry na fortepianie w I semestrze zapoznają się z zasadami palcowania gam, a także wykonywania triady harmoniczej w układzie czterogłosowym (kadencje). Praca obejmuje utwory różnych epok i o różnej fakturze fortepianowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady notacji muzycznej w utworach fortepianowych, elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi; łączenie wiedzy z obszaru zasad muzyki z praktyką gry na fortepianie.

Umiejętności (potrafi): sprawnie posługiwać się aparatem gry z uwzględnieniem właściwej aplikatury, artykulacji oraz pedalizacji, prawidłowo odczytywać prosty zapis nutowy *a vista*, poprawnie realizować proste i złożone struktury rytmiczne w wykonywanych utworach, a także określić tonację i zmiany harmoniczne w prostych utworach tonalnych; zagrać ze słuchu proste melodie oraz dokonać ich transpozycji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania swoich umiejętności poprzez świadome ćwiczenie i naukę samodzielnej pracy, a także pogłębiania wiedzy muzycznej oraz stałej poprawy jakości własnej pracy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Fortepian III

Cel kształcenia: w praktyce wykonawczej – rozwijanie bardziej zaawansowanych umiejętności w zakresie gry na fortepianie z wykorzystaniem wybranej literatury fortepianowej; w odniesieniu do świadomości muzycznej – umiejętność wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce, z uwzględnieniem wiedzy z dziedziny harmonii funkcyjnej.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: gra *a vista*, rozwijanie swobody aparatu gry, precyzyjna artykulacja i pedalizacja, szerszy zakres problemów metrycznych, szerszy zakres dynamiczny, proporcje brzmieniowe prawej i lewej ręki; w zakresie wiedzy muzycznej: budowa dzieła muzycznego, faktura utworu, charakter utworu, zasady prawidłowego frazowania w utworach różnych epok.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe informacje dotyczące zmian w budowie instrumentu oraz ich konsekwencje w twórczości fortepianowej; zasady analizy formalnej budowy utworu, z uwzględnieniem elementów dzieła muzycznego oraz relacji zachodzących między nimi; podstawy harmonii oraz ich zastosowanie w praktyce.

Umiejętności (potrafi): poprawnie posługiwać się aparatem gry, dokonać wyboru właściwej aplikatury, artykulacji oraz pedalizacji, prawidłowo odczytywać zapis nutowy *a vista*; poprawnie realizować bardziej złożone struktury rytmiczne w wykonywanych utworach, a także dokonać analizy harmoniczej w konstrukcji prostych utworów tonalnych; zagrać ze słuchu proste lub bardziej złożone melodie oraz dokonać ich transpozycji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dalszego doskonalenia swojego warsztatu pianistycznego, a także do stałej poprawy jakości własnej pracy z użyciem właściwych sposobów ćwiczenia, prowadzących do szybszego i efektywnego osiągania postępów w zakresie wykonawczym oraz mentalnym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Fortepian IV

Cel kształcenia: w praktyce wykonawczej – zdobycie umiejętności gry na fortepianie w stopniu umożliwiającym kreatywne działanie w zakresie gry solowej. Poszerzanie

świadomości muzycznej w zakresie łączenia wiedzy teoretycznej z praktyką. Poznanie kontekstu historycznego i kulturowego w twórczości fortepianowej, budowanie coraz szerszego repertuaru oraz rozwijanie swobody interpretacji utworów reprezentujących różne style muzyczne.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: specyfika brzmienia fortepianu w utworach o zróżnicowanej stylistyce, właściwa artykulacja i pedalizacja w utworach reprezentatywnych dla różnych epok, samodzielność w kwestii wyboru właściwej aplikatury; w zakresie wiedzy muzycznej: budowa dzieła muzycznego, faktura utworu, charakter utworu, zasady prawidłowego frazowania w utworach różnych epok. Polifonia i homofonia w utworach fortepianowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości wykorzystania instrumentu w działalności artystycznej i zawodowej, zasady muzyki i podstawy harmonii oraz ich zastosowanie w praktyce; pojęcie faktury utworu oraz jej zmiany w utworach różnych epok.

Umiejętności (potrafi): poprawnie i swobodnie posługiwać się aparatem gry, dokonać wyboru właściwej aplikatury, artykulacji oraz pedalizacji, prawidłowo odczytywać zapis nutowy a vista, samodzielnie przygotować wykonanie utworu o nieskomplikowanej budowie, poprawnie realizować bardziej złożone struktury rytmiczne w wykonywanych utworach, a także dokonać analizy harmonicznego w konstrukcji wykonywanych utworów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dalszego, wnikliwego rozwijania swoich umiejętności oraz pogłębiania wiedzy muzycznej; dbania o jakość własnej pracy oraz podejmowania inicjatywy w zakresie projektów artystycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Fortepian V

Cel kształcenia: w praktyce wykonawczej – rozwijanie umiejętności gry na fortepianie w stopniu umożliwiającym kreatywne działanie w zakresie gry solowej i akompaniowania. Poszerzanie świadomości muzycznej w zakresie łączenia wiedzy teoretycznej z praktyką pod kątem biegłości w orientacji harmonicznego w utworach tonalnych. Poszerzanie repertuaru o utwory atonalne, poznanie repertuaru fortepianowego opartego na innych systemach.

Treści merytoryczne: możliwości wykorzystania fortepianu w działaniach artystycznych na podstawie zdobytej wiedzy i umiejętności, próby tworzenia własnej koncepcji artystycznej; wprowadzenie do repertuaru utworów na cztery ręce lub na dwa fortepiany - jako wsparcie przedmiotu „Podstawy akompaniowania”.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości wykorzystania instrumentu w działalności artystycznej i zawodowej; problematykę dotyczącą możliwości tworzenia zespołów muzycznych z udziałem fortepianu; zasady muzyki i podstawy harmonii i ich zastosowanie w praktyce.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przygotować wykonanie wybranego utworu, dostosowanego do swoich możliwości wykonawczych, a także dokonać prawidłowej analizy harmonicznego wykonywanych utworów; wykonać swoją partię w utworach na cztery ręce bądź dwa fortepiany z uwzględnieniem zasad gry zespołowej (proporcje brzmienia, umiejętność słuchania partnera w zespole).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania nabytych umiejętności technicznych w stopniu umożliwiającym realizację własnych pomysłów artystycznych oraz do samodzielnej pracy nad doskonaleniem warsztatu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. Fortepian VI

Cel kształcenia: w praktyce wykonawczej – rozwijanie umiejętności gry na fortepianie w stopniu umożliwiającym kreatywne działanie w zakresie gry solowej i akompaniowania.

Wykorzystanie wiedzy muzycznej w zakresie łączenia teorii z praktyką jako podstawy do realizacji własnych działań artystycznych.

Treści merytoryczne: świadome i sprawne posługiwanie się instrumentem w działaniach artystycznych. Praca nad repertuarem wykraczającym poza system tonalny (XX, XXI w). Z uwagi na przygotowania do koncertu dyplomowego treści przedmiotu „Fortepian” powinny uwzględniać repertuar dyplomowego dzieła artystycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różnorodność zastosowania fortepianu w muzyce oraz zasady dotyczące umiejętności akompaniowania.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przygotować wykonanie wybranego utworu solowego dostosowanego do swoich możliwości wykonawczych, a także dokonać jego prawidłowej analizy; wykorzystać zdobytą wiedzę w praktyce w grze solowej, a także w grze zespołowej rozumianej przede wszystkim jako umiejętność akompaniowania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania nabytych umiejętności technicznych w stopniu umożliwiającym realizację własnych działań artystycznych oraz do samodzielnej pracy nad doskonaleniem warsztatu; dokonywania wyboru repertuaru dostosowanego do własnego poziomu wykonawczego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. Zasady muzyki z instrumentoznawstwem I

Cel kształcenia: poznanie wiedzy i wypracowanie umiejętności dotyczących zasad notacji muzycznej oraz elementów muzyki: melodii, rytmu, harmonii, dynamiki, artykulacji, agogiki.

Treści merytoryczne: podział muzyki, elementy dzieła muzycznego, cechy dźwięku, zapis dźwięku na pięciolinii, klucze muzyczne, pojęcie systemu temperowanego (skala, gama, tonacja, diatonika, chromatyka, enharmonia) interwał, jego rozmiary i przewroty; trójdźwięk (durowy, mollowy, zmniejszony, zwiększony); gamy majorowe i minorowe (krzyżkowe i bemolowe w odmianach), koło kwintowe, gama chromatyczna, triada harmoniczna, wartości rytmiczne nut i pauz, przedłużanie wartości nut i pauz, regularny i nieregularny podział wartości rytmicznych, metrum muzyczne, rodzaje taktów, grupowanie wartości rytmicznych w taktach prostych i złożonych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady notacji muzycznej, oznaczenia, skróty i znaki zapisu nutowego, rozmiary interwałów i ich przewroty, budowę trójdźwięków i ich przewrotów, skale dur i moll, odmiany gam, budowę triady harmonicznej, zjawiska metro-rytmiczne niezbędne do dalszego kształcenia kierunkowego.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się notacją muzyczną; budować interwały muzyczne i ich przewroty oraz trójdźwięki i ich przewroty; zapisywać gamy durowe i mollowe z odmianami; porządkować wartości rytmiczne w taktach prostych i złożonych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odczytania zapisu dzieła muzycznego – jego przebiegu melodycznego i rytmicznego oraz zachodzących zależności pomiędzy pozostałymi elementami muzycznymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

11. Zasady muzyki z instrumentoznawstwem II

Cel kształcenia: utrwalenie wiedzy i udoskonalenie umiejętności dotyczących zasad notacji muzycznej, elementów muzyki (melodii, rytmu, harmonii, dynamiki, agogiki, artykulacji i agogiki). Przekazanie wiedzy dotyczącej klasyfikacji, budowy, możliwości technicznych i barwowych instrumentów muzycznych, składu instrumentalnego orkiestr, budowy partytury orkiestrowej.

Treści merytoryczne: oznaczenia wykonawcze, dominanta septymowa, pokrewieństwo tonacji, przekształcanie taktów. Klasyfikacja instrumentów muzycznych: chordofony smyczkowe, szarpane, uderzane; aerofony wargowe, pojedynczostroikowe, podwójnostroikowe; aerofony

organicznostrójkowe, języczkowe, wargowe; głos ludzki; membranofony, idiofony płytowe, sztabkowe, krótko brzmiące. Rodzaje i skład instrumentalny orkiestr.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): oznaczenia wykonawcze; budowę i przewroty dominanty septymowej; pokrewieństwo tonacji; zasady porządkowania i przekształcania rytmów; klasyfikację instrumentów muzycznych, ich budowę i barwę, a także rodzaje i skład orkiestr.

Umiejętności (potrafi): odczytywać oznaczenia wykonawcze, budować dominantę septymową i jej przewroty; określić stopień pokrewieństwa pomiędzy tonacjami; porządkować rytm w taktach prostych i złożonych; klasyfikować instrumenty muzyczne, rozpoznawać ich brzmienie; określić skład instrumentalny orkiestr; odczytać skład instrumentalny partytury orkiestrowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pełnego odczytania zapisu dzieła muzycznego - jego zapisu nutowego i zachodzących pomiędzy elementami muzycznymi zależności oraz posługiwania się pojęciami wynikającymi z instrumentoznawstwa; posłużenia się swoją wiedzę teoretyczną i umiejętnościami do odtwórczego i twórczego myślenia muzycznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

12. Chór I

Cel kształcenia: nabycie podstawowych umiejętności związanych ze śpiewem chóralnym, odnalezienia zapisu własnego głosu w partyturze chóralnej, określenia tonacji, odczytania głosem melodii swojej partii, prawidłowej postawy wokalne, powtórzenia dźwięku podanego przez dyrygenta, zrozumienia i zastosowania się do gestów i mimiki dyrygenta, koordynacji pracy aparatu wokálnego i oddechowego, kształtowanie odpowiedzialnej postawy jako członka chóru (punktualności, przygotowania do zajęć, zaangażowania w pracę podczas prób). Wprowadzenie w repertuar muzyki chóralnej, zapoznanie z koncertową etykietą, zasadami towarzyszącymi występom na scenie, udział w koncertach oraz egzaminach dyplomowych.

Treści merytoryczne: implementacja ćwiczeń oddechowych, rozciągających oraz przygotowujących aparat wokalny, rozśpiewanie, nauka poprawnego posługiwania się oddechem i głosem, opanowanie podstaw śpiewu jedno- i wielogłosowego, praca nad umiejętnością śpiewu i jednoczesnego słuchania otoczenia dźwiękowego, uwrażliwianie na szczegóły zapisu nutowego, w tym oznaczeń artykulacyjnych, dynamicznych i agogicznych, a także wzbogacanie wykonania o warstwę interpretacyjną i elementy stylistyczne, zapoznanie z literaturą chóralną a cappella oraz wokálně-instrumentalną, praca nad kompozycjami zróżnicowanymi pod względem stylistycznym i przynależności do danej epoki, przygotowanie koncertów i egzaminów dyplomowych. Dobór treści i ich adresatów dostosowany jest do stopnia doświadczenia i poziomu umiejętności danego chórzysty, kierowane polecenia i instruktaż mają formę zarówno ogólną (zbiorową, skierowaną do całego chóru), jak i indywidualną, adresowaną do danego śpiewającego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia związane ze śpiewem chóralnym, formy zapisu nutowego utworu chóralnego, ambitus poszczególnych głosów chóralnych.

Umiejętności (potrafi): odnaleźć i odczytać głosem zapis własnej partii, rozpocząć wykonanie utworu od dźwięku podanego przez dyrygenta, zastosować się do gestów i mimiki dyrygenta; przyjąć odpowiednią postawę wokálną, wykonać ćwiczenia oddechowe pomagające w świadomym operowaniu oddechem oraz jego koordynacji z głosem, świadomie zaangażować aparat oddechowy podczas wydobywania dźwięku.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego zaangażowania się w przygotowanie i wspólne wykonanie dzieła, poszerzania zakresu swojej wiedzy i umiejętności, samodzielnej pracy nad przygotowaniem do próby.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

13. Chór II

Cel kształcenia: rozwijanie dodatkowych umiejętności niezbędnych do efektywnej pracy chóru - czytania nut a vista oraz wykonania utworu z pamięci, zapoznanie i uwrażliwienie na aspekty wykonawcze utworów chóralnych, takie jak artykulacja, dynamika czy agogika, poszerzenie wiedzy na temat oznaczeń wykonawczych, rozwijanie umiejętności słuchania otaczającego dźwięku, wrażliwości na intonację, podniesienie umiejętności wokalnych chórzysty celem wyrównania poziomu wykonawczego względem starszych chórzystów, poszerzenie znajomości literatury chóralnej o utwory zróżnicowane pod względem epoki i stylu, udział w koncertach oraz egzaminach dyplomowych.

Treści merytoryczne: implementacja ćwiczeń oddechowych, rozciągających oraz przygotowujących aparat wokalny, rozśpiewanie, nauka poprawnego posługiwania się oddechem i głosem, opanowanie podstaw śpiewu jedno- i wielogłosowego, praca nad umiejętnością śpiewu i jednoczesnego słuchania otoczenia dźwiękowego, uwrażliwienie na szczegóły zapisu nutowego, w tym oznaczeń artykulacyjnych, dynamicznych i agogicznych, a także wzbogacanie wykonania o warstwę interpretacyjną i elementy stylistyczne, zapoznanie z literaturą chóralną a cappella oraz wokalno-instrumentalną, praca nad kompozycjami zróżnicowanymi pod względem stylistycznym i przynależności do danej epoki, przygotowanie koncertów i egzaminów dyplomowych, dobór treści i ich adresatów dostosowany jest do stopnia doświadczenia i poziomu umiejętności danego chórzysty, kierowane polecenia i instruktaż mają formę zarówno ogólną (zbiorową, skierowaną do całego chóru) jak i indywidualną, adresowaną do danego śpiewającego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementy dzieła muzycznego (artykulacja, dynamika, agogika) oraz ich oznaczenia, podstawową wiedzę dotyczącą budowy aparatu głosu; przykłady utworów chóralnych różnych epok i reprezentujące zróżnicowaną stylistykę.

Umiejętności (potrafi): odczytać a vista melodię o niewysokim stopniu trudności, wykonać z pamięci własną partię krótkiego utworu chóralnego, zadbać o poprawność intonacyjną w trakcie wykonywania swojej partii słuchać jednocześnie innych chórzystów, stosować się do oznaczeń dynamicznych, artykulacyjnych i agogicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): partycypacji w koncertach i egzaminach dyplomowych jednocześnie zdając sobie sprawę z towarzyszącej tym wydarzeniom odpowiedzialności spoczywającej na każdym członku chóru; rozwijania własnych umiejętności dzięki obserwacji innych chórzystów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

14. Chór III

Cel kształcenia: nabycie umiejętności śpiewu partii o większym ambitusie, praca nad bardziej efektywnym zaangażowaniem przepony, wykorzystaniem rezonatorów, wolumenem i barwą głosu, kształtowanie umiejętności podejmowania samodzielnych decyzji dotyczących stosowania odpowiednich technik wykonawczych, świadomego zaangażowania w twórcze wykonanie dzieła i jego interpretację, skrupulatności w odczytaniu zapisu nutowego, dalsze poznawanie kompozycji chóralnych reprezentujących zróżnicowane epoki i style, udział w koncertach oraz egzaminach dyplomowych.

Treści merytoryczne: implementacja ćwiczeń oddechowych, rozciągających oraz przygotowujących aparat wokalny, rozśpiewanie, nauka poprawnego posługiwania się oddechem i głosem, opanowanie podstaw śpiewu jedno- i wielogłosowego, praca nad umiejętnością śpiewu i jednoczesnego słuchania otoczenia dźwiękowego, uwrażliwienie na szczegóły zapisu nutowego, w tym oznaczeń artykulacyjnych, dynamicznych i agogicznych, a także wzbogacanie wykonania o warstwę interpretacyjną i elementy stylistyczne, zapoznanie z literaturą chóralną a cappella oraz wokalno-instrumentalną, praca nad kompozycjami zróżnicowanymi pod względem stylistycznym i przynależności do danej epoki, przygotowanie

koncertów i egzaminów dyplomowych, dobór treści i ich adresatów dostosowany jest do stopnia doświadczenia i poziomu umiejętności danego chórzysty, kierowane polecenia i instruktaż mają formę zarówno ogólną (zbiorową, skierowaną do całego chóru), jak i indywidualną, adresowaną do danego śpiewającego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ćwiczenia aktywizujące przeponę, umiejscowienie rezonatorów istotnych z punktu widzenia poprawnej emisji głosu i ich rolę w kształtowaniu barwy i wolumenu dźwięku; budowę aparatu głosu w pogłębionym stopniu.

Umiejętności (potrafi): wykonać partię o większym ambitusie, lepiej radzić sobie z fragmentami, które eksploatują granice skali głosu; śpiewać ekonomicznie i efektywnie, nie nadwężając aparatu głosowego; dogłębnie przeanalizować swoją partię i opanować ją z uwzględnieniem istotnych aspektów wykonawczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania samodzielnych decyzji dotyczących stosowania konkretnych technik wykonawczych, angażowania się w interpretację i twórcze wykonanie dzieła; poszerzania wiedzy na temat repertuaru chóralnego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

15. Chór IV

Cel kształcenia: uwrażliwianie na zagadnienia związane z wymową i prozodią warstwy słownej dzieła, stosowania poprawnej akcentacji, ugruntowanie aktywnej postawy podczas pracy nad nowym repertuarem chóralnym, przyspieszenie procesu nauki i opanowania dzieła z uwzględnieniem szczegółowych aspektów wykonawczych, kształtowanie umiejętności samokrytyki, wrażliwości na jakość produkowanego i odbieranego dźwięku oraz samodzielnej oceny własnego wykonania, rozwijanie umiejętności pracy własnej i przygotowania do próby, udział w koncertach oraz egzaminach dyplomowych.

Treści merytoryczne: implementacja ćwiczeń oddechowych, rozciągających oraz przygotowujących aparat wokalny, rozśpiewanie, nauka poprawnego posługiwania się oddechem i głosem, opanowanie podstaw śpiewu jedno- i wielogłosowego, praca nad umiejętnością śpiewu i jednoczesnego słuchania otoczenia dźwiękowego, uwrażliwianie na szczegóły zapisu nutowego, w tym oznaczeń artykulacyjnych, dynamicznych i agogicznych, a także wzbogacanie wykonania o warstwę interpretacyjną i elementy stylistyczne, zapoznanie z literaturą chóralną a cappella oraz wokalno-instrumentalną, praca nad kompozycjami zróżnicowanymi pod względem stylistycznym i przynależności do danej epoki, przygotowanie koncertów i egzaminów dyplomowych, dobór treści i ich adresatów dostosowany jest do stopnia doświadczenia i poziomu umiejętności danego chórzysty.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę warstwy słownej w utworze chóralnym, zasady dotyczące poprawnej akcentacji tekstu i jej wpływu na akcentację muzyczną; techniki i sposoby na szybkie przyswajanie nowego repertuaru i przygotowanie do próby; zagadnienia wpływające na jakość wykonania dzieła.

Umiejętności (potrafi): odczytać a vista melodię o umiarkowanym stopniu trudności, stosować poprawną wymowę i akcentację tekstu w utworze chóralnym, samodzielnie przygotować zadany repertuar z uwzględnieniem oznaczeń wykonawczych dotyczących artykulacji, dynamiki i agogiki, zaśpiewać samodzielnie partię swojego głosu i zaproponować własną jej interpretację.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnej oceny własnego wykonania, wskazania jego ewentualnych niedostatków i zaproponowania sposobów rozwiązania zauważonych problemów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

16. Chór V

Cel kształcenia: wprowadzenie partii solowych bądź kameralnych, a tym samym zwiększenie odpowiedzialności podczas prób i koncertowych prezentacji dzieł, praca nad postawą inspirującą pozostałych członków chóru do zaangażowania w działalność zespołu, zapoznanie z problematyką i zaangażowanie w aspekty organizacyjne związane z pracą chóru, udział w koncertach oraz egzaminach dyplomowych.

Treści merytoryczne: implementacja ćwiczeń oddechowych, rozciągających oraz przygotowujących aparat wokalny, rozśpiewanie, nauka poprawnego posługiwania się oddechem i głosem, opanowanie podstaw śpiewu jedno- i wielogłosowego, praca nad umiejętnością śpiewu i jednoczesnego słuchania otoczenia dźwiękowego, uwrażliwianie na szczegóły zapisu nutowego, w tym oznaczeń artykulacyjnych, dynamicznych i agogicznych, a także wzbogacanie wykonania o warstwę interpretacyjną i elementy stylistyczne, zapoznanie z literaturą chóralną a cappella oraz wokallyno-instrumentalną, praca nad kompozycjami zróżnicowanymi pod względem stylistycznym i przynależności do danej epoki, przygotowanie koncertów i egzaminów dyplomowych, dobór treści i ich adresatów dostosowany jest do stopnia doświadczenia i poziomu umiejętności danego chórzysty, kierowane polecenia i instruktaż mają formę zarówno ogólną (zbiorową, skierowaną do całego chóru), jak i indywidualną, adresowaną do danego śpiewającego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę i aspekty związane z działalnością chóru orientując się w zagadnieniach towarzyszących organizacji pracy zespołu.

Umiejętności (potrafi): zaprezentować się jako solista w utworze chóralnym, bądź członek wokallynego zespołu kameralnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zainspirowania pozostałych członków chóru do aktywnej i twórczej postawy przy tworzeniu dzieła muzycznego, zaangażowania się w organizacyjną działalność zespołu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

17. Chór VI

Cel kształcenia: dalsze rozwijanie umiejętności wokallynych, uświadamianie bardziej skomplikowanych aspektów techniczno-wykonawczych, pogłębianie wiedzy na temat kompozytorów i stylów muzycznych, kreowanie własnego gustu muzycznego, umiejętności oceny wartości, poziomu skomplikowania dzieła, doboru odpowiednich technik podczas samodzielnej pracy nad przygotowaniem utworu, uwrażliwianie na formę i budowę dzieła, rozwijanie zdolności analitycznych pomocnych w zapoznaniu się ze strukturą utworu chóralnego, a w konsekwencji lepszym jego zrozumieniu, udział w koncertach oraz egzaminach dyplomowych.

Treści merytoryczne: implementacja ćwiczeń oddechowych, rozciągających oraz przygotowujących aparat wokalny, rozśpiewanie, nauka poprawnego posługiwania się oddechem i głosem, opanowanie podstaw śpiewu jedno- i wielogłosowego, praca nad umiejętnością śpiewu i jednoczesnego słuchania otoczenia dźwiękowego, uwrażliwianie na szczegóły zapisu nutowego, w tym oznaczeń artykulacyjnych, dynamicznych i agogicznych, a także wzbogacanie wykonania o warstwę interpretacyjną i elementy stylistyczne, zapoznanie z literaturą chóralną a cappella oraz wokallyno-instrumentalną, praca nad kompozycjami zróżnicowanymi pod względem stylistycznym i przynależności do danej epoki, przygotowanie koncertów i egzaminów dyplomowych, dobór treści i ich adresatów dostosowany jest do stopnia doświadczenia i poziomu umiejętności danego chórzysty, kierowane polecenia i instruktaż mają formę zarówno ogólną (zbiorową, skierowaną do całego chóru), jak i indywidualną, adresowaną do danego śpiewającego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozmaite style i tradycje wykonawcze w muzyce chóralnej; ogólne metody analizy dzieła muzycznego pozwalające ocenić poziom złożoności, konstrukcję czy wartość artystyczną kompozycji.

Umiejętności (potrafi): odczytać a vista melodię o wysokim stopniu trudności, przeprowadzić ogólną analizę dzieła muzycznego, wskazać potencjalne problemy wykonawcze wybranego utworu chóralnego; dostosować interpretację dzieła do adekwatnego stylu i epoki, ocenić wartość artystyczną dzieła.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dyskusji i wymiany poglądów na tematy związane z muzyką chóralną, argumentowania własnych opinii w oparciu o zdobytą wiedzę i doświadczenie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

18. Podstawy foniatrii i higiena głosu

Cel kształcenia: poznanie budowy anatomicznej i fizjologicznej aparatu głosowego, jego funkcji i dysfunkcji. Zapoznanie z zagadnieniami dotyczącymi higieny głosu, z procesem fonacji, zasadami prawidłowej emisji głosu oraz czynnikami wpływającymi na jakość jego tworzenia. Zapoznanie się z warunkami prawidłowymi i patologicznymi w kontekście pracy głosem.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia z zakresu anatomii, fizjologii traktu głosowego. Podstawowe zagadnienia z zakresu foniatrii i higieny głosu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): anatomię i fizjologię narządu głosu i mowy oraz słuchu, metody badania audiologicznego i foniatrycznego; etapy rozwoju aparatu wokalnego oraz możliwe przyczyny jego zaburzeń; zasady prawidłowej emisji głosu; terminologię fachową użyteczną w pracy z głosem, zasady współpracy z foniatrą i innymi specjalistami medycznymi.

Umiejętności (potrafi): określić rozwój głosu w zastosowaniach profesjonalnych i potencjalne przyczyny jego zaburzeń; zastosować podstawowe metody rehabilitacyjne w typowych zaburzeniach głosu i mowy; ocenić głos pod kątem zastosowań profesjonalnych i w razie konieczności określić potrzebę skierowania do specjalisty z zakresu foniatrii, otorynolaryngologii lub logopedii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do pracy i współpracy z osobami używającymi głosu jako narzędzia pracy; świadomej oceny swojego aparatu głosowego oraz umiejętności wokalnych w świetle podstawowej wiedzy medycznej i zalecanych zachowań prozdrowotnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

19. Kształcenie słuchu I

Cel kształcenia: rozwijanie wrażliwości słuchowej na wysokość dźwięku i zjawiska rytmiczne. Rozwijanie sprawności czytania nut głosem, a także realizacji wybranych motywów rytmicznych po przygotowaniu i a vista. Kształcenie umiejętności zapisu przebiegów melo-rytmicznych. Rozwijanie wyobraźni i pamięci muzycznej.

Treści merytoryczne: rozpoznawanie interwałów muzycznych w obrębie oktawy i trójdźwięków bez przewrotów. Realizacja ćwiczeń rytmicznych w stałym metrum. Dyktando melodyczne. Czytanie głosem wybranych fragmentów z literatury muzycznej w kluczu wiolinowym i basowym (w systemie tonalnym). Czytanie nut głosem z równoczesną realizacją wybranego rytmu. Śpiewanie wybranych ćwiczeń dwugłosowych i kanonów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): relacje i zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami kształcenia słuchu muzycznego.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i czytać nuty głosem, zapamiętywać, przekształcać i operować wybranym materiałem muzycznym (w tym: rozpoznawać interwały muzyczne w ramach oktawy oraz trójdźwięki dur, moll, zmniejszone i zwiększone; czytać nuty głosem po

przygotowaniu i *a vista* w kluczu wiolinowym i basowym, śpiewać wybrane ćwiczenia i kanony).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): analizowania i interpretowania informacji w zakresie kształcenia słuchu; wykorzystania wiedzy muzycznej i wyobraźni dźwiękowej w trakcie percepcji, a także realizacji struktur muzycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

20. Kształcenie słuchu II

Cel kształcenia: dalsze rozwijanie wrażliwości słuchowej w odniesieniu do zjawisk melo-rytmicznych i harmoniczných. Doskonalenie umiejętności czytania nut głosem oraz realizacji wybranych schematów rytmicznych po przygotowaniu i *a vista*. Kształcenie umiejętności zapisu przebiegów melo-rytmicznych. Rozwijanie wyobraźni i pamięci muzycznej.

Treści merytoryczne: rozpoznawanie interwałów muzycznych w obrębie oktawy oraz trójdźwięków i ich przewrotów. Realizacja głosem wybranych gam durowych i mollowych. Dyktanda melodyczne i rytmiczne. Śpiewanie wybranych ćwiczeń dwugłosowych, czytanie nut głosem *a vista*, czytanie nut głosem z równoczesną realizacją wybranego rytmu. Praca z kamertonem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): relacje i zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami kształcenia słuchu muzycznego.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i czytać nuty głosem; zapamiętywać, przekształcać i operować wybranym materiałem muzycznym, w tym: rozpoznawać interwały, trójdźwięki ich przewroty; czytać nuty głosem po przygotowaniu i *a vista* w kluczu wiolinowym i basowym; poprawnie wykonywać wybraną linię melodyczną w ćwiczeniach dwugłosowych, czytać nuty *a vista*; posługiwać się kamertonem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): analizowania i interpretowania informacji w zakresie kształcenia słuchu; wykorzystania wiedzy muzycznej i wyobraźni dźwiękowej w trakcie percepcji, a także realizacji struktur muzycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

21. Kształcenie słuchu III

Cel kształcenia: dalszy rozwój wrażliwości słuchowej na wysokość dźwięku, barwę, intonację, poczucie rytmu, struktury harmoniczných. Doskonalenie sprawności czytania nut głosem oraz realizacji wybranych schematów rytmicznych po przygotowaniu i *a vista*. Pogłębienie umiejętności zapisywania przebiegów melodycznych i rytmicznych oraz struktur harmoniczných. Rozwijanie wyobraźni i pamięci muzycznej.

Treści merytoryczne: rozpoznawanie interwałów muzycznych większych, niż oktawa. Realizacja ćwiczeń rytmicznych w zmiennym metrum. Rozpoznawanie dominanty septymowej i jej przewrotów. Dyktanda melodyczne i rytmiczne. Czytanie głosem *a vista* wybranych fragmentów z literatury muzycznej (w systemie tonalnym). Śpiewanie ćwiczeń trzygłosowych. Praca z kamertonem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): relacje i zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami kształcenia słuchu muzycznego.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i czytać nuty głosem; zapamiętywać, przekształcać i operować wybranym materiałem muzycznym (w tym: rozpoznawać interwały większe niż oktawa, rozpoznawać dominantę septymową i jej przewroty, czytać nuty głosem *a vista* wybrane tonalne fragmenty literatury muzycznej, poprawnie wykonywać głosem melodię w ćwiczeniach trzygłosowych); posługiwać się kamertonem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania wybranych elementów dzieła muzycznego; wykorzystania umiejętności słuchowych i wiedzy muzycznej w pracy

indywidualnej i zespołowej; adaptowania się do nowych okoliczności związanych z występami publicznymi, umiejętnego reagowania na sytuacje stresowe.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

22. Kształcenie słuchu IV

Cel kształcenia: doskonalenie wrażliwości słuchowej na: wysokość dźwięku, intonację, poczucie rytmu, struktury harmoniczne. Rozwijanie wyobraźni i pamięci muzycznej. Doskonalenie sprawności czytania nut po przygotowaniu i *a vista*, improwizacji głosem, transponowania ćwiczeń do wybranej tonacji, umiejętności zapisu przebiegów melodycznych oraz struktur harmonicznnych.

Treści merytoryczne: realizacja gamy chromatycznej i całotonowej. Realizacja ćwiczeń rytmicznych w zmiennym metrum. Czytanie nut głosem w połączeniu z transpozycją. Dyktanda dwugłosowe. Improwizowanie głosem w podanej tonacji. Śpiewanie ćwiczeń trzygłosowych. Doskonalenie umiejętności posługiwania się kamertonem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): relacje i zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami kształcenia słuchu muzycznego.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać, czytać głosem, zapamiętywać, przekształcać i operować wybranym materiałem muzycznym (w tym: śpiewać gamy chromatyczne i całotonowe, czytać nuty głosem po przygotowaniu i *a vista* w ćwiczeniach trzygłosowych, realizować dyktanda dwugłosowe, transponować głosem melodię do wybranej tonacji, tworzyć improwizację do wybranego materiału muzycznego).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania wybranych elementów dzieła muzycznego; doskonalenia swoich umiejętności słuchowych i pogłębiania wiedzy muzycznej; adaptowania się do nowych okoliczności związanych z występami publicznymi; umiejętnego reagowania na sytuacje stresowe.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

23. Dydaktyka przedmiotu muzyka I

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką, głównymi założeniami i elementami dydaktyki muzyki (przedmiot zainteresowań, cele, treści, strategie, formy i metody kształcenia, właściwe dla obszaru edukacji muzycznej). Kształtowanie umiejętności stosowania oraz modyfikacji metod nauczania i form aktywności muzycznej, w zależności od szczególnych potrzeb rozwojowych oraz psychopedagogicznych uwarunkowań dziecka. Uwrażliwienie na zasadność integrowania treści muzycznych z innymi przedmiotami kształcenia na etapie wczesnej edukacji. Zapoznanie ze specyfiką warsztatu zawodowego nauczyciela muzyki, jego kompetencjami, oraz rolą społeczną. Przygotowanie do realizacji praktycznych zadań w zakresie edukacji muzycznej.

Treści merytoryczne: dydaktyka i metodyka muzyki jako obszary badań naukowych, refleksji akademickiej i profesjonalnej praktyki edukacyjnej. Psychopedagogiczne uwarunkowania rozwoju muzycznego dziecka a preferowane rodzaje aktywności muzycznej. Ekspresja, twórczość i percepcja muzyki w edukacji muzycznej. Taksonomia celów nauczania/uczenia się, układ treści, strategii, form oraz metod kształcenia przedmiotu muzyka na etapie wczesnej edukacji. Charakterystyka ruchu przy muzyce, śpiewu z elementami mowy, gry na instrumentach, tworzenia i słuchania muzyki z praktycznym pokazem określonych sposobów ich realizacji, właściwym dla I etapu nauczania. Podstawa programowa, program kształcenia oraz rozkład materiału w zakresie muzyki, z uwzględnieniem sposobu pracy z uczniem o szczególnych potrzebach edukacyjnych. Zasady dydaktyki muzycznej. Sylwetka nauczyciela muzyki (autorytet, osobowość, kompetencje). Założenia integracji międzyprzedmiotowej i wewnątrzprzedmiotowej. Specyfika pomocy naukowych oraz środków dydaktycznych, również w oparciu o technologię cyfrową i informacyjną. Projektowanie i realizacja określonych zadań edukacyjnych. Pokaz wybranych metod oraz form aktywności muzycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcie, obszar zainteresowań, szczegółowe zasady i zadania dydaktyki muzyki; prawidłowości i stimulatory rozwoju muzycznego dziecka; współczesną koncepcję wychowania muzycznego, podstawę programową przedmiotu muzyka, cele kształcenia, treści, strategie, metody oraz formy nauczania/uczenia się; kompetencje merytoryczno-dydaktyczne, wychowawcze i organizacyjne nauczyciela muzyki, a także potrzebę zawodowego rozwoju; potrzebę dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów oraz stymulowania ich aktywności poznawczej, społecznej, artystycznej; znaczenie autorytetu, cechy osobowości oraz układ najbardziej pożądaných kompetencji zawodowych nauczyciela; zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji, proces moderowania interakcji między uczniami, potrzebę kształtowania wśród nich umiejętności współpracy w grupie, a także rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy, sztuki, działań artystycznych; szczegółowe strategie, formy i metody kształcenia w odniesieniu do przedmiotu muzyka, a także znaczenie kształtowania postawy odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych z poszanowaniem praw własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): identyfikować typowe zadania szkolne z celami kształcenia, w szczególności z wymaganiami ogólnymi podstawy programowej oraz z kompetencjami właściwymi do realizacji edukacji muzycznej; przeanalizować rozkład materiału, a także identyfikować powiązania treści przedmiotu muzyka z innymi treściami nauczania; kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań muzycznych ucznia, a także dobierać metody pracy oraz środki dydaktyczne, najbardziej aktywizujące uczniów; dostosowywać sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów, również w obliczu pracy z uczniem o specjalnych potrzebach rozwojowych oraz kształtować umiejętność współpracy w grupie; wykonać pokaz wszystkich poznanych metod pracy dydaktycznej oraz form aktywności muzycznej dziecka, jak również zaprojektować i zrealizować wybrane zagadnienie problemowe, właściwe dla wczesnego etapu nauczania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): adaptowania metod pracy dydaktycznej do różnych potrzeb oraz stylów uczenia się uczniów, kształtowania ich pozytywnego stosunku do nauki oraz sztuki, rozwijania ciekawości poznawczej, społecznej, artystycznej, a także aktywności muzycznej uczniów; budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych, społecznych oraz estetycznych uczniów, jak również kształtowania ich kompetencji komunikacyjnych i nawyków jakościowego odbioru kultury i form zachowania; stałego uczenia się i doskonalenia własnych kompetencji w zakresie przedmiotu Muzyka.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

24. Dydaktyka przedmiotu muzyka II

Cel kształcenia: zapoznanie z celami i treściami kształcenia muzycznego na II etapie szkoły podstawowej, kształtowanie umiejętności tworzenia konspektu/scenariusza zajęć muzycznych – w tym wykorzystania różnych strategii, metod nauczania/uczenia się oraz form aktywności muzycznej z uwzględnieniem szczególnych potrzeb i możliwości percepcyjno-rozwojowych ucznia. Przygotowanie do realizacji zadań wynikających z roli nauczyciela ze świadomością odrębności i specyfiki kształcenia muzycznego wśród innych dyscyplin nauczania. Rozwijanie wiedzy, wszystkich wcześniejszych umiejętności i kompetencji w zakresie edukacji muzycznej.

Treści merytoryczne: szczegółowe zagadnienia dydaktyki i metodyki przedmiotu Muzyka. Podstawa programowa, zakres tematyczny/program kształcenia oraz rozkład materiału dla przedmiotu Muzyka na II etapie nauczania w szkole podstawowej. Analiza podstawy programowej, podręczników przedmiotowych, pomocy oraz środków dydaktycznych. Projektowanie własnych propozycji i rozwiązań programowych. Zasady tematycznego i metodycznego planowania lekcji w postaci scenariusza zajęć i konspektu lekcji. Metody aktywizujące w nauczaniu muzyki: gry dydaktyczne, gry terenowe, happeningi edukacyjne i metody projektów. Organizacja procesu kształcenia muzycznego, z zastosowaniem środków

cyfrowych i technologii multimedialnej, a także poznanych form aktywności muzycznej w kontekście przedmiotu muzyka. Praktyczne wykorzystanie zdobytej wiedzy, sprawności i umiejętności podczas realizacji zadań edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawę programową przedmiotu muzyka; cele kształcenia, treści, strategie, metody oraz formy nauczania/uczenia się z uwypukleniem II etapu edukacji; kluczowe kompetencje merytoryczno-dydaktyczne, wychowawcze i organizacyjne nauczyciela muzyki; potrzebę dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów oraz stymulowania ich aktywności poznawczej, społecznej i artystycznej; konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania (w tym: metody aktywizujące, gry dydaktyczne, gry terenowe, happeningi edukacyjne i metodę projektów); proces uczenia się przez działanie, odkrywanie, przeżywanie oraz dociekanie naukowe; zasady doboru metod nauczania typowych dla przedmiotu muzyka; sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego; znaczenie rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, a także logicznego i krytycznego myślenia uczniów; potrzebę stałego rozwoju zawodowego nauczyciela oraz nieustannego podnoszenia jego kompetencji merytorycznych, dydaktycznych i wychowawczych.

Umiejętności (potrafi): identyfikować typowe zadania szkolne z celami edukacji muzycznej na II etapie nauczania; analizować rozkład materiału, odnieść się do merytorycznej jakości podręczników przedmiotowych, jak również kreować własne propozycje oraz rozwiązania programowe; inspirować i wykorzystywać sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań muzycznych ucznia; tworzyć scenariusze zajęć muzycznych oraz konspekty lekcji z zastosowaniem optymalnych metod pracy dydaktycznej oraz efektywnych form aktywności muzycznej ucznia, właściwych dla II etapu nauczania; dobierać różnorodne środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii cyfrowej, informacyjnej i komunikacyjnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): adaptowania metod pracy do potrzeb uczniów, rozwijania u uczniów ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej oraz logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania nawyku systematycznego uczenia się i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, a także promowania odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych; stałego uczenia się i doskonalenia własnych kompetencji w zakresie przedmiotu Muzyka.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

25. Dydaktyka przedmiotu muzyka III

Cel kształcenia: zapoznanie z celami i treściami kształcenia muzycznego na etapie szkoły średniej oraz z problematyką oceny, diagnozy pedagogicznej i kontroli efektów nauczania/uczenia się. Kształtowanie umiejętności stymulowania aktywności i twórczości muzycznej uczniów o zróżnicowanych predyspozycjach muzycznych. Rozwijanie umiejętności popularyzowania kultury muzycznej i organizowania życia muzycznego w środowisku społecznym. Doskonalenie warsztatu dydaktycznego w zakresie kształcenia muzycznego we wszystkich etapach nauczania, a także dalszy rozwój umiejętności dotyczący planowania i realizacji określonych zadań problemowych, dydaktycznych i organizacyjnych, dotyczących powszechnej edukacji muzycznej.

Treści merytoryczne: specyfika kształcenia muzycznego na poziomie szkoły średniej a kompetencje oraz upodobania muzyczne i estetyczne współczesnej młodzieży. Analiza podstawy programowej oraz podręczników przedmiotowych na poziomie III etapu nauczania. Pojęcie i zasady dokonywania diagnozy pedagogicznej w zakresie kształcenia muzycznego w szkolnictwie powszechnym. Problem oceny na lekcjach muzyki a zaangażowanie animacyjne i aktywność własna ucznia. Typy lekcji a wybór odpowiedniej tematyki problemowej i sposobów jej realizacji. Metody wspierania postawy twórczej i samodzielności poznawczej ucznia w zakresie szeroko pojętej aktywności muzycznej. Ewaluacja jakości

kształcenia a stymulacja rozwoju zainteresowań muzycznych uczniów. Cele i sposoby konstruowania narzędzi diagnostycznych w zakresie kształcenia muzycznego. Metody wspomagania rozwoju uczniów z trudnościami edukacyjnymi oraz uczniów uzdolnionych muzycznie. Przygotowanie do realizacji kluczowych zadań, wynikających z roli nauczyciela przedmiotu Muzyka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę kształcenia muzycznego na poziomie szkoły średniej, z uwzględnieniem kompetencji, zainteresowań oraz upodobań muzycznych uczniów; zasady doboru treści oraz metod kształcenia, właściwych dla przedmiotu muzyka w III etapie nauczania; najbardziej efektywne, aktywizujące rozwiązania merytoryczne i metodyczne; dobre praktyki edukacyjne, wymóg dostosowywania oddziaływań wychowawczych, dydaktycznych i animacyjnych do potrzeb poznawczych, estetycznych i społecznych uczniów; uwarunkowania rozwojowe uczniów o różnym potencjale oraz stylu uczenia się, a także typowe dla przedmiotu muzyka trudności w procesie dydaktycznym; rolę diagnozy, wsparcia i oceny w pracy dydaktycznej; potrzebę dostosowywania typów lekcji do zagadnień problemowych oraz metod realizacji określonych treści; rodzaje planowania dydaktycznego oraz funkcje oceny, kończące etap edukacyjny; sposoby konstruowania narzędzi diagnostycznych, przydatnych w procesie stymulowania zainteresowań, aktywności własnej i postępów uczniów w ramach przedmiotu Muzyka; znaczenie roli nauczyciela: wychowawcy i artysty, a także potrzebę stałego rozwoju jego kompetencji.

Umiejętności (potrafi): merytorycznie i rzetelnie oceniać oraz stymulować pracę uczniów, wykonywaną w klasie oraz w domu, samodzielnie, we współpracy oraz pod kierunkiem nauczyciela; konstruować narzędzia diagnostyczne, służące ocenie oraz rozwojowi kompetencji muzycznych uczniów; analizować rozkład materiału, identyfikować powiązania treści nauczanego przedmiotu z innymi treściami nauczania; dostosować sposób komunikacji do oczekiwań i poziomu kompetencji językowej uczniów; kreować sytuacje dydaktyczne, służące aktywności i rozwojowi kreatywności, a także zainteresowań i upodobań estetycznych uczniów oraz popularyzacji wiedzy, kultury, sztuki muzycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): adaptowania metod pracy do potrzeb uczniów, o zróżnicowanym potencjale rozwojowym, potrzebach edukacyjnych, stylach uczenia się, stopniu samodzielności poznawczej oraz artystycznej; popularyzowania wiedzy, kultury oraz sztuki muzycznej wśród uczniów, w środowisku szkolnym oraz pozaszkolnym; inspirowania uczniów do podejmowania prób podczas realizacji zadań twórczych, rozwijania ciekawości, aktywności własnej oraz rozbieżnego, metaforycznego oraz logicznego myślenia; promowania odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej; nieustannego rozwoju oraz doskonalenia własnych kompetencji zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

26. Dydaktyka przedmiotu muzyka IV

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności i kompetencji związanych z warsztatem nauczyciela w zakresie kształcenia muzycznego w systemie szkolnictwa powszechnego. Doskonalenie umiejętności wykorzystania zdobytej wiedzy podczas samodzielnego i twórczego projektowania oraz realizowania zadań edukacyjnych.

Treści merytoryczne: praktyczna strona warsztatu zawodowego nauczyciela przedmiotu Muzyka we wszystkich etapach nauczania w szkolnictwie powszechnym. Wykorzystywanie poznanych metod nauczania/uczenia się oraz konwencjonalnych i alternatywnych form aktywności muzycznej, z zastosowaniem pomocy naukowych, narzędzi diagnostycznych oraz środków dydaktycznych; Integracja międzyprzedmiotowa i wewnątrzprzedmiotowa. Budowanie systemu wartości, postaw etycznych, estetycznych i prospołecznych. Efektywne

sposoby kształtowania nawyków korzystania z dóbr kultury, a także wartościowych przykładów jej współtworzenia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): warsztat pracy nauczyciela, konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, a także zasady doboru metod nauczania właściwych dla przedmiotu muzyka; metodykę realizacji treści kształcenia i dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów o różnym potencjale rozwojowym; zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji, moderowania interakcji między uczniami, a także rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy, kultury oraz sztuki muzycznej; zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego, a także formy pracy specyficzne dla przedmiotu muzyka; potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania jego ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, twórczego, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się muzyki, a także nawyków systematycznego korzystania z różnych źródeł wiedzy; znaczenie autorytetu nauczyciela.

Umiejętności (potrafi): identyfikować typowe zadania szkolne z celami kształcenia, w szczególności z wymaganiami ogólnymi podstawy programowej oraz z kompetencjami kluczowymi; dobierać metody pracy oraz środki dydaktyczne aktywizujące uczniów, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, uwzględniające ich zróżnicowane potrzeby edukacyjne; dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów, a także kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów oraz popularyzacji wiedzy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): adaptowania metod pracy do potrzeb rozwojowych oraz różnych stylów uczenia się uczniów; kształtowania pozytywnego stosunku do nauki, kultury oraz sztuki muzycznej; rozwijania ciekawości i aktywności muzycznej uczniów, ich samodzielności poznawczej oraz artystycznej, a także ich metaforycznego, logicznego i krytycznego myślenia; zachęcania uczniów do podejmowania prób badawczych, kształtowania nawyku systematycznego uczenia się i korzystania z różnych źródeł wiedzy, a także inspirowania uczniów do uczenia się przez całe życie; podjęcia refleksji na temat społecznych, naukowych i etycznych aspektów związanych z wykonywaniem zawodu nauczyciela; nieustannego podnoszenia kompetencji merytorycznych, dydaktycznych i wychowawczych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

27. Praca z akompaniатorem I

Cel kształcenia: osiągnięcie podstawowych umiejętności w zakresie przygotowania i wykonania spójnej interpretacji repertuaru realizowanego na przedmiotach: dyrygowanie, emisja głosu i drugi instrument; nabycie podstawowych umiejętności odczytania i realizacji tekstu muzycznego, podstaw pracy z pianistą i publicznej prezentacji.

Treści merytoryczne: podstawy odczytywania tekstu muzycznego i poprawnej realizacji określeń wykonawczych, podstawowe elementy współpracy z pianistą i umiejętność słuchania partii akompaniamentu, przygotowanie programu egzaminacyjnego i prezentacji publicznej, praca w oparciu o utwory z przedmiotów: dyrygowanie, emisja głosu i drugi instrument.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową notację muzyczną i jej realizację w utworach na chór, głos i instrument z towarzyszeniem fortepianu; podstawowe zasady współpracy z pianistą podczas pracy nad repertuarem i poprawną interpretacją utworów, podstawowe zasady występów publicznych.

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać i zrealizować tekst muzyczny z towarzyszeniem akompaniamentu fortepianowego, współpracować z pianistą podczas ćwiczeń oraz występów publicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności poprzez świadome

ćwiczenie i rozwijanie umiejętności pracy z akompaniатorem, a także pogłębianie wiedzy muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

28. Praca z akompaniатorem II

Cel kształcenia: osiągnięcie umiejętności w zakresie przygotowania i wykonania poprawnej i spójnej interpretacji utworów wykonywanych na przedmiotach: dyrygowanie, emisja głosu i drugi instrument; rozwijanie umiejętności z zakresu efektywnego odczytywania i realizacji tekstu muzycznego, współpracy z pianistą i współodpowiedzialności za jakość wykonania, rozwijanie umiejętności występów publicznych.

Treści merytoryczne: poprawne i efektywne odczytywanie tekstu muzycznego i realizacja określeń wykonawczych, wykorzystanie w praktyce wiedzy teoretycznej dotyczącej elementów dzieła muzycznego oraz relacji zachodzących między nimi, aktywna współpraca z pianistą, znajomość i umiejętność analizy partii fortepianu, praca w oparciu o utwory z przedmiotów: dyrygowanie, emisja głosu i drugi instrument.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i efektywne sposoby pracy nad repertuarem i interpretacją utworów z towarzyszeniem akompaniamentu, notację muzyczną i relacje zachodzące między elementami dzieła muzycznego, materiał partii akompaniamentu i jego wpływ na interpretację utworu, zasady współpracy z pianistą oraz zasadę współodpowiedzialności za jakość wykonania podczas występów publicznych.

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać, zrealizować i zinterpretować tekst muzyczny z towarzyszeniem fortepianu, praktycznie wykorzystać wiedzę z zakresu elementów dzieła muzycznego i ich wzajemnych relacji, współpracować z pianistą w celu zrealizowania idei dzieła muzycznego podczas ćwiczeń oraz występów publicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia pracy nad techniką dyrygencką, wokalną i instrumentalną poprzez świadome rozwijanie umiejętności pracy z akompaniатorem; prawidłowej oceny swoich umiejętności i obiektywnego ich porównania z umiejętnościami innych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

29. Praca z akompaniатorem III

Cel kształcenia: osiągnięcie umiejętności w zakresie przygotowania i wykonania spójnej interpretacji różnorodnego repertuaru realizowanego na przedmiotach: dyrygowanie, emisja głosu i drugi instrument; rozwijanie umiejętności z zakresu realizacji tekstu muzycznego współpracy z pianistą, wyrobienie niezbędnych nawyków wykonawstwa kameralnego, w tym przede wszystkim aktywnego słuchania partnerów, refleksu i orientacji w tekście muzycznym oraz ścisłej współpracy; rozwijanie dbałości o wysoką jakość wykonawczą, kształtowanie osobowości artystycznej, rozwijanie umiejętności świadomego procesu przygotowań i realizacji występów publicznych.

Treści merytoryczne: odczytywanie różnorodnego tekstu muzycznego i realizacja określeń wykonawczych w kontekście elementów muzyki kameralnej, aktywna i świadoma współpraca z pianistą i innymi wykonawcami, znajomość i umiejętność analizy partii akompaniamentu w kontekście solowej partii wokalnej, instrumentalnej i chóralnej; rozwiązywanie problemów związanych z warunkami występu publicznego, praca w oparciu o utwory z przedmiotów: dyrygowanie, emisja głosu i drugi instrument.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i różnorodne sposoby pracy nad repertuarem i interpretacją utworów z akompaniamentem, kluczową potrzebę współpracy z pianistą-akompaniатorem i innymi wykonawcami, zasady notacji muzycznej w kontekście charakteru i stylistyki utworu.

Umiejętności (potrafi): umiejętnie i efektywnie pracować nad repertuarem z towarzyszeniem akompaniamentu, poprawnie odczytać, zrealizować i zinterpretować tekst muzyczny partii

solowej w kontekście partii akompaniamentu; praktycznie wykorzystać wiedzę z zakresu elementów dzieła muzycznego i ich wzajemnych relacji, współpracować z pianistą podczas ćwiczeń oraz występów publicznych w celu pełnego przekazania idei materiału muzycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności i inspirowania procesu uczenia się u innych osób, dysponowania zdolnością budowania konstruktywnej krytyki w obrębie działań artystycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

30. Praca z akompaniатorem IV

Cel kształcenia: osiągnięcie umiejętności w zakresie przygotowania i wykonania spójnej interpretacji różnorodnego stylistycznie repertuaru realizowanego na przedmiotach: dyrygowanie, emisja głosu i drugi instrument; rozwijanie umiejętności z zakresu efektywnej realizacji tekstu muzycznego i stosowania adekwatnych stylistycznie środków wyrazowych, kształtowanie osobowości artystycznej, rozwijanie świadomej współpracy z pianistą-akompaniатorem w zakresie przygotowania i realizacji koncertu publicznego, nabywanie umiejętności kontaktu i komunikowania się wykonawcy z publicznością oraz rozwiązywanie problemów związanych z temą.

Treści merytoryczne: realizacja różnorodnego stylistycznie tekstu muzycznego i zastosowanie środków wyrazowych odpowiednich dla danego stylu, gatunku, formy i zgodnie z tradycją wykonawczą; aktywna i świadoma współpraca z pianistą-akompaniатorem i innymi wykonawcami, znajomość i umiejętność analizy partii fortepianu w kontekście solowej partii wokalne, instrumentalnej i chóralnej; sposoby rozwiązywania problemów z temą podczas występów publicznych, zagadnienia z zakresu komunikacji wykonawcy z publicznością, praca w oparciu o utwory z przedmiotów: dyrygowanie, emisja głosu i drugi instrument.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i różnorodne sposoby pracy nad zróżnicowanym repertuarem i interpretacją utworów z akompaniamentem; notację muzyczną w kontekście stylistyki danego utworu, jego formy i tradycji wykonawczych; zasady komunikacji wykonawcy z publicznością podczas występu publicznego, podstawowy repertuar chóralny i chóralno-instrumentalny, literaturę wokalną swojego głosu oraz repertuar wybranego instrumentu.

Umiejętności (potrafi): efektywnie przygotować i wykonać repertuar z towarzyszeniem akompaniamentu, zbudować interpretację utworu zgodną ze stylem, gatunkiem, formą i tradycją wykonawczą; tworzyć i realizować własne koncepcje artystyczne, zrealizować występ publiczny we współpracy z pianistą-akompaniатorem, nawiązać kontakt z publicznością.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): efektywnego wykorzystania własnej wyobraźni, emocjonalności, postawy twórczej i samodzielnego myślenia w celu tworzenia własnych interpretacji muzycznych z towarzyszeniem akompaniamentu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

31. Polski folklor muzyczny

Cel kształcenia: przedstawienie dziejów folklorystyki polskiej na tle historii i kultury europejskiej, przybliżenie teoretycznych podstaw wiedzy na temat metod badawczych oraz terminologii stosowanej w folklorystyce, poznanie cech polskiego folkloru muzycznego i orientacja w zróżnicowaniu regionalnym, poznanie instrumentarium ludowego, tradycji, obrzędów i zwyczajów ludowych w Polsce; wskazanie folkloru polskiego jako źródła inspiracji w muzyce, malarstwie, rzeźbie, literaturze; rozbudzenie zainteresowań folklorystycznych, zapoznanie się z bogactwem polskiej kultury ludowej, jej zróżnicowaniem i znaczeniem dla zachowania tożsamości narodowej.

Treści merytoryczne: dzieje folklorystyki polskiej, zabytki muzyki ludowej na ziemiach polskich, działalność Oskara Kolberga oraz innych etnografów i folklorystów, charakterystyka regionów etnograficznych w Polsce, instrumentarium i kapele ludowe, polskie obrzędy

i zwyczaje ludowe związane z muzyką, tańce narodowe, tańce ludowe; systematyka i klasyfikacja polskich pieśni ludowych, systemy skalowe w polskiej muzyce ludowej, tonalność, melodyka, tempo i inne parametry w wykonawstwie ludowym; polscy twórcy ludowi i ich repertuar wykonawczy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia z zakresu folklorystyki polskiej, regiony etnograficzne Polski, instrumentarium ludowe, cechy stylistyczne polskiej muzyki ludowej, repertuar i wykonawców muzyki ludowej poszczególnych regionów, główne nurty współczesnej twórczości muzycznej inspirowanej polską muzyką ludową.

Umiejętności (potrafi): przedstawić specyficzne cechy polskiego folkloru muzycznego, rozróżnić muzykę ludową poszczególnych regionów Polski, odczytać i analizować teksty nutowe pieśni ludowych, konstruować wypowiedzi ustne i pisemne na wybrany temat z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania wartości artystycznych polskiej muzyki ludowej i jej znaczenia w całościowym rozwoju kultury muzycznej, doceniania tradycji muzycznych naszego kraju, pogłębiania wiedzy na ten temat, kreatywnej pracy własnej i zespołowej z wykorzystaniem dóbr kultury ludowej oraz komunikacji werbalnej i niewerbalnej w pracy indywidualnej i zespołowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

32. Historia muzyki I

Cel kształcenia: zaznajomienie z podstawowymi zagadnieniami z historii muzyki od czasów najdawniejszych do klasycyzmu, usystematyzowanie wiedzy na temat omawianych epok muzycznych w kontekście społeczno-historycznym, prezentacja sylwetek najwybitniejszych kompozytorów i najcenniejszych dzieł muzycznych tego okresu, poznanie rozwoju muzyki europejskiej i polskiej w powiązaniu z umiejętnością rozpoznawania typowych dla danych epok form i stylów muzycznych, przekazanie wiedzy o kulturze muzycznej oraz warunkach i specyfice jej rozwoju, przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w kulturze muzycznej.

Treści merytoryczne: teorie dotyczące początków muzyki, periodyzacja dziejów muzyki, muzyczne dziedzictwo antyku, kultura muzyczna średniowiecznej Europy (tło historyczno-kulturowe epoki, monodia religijna i świecka, początki i rozwój wielogłosowości, twórcy i dzieła epoki Notre Dame, Ars Antiqua, Ars Nova, Trecento, Ars Subtilior, kompozytorzy polscy, muzyczne zabytki polskiego średniowiecza), muzyka renesansu (tło historyczno-kulturowe epoki, najważniejsze traktaty teoretyczne, wkład w rozwój muzyki kompozytorów niderlandzkich, polifonia wokalna a cappella, Szkoła rzymska, Szkoła wenecka, rozwój muzyki instrumentalnej, „złoty wiek” polskiej kultury muzycznej), muzyka baroku (tło historyczno-kulturowe epoki, przełom w muzyce ok. 1600 roku, prima i secondo pratica, retoryka muzyczna, gatunki i formy muzyki instrumentalnej i wokально-instrumentalnej, charakterystyka twórczości J. S. Bacha i G. F. Haendla, muzyka barokowa w Rzeczypospolitej), między barokiem a klasycyzmem (styl galant, styl sentymentalny, Szkoła mannheimska, reforma operowa Glucka), założenia estetyczne klasycyzmu, charakterystyka twórczości trzech klasyków wiedeńskich, polscy kompozytorzy okresu klasycyzmu

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): literaturę przedmiotu, podstawowe zagadnienia z historii i teorii muzyki od starożytności do klasycyzmu w kontekście ogólnych zjawisk kultury epoki w wymiarze europejskim i krajowym; podstawowy repertuar muzyczny tego okresu, wartość dzieł muzycznych w kontekście dziedzictwa kulturowego, style muzyczne i związane z nimi tradycje wykonawcze; podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury muzycznej.

Umiejętności (potrafi): swobodnie formułować wypowiedzi na temat muzyki; argumentować i merytorycznie uzasadnić swoje poglądy estetyczne; posługiwać się fachową terminologią, rozróżniać kierunki i style muzyczne oraz związane z nimi tradycje wykonawcze; analizować i świadomie interpretować wytwory kultury muzycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego upowszechniania wiedzy na temat dziedzictwa kulturowego w zakresie muzyki i odpowiedzialności za jego zachowanie; uczestnictwa w różnych formach życia muzycznego, aktywnego współdziałania z grupami i instytucjami na rzecz kultury muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

33. Historia muzyki II

Cel kształcenia: przedstawienie dziejów muzyki od XIX do XXI wieku, usystematyzowanie wiedzy na temat kultury muzycznej tego okresu w kontekście społeczno-historycznym, prezentacja sylwetek najwybitniejszych kompozytorów i najcenniejszych dzieł muzycznych epoki romantyzmu do czasów współczesnych, poznanie rozwoju muzyki europejskiej i polskiej w powiązaniu z umiejętnością rozpoznawania typowych dla danego okresu kierunków, szkół i stylów muzycznych; przekazanie wiedzy o kulturze muzycznej oraz warunkach i specyfice jej rozwoju, przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w kulturze muzycznej.

Treści merytoryczne: muzyka epoki romantyzmu (tło historyczno-kulturowe, konteksty filozoficzno-estetyczne, rozwój form i gatunków muzycznych w romantyzmie: symfonia, poemat symfoniczny, koncert, muzyka fortepianowa, muzyka kameralna, liryka wokalna, opera i dramat; szkoły narodowe, idea muzyki programowej, muzyczne środki wyrazu, sylwetki najważniejszych kompozytorów i ich reprezentatywne dzieła, specyfika polskiego romantyzmu w muzyce), przełom XIX i XX wieku (impresjonizm, ekspresjonizm, twórcy i ich dzieła), najważniejsze style i kierunki w muzyce XX wieku (futuryzm, neoklasycyzm, witalizm, folklorizm, dodekafonia, serializm, aleatoryzm, muzyka elektroniczna i konkretna, punktualizm, minimalizm), muzyka polska w XX wieku („Młoda Polska”, twórczość Karola Szymanowskiego, socrealizm, „muzyka źle obecna”, sonoryzm, „polska szkoła kompozytorska”, odwrót od awangardy), współczesne tendencje w muzyce.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): literaturę przedmiotu, podstawowe zagadnienia z historii i teorii muzyki XIX – XXI wieku w kontekście ogólnych zjawisk kultury w wymiarze europejskim i krajowym; podstawowy repertuar muzyczny tego okresu, wartość dzieł muzycznych w kontekście dziedzictwa kulturowego, kierunki i style muzyczne; podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury muzycznej.

Umiejętności (potrafi): swobodnie formułować wypowiedzi na temat muzyki, argumentować i merytorycznie uzasadnić swoje poglądy estetyczne; posługiwać się fachową terminologią, rozróżniać kierunki i style muzyczne; analizować i świadomie interpretować wytwory kultury muzycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego upowszechniania wiedzy na temat dziedzictwa kulturowego w zakresie muzyki i odpowiedzialności za jego zachowanie; uczestnictwa w różnych formach życia muzycznego; aktywnego współdziałania z grupami i instytucjami na rzecz kultury muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

34. Harmonia I

Cel kształcenia: przyswojenie podstawowych wiadomości z zakresu harmonii systemu tonalnego dur-moll, wykształcenie umiejętności poprawnego łączenia funkcji harmonicznym w podstawowym zakresie, tworzenia różnych odmian kadencji, poznanie zasad realizacji basu cyfrowanego, posługiwanie się zapisem symbolicznym funkcji harmonicznym przy tworzeniu konstrukcji harmonicznym, opanowanie harmonizacji melodii tonalnej, wykształcenie i doskonalenie umiejętności praktycznej realizacji na fortepianie kadencji oraz prostych

konstrukcji harmonicznych, nabycie umiejętności analizy harmonicznej obejmującej podstawowe zjawiska harmoniczne.

Treści merytoryczne: wprowadzenie podstawowych pojęć z nauki harmonii, budowanie trójdźwięków triady harmonicznej bez przewrotu we wskazanej pozycji i różnych układach, powtarzanie akordu, łączenie trójdźwięków triady ściśle i swobodne w stosunku kwinty i sekundy, harmonizowanie melodii w sopranie, budowa i użycie kadencji w konstrukcji harmonicznej, przewroty trójdźwięków triady harmonicznej z zachowaniem właściwych odległości między głosami, dominanta 6/4 - użycie akordu i jego zastosowanie w praktyce muzycznej, zasady realizacji basu cyfrowanego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady harmonii tonalnej dur-moll; budowę i cechy podstawowych struktur akordowych i relacje zachodzące pomiędzy nimi; zasady tworzenia konstrukcji harmonicznej oraz realizacji basu cyfrowanego.

Umiejętności (potrafi): tworzyć pisemnie i grać na fortepianie proste konstrukcje harmoniczne w układzie czterogłosowym z zachowaniem zasad harmonii funkcyjnej; realizować własne koncepcje artystyczne uwzględniając podstawową wiedzę z zakresu harmonii; analizować harmonikę prostych utworów muzycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania własnych kompetencji muzycznych, ciągłego doskonalenia swoich umiejętności i pogłębiania wiedzy; oceny własnych konstrukcji harmonicznych pod kątem wyznaczonych kryteriów brzmieniowych w zakresie podstawowej tonalności dur-moll.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

35. Harmonia II

Cel kształcenia: nabycie umiejętności tworzenia konstrukcji harmonicznych z użyciem wielodźwięków oraz dźwięków obcych, wprowadzenie zagadnień związanych z akordami pobocznymi, nabycie umiejętności harmonizowania melodii z użyciem akordów wtrąconych, stosowanie progresji modulujących i niemodulujących, nabycie umiejętności modulowania pomiędzy tonacjami blisko pokrewnymi, analizowanie utworów w zakresie stosowania omówionych zjawisk harmonicznych, przygotowanie do samodzielnej realizacji zadań praktycznych, np.: opracowanie harmoniczne utworów.

Treści merytoryczne: zasady budowania i stosowania wielodźwięków: czterodźwięków septymowych bez prymy, trójdźwięków triady z sekstą, pięciodźwięków nonowych oraz pięciodźwięków nonowych bez prymy; rozwiązania dysonansów w poznanych strukturach harmonicznych, praktyczne zastosowanie wielodźwięków w konstrukcji harmonicznej, charakterystyka dźwięków obcych I i II rodzaju, budowanie i znaczenie akordów pobocznych w konstrukcji harmonicznej, zasady stosowania zboczenia modulacyjnego, w szczególności praktyczne opracowanie melodii z użyciem akordów wtrąconych; zasady tworzenia progresji modulującej i niemodulującej, formy i środki modulacji diatonicznej, chromatycznej i enharmonicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia teoretyczne z zakresu harmonii funkcyjnej systemu dur-moll; środki harmoniczne tonalności rozszerzonej oraz relacje zachodzące pomiędzy nimi; zasady tworzenia konstrukcji harmonicznej z wykorzystaniem wielodźwięków, dźwięków obcych i środków modulacyjnych.

Umiejętności (potrafi): tworzyć własne opracowania akordowe uwzględniając wiedzę z zakresu harmonii funkcyjnej systemu dur-moll; analizować i interpretować muzyczne struktury harmoniczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania własnych koncepcji muzycznych, a także inspirowania w tym zakresie innych osób; oceniania własnych konstrukcji harmonicznych uwzględniając aspekt brzmieniowy i wyznaczone kryteria.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

36. Analiza dzieła muzycznego I

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy na temat gatunków i form muzycznych, zasad konstrukcji dzieła muzycznego, ewolucji technik kompozytorskich, opanowanie podstaw warsztatu analizy i interpretacji utworów muzycznych, nabycie umiejętności słuchowego rozpoznawania określonych zjawisk muzycznych w utworach oraz konstruowania wypowiedzi ustnych i pisemnych związanych z analizą i interpretacją dzieła muzycznego.

Treści merytoryczne: pojęcie analizy muzycznej i formy w muzyce, systematyka gatunków i form muzycznych, charakterystyka elementów dzieła muzycznego, faktura utworu muzycznego i jej rodzaje, zasady kształtowania utworu muzycznego, elementy formalne - motyw, fraza, zdanie, okres muzyczny i jego cechy, analiza wybranych preludium i mazurków F. Chopina.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z zakresu wiedzy o formie muzycznej; elementy dzieła muzycznego oraz ich wzajemne relacje, różne rodzaje faktur muzycznych, zasady budowy okresowej; podstawowe informacje na temat preludium i mazurków F. Chopina.

Umiejętności (potrafi): zastosować aparat pojęciowy do samodzielnego rozpoznawania i analizowania faktury muzycznej, sposobów kształtowania formy, środków techniki kompozytorskiej i cech stylistyczno-wyrazowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): twórczego myślenia i twórczej pracy w trakcie rozwiązywania problemów oraz efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, emocjonalności i zdolności elastycznego myślenia w konstruowaniu wypowiedzi pisemnych i ustnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

37. Analiza dzieła muzycznego II

Cel kształcenia: szczegółowe zapoznanie z wybranymi dziełami muzycznymi z epoki klasycyzmu i romantyzmu ze względu na ich konstrukcję formalną i wyrazową, pogłębienie wiedzy na temat form i stylów muzycznych, poszerzenie znajomości literatury muzycznej, przygotowanie do świadomego odbioru dzieła muzycznego i jego interpretacji, rozwinięcie umiejętności dyskusji o muzyce, stosowania właściwej terminologii muzycznej w wypowiedziach pisemnych i ustnych.

Treści merytoryczne: zagadnienia teoretyczne dotyczące następujących form muzycznych: kanon, fuga, forma sonatowa, rondo, rondo sonatowe, wariacje, pieśń; analiza formalna i interpretacja wybranych utworów, m.in. J. Pachelbela, J. S. Bacha, W. A. Mozarta, L. van Beethovena, F. Chopina, F. Schuberta; analiza utworów w kontekście biografii kompozytora, jego twórczości, okoliczności powstania dzieła, źródeł inspiracji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe formy muzyczne i ich schematy; zasady analizy formalno-wyrazowej, style muzyczne i związane z nimi tradycje wykonawcze.

Umiejętności (potrafi): odczytać zapis nutowy opracowywanych dzieł, rozpoznać ze słuchu opisywane zjawiska muzyczne; opisać, analizować i interpretować wybrane utwory muzyczne; przygotować prace pisemne i wystąpienia ustne na ten temat.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): twórczego myślenia i twórczej pracy w trakcie rozwiązywania problemów oraz efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, emocjonalności i zdolności elastycznego myślenia w konstruowaniu wypowiedzi pisemnych i ustnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

38. Literatura muzyczna I

Cel kształcenia: zapoznanie z najwybitniejszymi dziełami literatury muzycznej od średniowiecza do baroku w kontekście historycznym, społecznym i estetycznym; nabycie

umiejętności rozpoznawania i definiowania gatunków, form i stylów muzycznych wykształconych w danym okresie, rozumienie procesów ewolucji języka muzycznego, kształtowanie świadomego odbioru muzyki, rozbudzenie zainteresowań muzycznych oraz rozwijanie wrażliwości estetycznej, wprowadzenie do samokształcenia oraz propagowania kultury muzycznej.

Treści merytoryczne: charakterystyka reprezentatywnych dzieł muzycznych średniowiecza, renesansu, baroku w kontekście estetyki i stylów muzycznych omawianych epok; gatunki i formy muzyczne w perspektywie historycznej wykształcone w danym okresie, m.in. msza, motet, madrygał, opera, oratorium, pasja, kantata, concerto grosso, koncert solowy, sonata triowa; biografie i twórczość wybranych kompozytorów, m.in. G. de Machaut, J. des Pres, O. di Lasso, G. da Palestrina, C. Monteverdi, H. Purcell, G. G. Gorczycki, J. S. Bach, G. Haendel.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): najważniejsze dzieła, style muzyczne i związane z nimi tradycje wykonawcze oraz linie rozwojowe w historii muzyki średniowiecza, renesansu i baroku; podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury muzycznej.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać materiał muzyczny, posługiwać się fachową terminologią, swobodnie formułować wypowiedzi na temat muzyki, argumentować i merytorycznie uzasadnić swoje poglądy estetyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego upowszechniania wiedzy na temat światowego dziedzictwa kulturalnego w zakresie muzyki i aktywnego współdziałania z grupami i instytucjami na rzecz kultury muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

39. Literatura muzyczna II

Cel kształcenia: zapoznanie z najwybitniejszymi dziełami literatury muzycznej od klasycyzmu do współczesności w kontekście historycznym, społecznym i estetycznym, nabycie umiejętności rozpoznawania i definiowania gatunków, form i stylów muzycznych wykształconych w danym okresie; rozumienie procesów ewolucji języka muzycznego, kształtowanie świadomego odbioru muzyki, rozbudzenie zainteresowań muzycznych oraz rozwijanie wrażliwości estetycznej, wprowadzenie do samokształcenia oraz propagowania kultury muzycznej.

Treści merytoryczne: charakterystyka reprezentatywnych dzieł muzycznych klasycyzmu, romantyzmu, XX i początku XXI wieku w kontekście estetyki i stylów muzycznych omawianego okresu oraz stylów indywidualnych poszczególnych twórców; gatunki i formy muzyczne w perspektywie historycznej uprawiane przez kompozytorów w klasycyzmie i romantyzmie, m.in. kwartet, sonata, koncert solowy, symfonia, poemat symfoniczny, miniatura instrumentalna, dramat muzyczny; najważniejsze zjawiska muzyczne XX i XXI wieku, biografie i twórczość wybranych kompozytorów, m.in. J. Haydn, W. A. Mozart, L. van Beethoven, F. Chopin, H. Berlioz, F. Liszt, P. Czajkowski, R. Wagner, G. Verdi, R. Strauss, G. Mahler, M. Karłowicz, C. Debussy, A. Skriabin, K. Szymanowski, S. Prokofiew, I. Strawiński, D. Szostakowicz, O. Messiaen, P. Boulez, W. Lutosławski, W. Kilar, H. M. Górecki, K. Penderecki, P. Mykietyn.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): najważniejsze dzieła, style muzyczne i związane z nimi tradycje wykonawcze oraz linie rozwojowe w historii muzyki od klasycyzmu do współczesności, zapis nutowy współczesnych utworów, podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury muzycznej.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać materiał muzyczny, posługiwać się fachową terminologią, swobodnie formułować wypowiedzi na temat muzyki, argumentować i merytorycznie uzasadnić swoje poglądy estetyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego upowszechniania wiedzy na temat światowego dziedzictwa kulturalnego w zakresie muzyki i aktywnego współdziałania z grupami i instytucjami na rzecz kultury muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

40. Podstawy improwizacji – CircleSong

Cel kształcenia: wprowadzenie do improwizacji jako formy spontanicznej twórczości muzycznej. Zapoznanie z techniką CircleSong i jej zasadami. Opanowanie umiejętności samodzielnego realizowania improwizowanych form muzycznych w oparciu o zespół wokalny.

Treści merytoryczne: zajęcia warsztatowe w zakresie techniki improwizacji zespołowej CircleSong. Ćwiczenia w tworzeniu wielogłosowych struktur ostinato. CircleSong jako forma edukacyjna i koncertowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposoby tworzenia improwizowanych form muzycznych w oparciu o technikę wokalną; elementy muzyki oraz relacje zachodzące między nimi podczas procesu spontanicznej kreacji.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się podczas realizacji improwizowanej formy prawidłową techniką wokalną i umiejętnościami dyrygenckimi; biegle rozpoznawać, zapamiętywać i przekształcać materiał muzyczny w obrębie kilkutaktowych motywów ostinato; wykorzystywać wyobraźnię i intuicję w procesie improwizacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania swojej ekspresji twórczej w pracy z zespołem wokalnym; współdziałania w zespole wokalnym w charakterze lidera i współuczestnika.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

41. Animacja kultury muzycznej

Cel kształcenia: przygotowanie do propagowania świadomego i aktywnego udziału w kulturze muzycznej, zaznajomienie z podstawowymi teoriami i metodami animacji kulturalnej, ze szczególnym uwzględnieniem kultury muzycznej.

Treści merytoryczne: animacja społeczno-kulturalna w Europie i Polsce - teorie, metody, praktyka; polityka kulturalna w świecie; kultura muzyczna w animowaniu społeczeństw, oświatowe i nieformalne formy animacji muzycznej, instytucje kultury muzycznej na świecie i w Polsce - przykłady animacji muzycznej, kultura muzyczna różnych grup wiekowych - sposoby animowania, amatorski ruch chóralny, młodzieżowe zespoły muzyczne, kultura taneczna, rozwijanie zainteresowań kulturą muzyczną, muzyka jako hobby.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe koncepcje animacji kulturalnej, z uwzględnieniem specyfiki kultury muzycznej; najważniejsze instytucje muzyczne w Polsce i na świecie oraz możliwości współpracy z tymi instytucjami w działalności animacyjnej.

Umiejętności (potrafi): stale uzupełniać i twórczo wykorzystywać wiedzę o kulturze muzycznej, aktywizować różne grupy społeczne oraz wykorzystać wiedzę teoretyczną w procesie ich aktywizacji do udziału w kulturze muzycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy z różnymi grupami społecznymi w celu organizacji różnych przedsięwzięć muzycznych, stałego rozwoju zawodowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

1. Emisja głosu I

Cel kształcenia: poznanie budowy i funkcji aparatu głosotwórczego oraz zasad prawidłowej emisji głosu w oparciu o technikę śpiewu klasycznego.

Treści merytoryczne: technika prawidłowego oddechu w śpiewie; technika rozśpiewania aparatu głosotwórczego w oparciu o ton podstawowy samogłosek; rola artykulatorów

i rezonatorów w śpiewie; ćwiczenia prawidłowej intonacji i posługiwania się techniką miękkiego nastawienia głosu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady rozśpiewania, problematykę dotyczącą anatomii, fizjologii, higieny aparatu głosowego oraz oddechu również w aspekcie praktycznego jej zastosowania podczas pracy nad głosem; podstawową literaturę muzyczną wykorzystywaną podczas realizacji przedmiotu.

Umiejętności (potrafi): na bazie doświadczeń wykazać się sprawnością budowania głosu śpiewaczego i pogłębiania pracy nad emisją; kontrolować struktury rytmiczne, metrytmiczne, aspekty dotyczące frazowania i artykulacji opracowywanych ćwiczeń.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego doskonalenia swojej techniki wokalne w zakresie zagadnień podstawowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Emisja głosu II

Cel kształcenia: doskonalenie warsztatu wokálnego zgodnie z tradycjami wykonawczymi i wiedzą w zakresie podstaw emisji głosu klasycznego.

Treści merytoryczne: rozwijanie techniki rozśpiewania; funkcja prawidłowego oddechu w śpiewie, tembr otwarty w głosie, kształtowanie prawidłowej intonacji, artykulacji i rezonansu we wszystkich rejestrach głosu; praca w oparciu o ćwiczenia Niccolò Vaccai'a i Giuseppe Concone'a, arie starowłoskie oraz proste pieśni.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady rozśpiewania, posługiwania się prawidłowym oddechem, prawidłową terminologią dotyczącą emisji głosu; elementy budowy anatomicznej aparatu głosowego, fizjologii oraz higieny w aspekcie praktyki wokalne; literaturę muzyczną realizowaną podczas ćwiczeń; problematykę dotyczącą swobodnego korzystania z dostępnych źródeł (książki, nagrania, materiały nutowe, Internet, nagrania archiwalne itp.); sposoby realizowania emisji głosu w mowie i śpiewie; wzajemne relacje pomiędzy zasadami emisji głosu a praktyką wykonawczą.

Umiejętności (potrafi): świadomie i efektywnie poprowadzić proces rozśpiewania; kontrolować struktury rytmiczne, metrytmiczne, frazowanie, artykulację w trakcie wykonywania utworu wokálnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): roli kompetentnego i samodzielnego wokalisty, zdolnego do świadomego integrowania zdobytej wiedzy i umiejętności podczas wykonywania ćwiczeń oraz repertuaru wokálnego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Emisja głosu III

Cel kształcenia: doskonalenie warsztatu wokálnego; utrwalanie prawidłowych nawyków wokalnych w repertuarze artystycznym; rozwijanie umiejętności pracy nad utworami muzycznymi zgodnie z tradycjami wykonawczymi i wiedzą historyczno-muzykologiczną.

Treści merytoryczne: doskonalenie i utrwalanie techniki wokalne oraz umiejętności prawidłowej fonacji we wszystkich rejestrach. Rozwijanie wrażliwości brzmieniowej i umiejętności kontroli aparatu wokálnego w prowadzeniu frazy muzycznej; adekwatny do możliwości wokalnych dobór repertuaru w celu publicznej prezentacji na koncertach, egzaminach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): repertuar różnych gatunków muzycznych i związanych z nimi tradycji wykonawczych, szczególnie w obszarze śpiewu klasycznego; zagadnienia dotyczące sposobów zastosowania środków ekspresji wokalne i muzycznych wzorów formalnych do wyrażania własnych koncepcji artystycznych.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo interpretować realizowany repertuar; zastosować podczas wykonywania utworu właściwą technikę wokalną; realizować i wyrażać własne koncepcje artystyczne; prawidłowo realizować kameralne formy wokalne z akompaniamentem (pieśń, piosenka).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): realizowania własnych koncepcji i działań artystycznych w oparciu o zróżnicowaną stylistykę wynikającą z integralnego wykorzystania wyobraźni, ekspresji i intuicji; integrowania zdobytej wiedzy w praktyce wokalnej oraz w ramach innych szeroko pojętych działań kulturotwórczych; zaplanowania ścieżki rozwoju artystycznego na podstawie umiejętności i wiedzy zdobytych w procesie kształcenia i samokształcenia.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Drugi instrument I

Cel kształcenia: w odniesieniu do praktyki wykonawczej - osiągnięcie podstawowych umiejętności w zakresie gry na instrumencie z wykorzystaniem wybranej literatury (w przypadku posiadających podstawy gry – rozwijanie umiejętności gry na instrumencie z wykorzystaniem literatury dostosowanej do możliwości grającego); w odniesieniu do świadomości muzycznej – nauka umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: czytanie nut, postawa przy instrumencie, aparat gry, artykulacja; w zakresie wiedzy muzycznej: notacja muzyczna, elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi, faktura utworu, charakter utworu, konstrukcja frazy, style i gatunki muzyczne, budowa instrumentu, podstawowa wiedza na temat historii muzyki w odniesieniu do literatury instrumentu; powyższe zagadnienia są elementami składowymi w pracy nad wybranymi utworami z zakresu literatury instrumentu uwzględniającej indywidualne możliwości i aktualny poziom zaawansowania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę i działanie instrumentu; zasady notacji muzycznej w utworach; elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi.

Umiejętności (potrafi): poprawnie posługiwać się aparatem gry z uwzględnieniem właściwej artykulacji, prawidłowo odczytywać zapis nutowy, realizować rytm w wykonywanych utworach, a także określić tonację, charakter i dynamikę utworu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności poprzez świadome ćwiczenie i rozwijanie umiejętności samodzielnej pracy, a także pogłębianie wiedzy muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Drugi instrument II

Cel kształcenia: w odniesieniu do praktyki wykonawczej - rozwinięcie podstawowych umiejętności w zakresie gry na instrumencie z wykorzystaniem wybranej literatury instrumentu (w przypadku większego zaawansowania technicznego – dalsze rozwijanie umiejętności gry na instrumencie z uwzględnieniem prezentowanego poziomu); w odniesieniu do świadomości muzycznej – nauka umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: nauka gry a vista, poprawność aparatu gry, artykulacja; w zakresie wiedzy muzycznej: elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi, faktura utworu, charakter utworu, fraza muzyczna na przestrzeni epok, stylistyka w kompozycjach twórców różnych epok; powyższe zagadnienia są elementami składowymi w pracy nad wybranymi utworami z zakresu literatury instrumentalnej uwzględniającej indywidualne możliwości i aktualny poziom zaawansowania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę, działanie i konserwację instrumentu; zasady notacji muzycznej w utworach instrumentalnych, elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi; zagadnienia z dziedziny zasad muzyki i harmonii w praktyce gry na instrumencie.

Umiejętności (potrafi): swobodnie i poprawnie posługiwać się aparatem gry z uwzględnieniem właściwej artykulacji, prawidłowo odczytywać prosty zapis nutowy a vista, realizować złożone podziały rytmiczne w wykonywanych utworach, a także określić tonację, charakter i dynamikę utworu; zagrać i powtórzyć krótki fragment prostej melodii lub rytmu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności poprzez świadome ćwiczenie i rozwijanie samodzielnej pracy, a także pogłębianie wiedzy muzycznej; stałej poprawy jakości własnej pracy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Drugi instrument III

Cel kształcenia: w odniesieniu do praktyki wykonawczej – dalsze rozwijanie bardziej zaawansowanych umiejętności w zakresie gry na instrumencie z wykorzystaniem wybranej literatury; w odniesieniu do świadomości muzycznej – umiejętność wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: gra a vista, swoboda aparatu gry, precyzyjna artykulacja, szerszy zakres problemów metrytmicznych, szerszy zakres dynamiczny, proporcje brzmieniowe; w zakresie wiedzy muzycznej: budowa dzieła muzycznego, faktura utworu, charakter utworu, zasady prawidłowego frazowania w utworach różnych epok.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe wiadomości dotyczące historii instrumentu; zasady analizy formalnej budowy utworu, z uwzględnieniem elementów dzieła muzycznego oraz relacji zachodzących między nimi; zasady muzyki i podstawy harmonii w praktyce gry na instrumencie.

Umiejętności (potrafi): poprawnie i swobodnie posługiwać się aparatem gry, dokonać wyboru właściwej artykulacji, prawidłowo odczytywać zapis nutowy a vista, poprawnie realizować bardziej złożone struktury rytmiczne w wykonywanych utworach, a także dokonać analizy harmonicznego w konstrukcji prostych utworów tonalnych; zagrać ze słuchu proste i bardziej złożone melodie oraz dokonać ich transpozycji; użyć prostych schematów melodycznych, harmonicznego lub rytmicznych jako podstawy gry zespołowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia biegłości gry na instrumencie poprzez świadome ćwiczenie i rozwijanie umiejętności samodzielnej pracy; poprawy jakości własnej pracy oraz podejmowania samodzielnych, prostych projektów artystycznych oraz publicznych prezentacji w poczuciu odpowiedzialności za ich jakość.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Drugi instrument IV

Cel kształcenia: w praktyce wykonawczej – zdobycie umiejętności gry na instrumencie w stopniu umożliwiającym kreatywne działanie w zakresie gry solowej i zespołowej. Poszerzanie świadomości muzycznej w zakresie łączenia wiedzy teoretycznej z praktyką. Poznanie kontekstu historycznego i kulturowego w twórczości instrumentalnej, budowanie coraz szerszego repertuaru oraz rozwijanie swobody interpretacji utworów reprezentujących różne style muzyczne.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: specyfika brzmienia instrumentu w utworach o zróżnicowanej stylistyce, właściwa artykulacja w utworach reprezentatywnych dla różnych epok; w zakresie wiedzy muzycznej: budowa dzieła muzycznego, faktura utworu, charakter utworu, zasady prawidłowego frazowania w utworach

różnych epok, style muzyczne, tradycje wykonawcze, wirtuozi instrumentu na przestrzeni historii w muzyce polskiej i światowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia dotyczące możliwości wykorzystania instrumentu w działalności artystycznej i zawodowej; możliwości tworzenia zespołów muzycznych z udziałem wybranego instrumentu; zasady muzyki i podstawy harmonii zastosowane w praktyce gry na instrumencie; zasady kompozycji i opracowań muzycznych na zespoły muzyczne z udziałem instrumentu.

Umiejętności (potrafi): poprawnie i swobodnie posługiwać się aparatem gry, dokonać wyboru właściwej artykulacji, prawidłowo odczytywać zapis nutowy a vista, samodzielnie przygotować wykonanie utworu o nieskomplikowanej budowie, poprawnie realizować bardziej złożone struktury rytmiczne w wykonywanych utworach, a także dokonać analizy harmonicznego w konstrukcji wykonywanych utworów; użyć właściwych schematów harmonicznego jako podstawy akompaniamentu i gry zespołowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia biegłości technicznej gry na instrumencie poprzez świadome ćwiczenie i systematyczną samodzielną pracę, a także pogłębianie wiedzy muzycznej; stałej poprawy jakości własnej pracy oraz podejmowania własnych projektów artystycznych w poczuciu odpowiedzialności za ich jakość.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Drugi instrument V

Cel kształcenia: w praktyce wykonawczej – rozwijanie umiejętności gry na instrumencie w stopniu umożliwiającym kreatywne działanie w zakresie gry solowej i zespołowej. Poszerzanie świadomości muzycznej w zakresie łączenia wiedzy teoretycznej z praktyką pod kątem biegłości w orientacji melodycznej, rytmicznej i harmonicznego w utworach tonalnych. Poszerzanie repertuaru o utwory atonalne i improwizowane, poznanie repertuaru instrumentalnego opartego na innych systemach.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: możliwości wykorzystania brzmienia instrumentu w działaniach artystycznych solowych i kameralnych - kreowanie własnej wykonawczej koncepcji artystycznej na podstawie zdobytej wiedzy i umiejętności; w zakresie wiedzy muzycznej: podstawy kameralistyki instrumentalnej – tradycja i współczesność.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości wykorzystania instrumentu w działalności artystycznej i zawodowej; możliwości tworzenia zespołów muzycznych z udziałem wybranego instrumentu; zasady muzyki i podstawy harmonii w praktyce gry na instrumencie; zasady kompozycji i opracowań artystycznych na zespoły muzyczne z udziałem instrumentu.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przygotować wykonanie wybranego utworu, dostosowanego do swoich możliwości wykonawczych, a także dokonać prawidłowej analizy harmonicznego, melodycznej i rytmicznej; użyć właściwych schematów muzycznych i ich wariacyjnego opracowania jako podstawy gry zespołowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania nabytych umiejętności technicznych w stopniu umożliwiającym realizację własnych pomysłów artystycznych oraz do samodzielnej pracy nad doskonaleniem warsztatu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. Drugi instrument VI

Cel kształcenia: w praktyce wykonawczej – rozwijanie umiejętności gry na instrumencie w stopniu umożliwiającym kreatywne działanie w zakresie gry solowej i zespołowej, z elementami kompozycji, aranżacji i improwizacji. Wykorzystanie wiedzy muzycznej w zakresie łączenia teorii z praktyką jako podstawy do kreowania własnych działań artystycznych.

Treści merytoryczne: w zakresie wykonawstwa: możliwości wykorzystania umiejętności technicznych w działaniach artystycznych z uwzględnieniem świadomości własnej ekspresji muzycznej, intuicji i emocjonalności; w zakresie wiedzy muzycznej: pojęcie partnerstwa w muzyce jako podstaw kameralistyki i gry zespołowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia dotyczące możliwości wykorzystania instrumentu w działalności artystycznej i zawodowej z uwzględnieniem jego wszechstronności i indywidualności; zasady dotyczące gry solowej i zespołowej; kanon literatury instrumentu.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przygotować wykonanie wybranego utworu solowego i kameralnego, dostosowanego do swoich możliwości wykonawczych, a także dokonać jego prawidłowej analizy; użyć właściwych schematów harmonicznym, melodycznym i improwizacyjnym i ich wariacyjnego opracowania jako podstawy akompaniamentu oraz gry zespołowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): realizacji własnych niezależnych działań artystycznych oraz samodzielnej pracy nad doskonaleniem warsztatu technicznego; świadomego wyboru repertuaru dostosowanego do własnego poziomu wykonawczego, a także poziomu wykonawczego zespołu; publicznej prezentacji programu koncertowego, nawiązywania kontaktu z publicznością, panowania nad tremą wykonawczą.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. Edytory nutowe

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami obsługi oraz z najistotniejszymi funkcjami użytkowymi edytorów nutowych (*Finale* oraz *Musescore*); osiągnięcie podstawowych umiejętności w zakresie techniki wprowadzania i edycji nut oraz kreacji małych form muzycznych w oparciu o aplikacje cyfrowe.

Treści merytoryczne: podstawowe zasady typografii muzycznej; techniczne wymogi edycji nutowej (komputer, klawiatura MIDI, interfejs audio, oprogramowanie); funkcje użytkowe edytorów nutowych; wprowadzanie danych oraz prawidłowa edycja głosów poszczególnych instrumentów w edytorze nutowym; tworzenie partytur wokalnie-instrumentalnych; przygotowanie głosów wokalnych i instrumentalnych dla muzyków-wykonawców.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę związaną z technologiami stosowanymi w zapisie nutowym; mechanizmy łączące praktykę tworzenia materiałów nutowych z zasadami muzyki i praktyką wykonawczą.

Umiejętności (potrafi): dokonać poprawnej konfiguracji sprzętu i oprogramowania do edycji nut; wprowadzać tekst muzyczny i tekst literacki pod nutami oraz opracować je w postaci spójnej partytury; napisać oraz opracować partyturę i poszczególne głosy instrumentalne w edytorze nutowym, opracować i zapisać prostą aranżację utworu według własnej koncepcji muzycznej za pomocą edytora nutowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): elastycznego, kreatywnego myślenia podczas korzystania z technologii informacyjnych i aplikacji komputerowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

11. Zajęcia muzyczno-ruchowe

Cel kształcenia: zapoznanie z formą edukacji muzycznej w obszarze ruchu z muzyką opartą na rytmice Emila Jaques-Dalcroze'a. Rozwinięcie kreatywnego podejścia do edukacji muzycznej dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym. Zapoznanie z wybranymi piosenkami, tańcami i ćwiczeniami inhibicyjno-incytacyjnymi. Zaznajomienie z formą zabawy ruchowej w edukacji muzycznej. Podnoszenie poziomu świadomości dotyczącej specyficznej roli ruchu wczesnej edukacji muzycznej dla rozwoju dziecka.

Treści merytoryczne: metoda Emila Jaques-Dalcroze'a w pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Zabawy muzyczno-ruchowe uwrażliwiające na

postrzeganie elementów dzieła muzycznego. Kreatywne i interaktywne sposoby nauki rytmu i jego realizacji na zajęciach muzycznych w przedszkolu i szkole. Nauka prostych tańców i piosenek, tworzenia własnych ćwiczeń muzyczno-rytmicznych oraz inhibicyjno-incytyacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historię powstania, założenia i obecne trendy metody E. Jaques-Dalcroze'a; znaczenie zajęć muzyczno-ruchowych dla dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym; zasady pracy z rytmem na zajęciach muzycznych; zabawy w pracy muzycznej z dziećmi; zasady odbioru i tworzenia muzyki przez dzieci oraz zespołową i indywidualną ekspresję artystyczną dzieci.

Umiejętności (potrafi): w sposób kreatywny przygotować ruchowe zajęcia muzyczne dla wybranej grupy wiekowej; wykorzystać techniki informatyczno-komunikacyjne w prowadzeniu zajęć muzycznych z dziećmi; wprowadzać wartości rytmiczne z elementem ruchu oraz taitazację; tworzyć i przeprowadzać ćwiczenia, zabawy oraz interpretacje ruchowe muzyki i dostosować ich trudność do poziomu danej grupy wiekowej; tworzyć autorskie scenariusze edukacyjne uwzględniające specyficzne potrzeby edukacyjne dzieci.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania dobrej relacji z grupą dzieci; dbania o sprawną komunikację; tworzenia atmosfery sprzyjającej uczeniu się; poprowadzenia kreatywnej lekcji muzyki; przeprowadzenia zabawowej formy zajęć dydaktycznych; zaplanowania zajęć z uwzględnieniem możliwości ruchowych danej grupy; obserwowania i analizowania działań uczniów, a także poddawania ich ocenie; zachowywania postawy szacunku i zrozumienia dla dziecięcej wrażliwości.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

12. Dyrygowanie I

Cel kształcenia: wyposażenie w niezbędną wiedzę z zakresu informacji dotyczących założeń wykonawczych w utworach 2-, 3- i 4-głosowych, osiągnięcie podstawowych umiejętności manualnych (schematy dyrygowania na 2, 3 i 4) i kompetencji koniecznych do pracy z zespołami wokalnymi.

Treści merytoryczne: poznanie zasad techniki dyrygenckiej, zapoznanie ze sposobami odczytywania i uczenia się partytur pod kątem stylistycznym i formalnym. Prawidłowa postawa dyrygenta. Rola rąk i dłoni w technice dyrygowania. Informacje jakie przekazuje dyrygent ruchami rąk. Rola mimiki twarzy w przekazywaniu informacji związanych z emocjonalnością utworów. Schematy na 2,3,4. Rola aufaktu. Rola pauzy w utworze. Pojęcie i znaczenie fermaty. Rozpoczynanie i kończenie utworu. Dynamika stała: piano, forte. Dynamika zmienna: crescendo i decrescendo. Dyrygowanie wartościami. Rytm zmienny. Wartość ćwierćnuty z kropką.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementarną literaturę na dwu, trzygłosowy i czterogłosowy chór o głosach równych i mieszanych; elementy dzieła muzycznego i relacje zachodzące między nimi; potrzebę i sposoby wykorzystania rąk, dłoni i mimiki twarzy w dyrygowaniu utworem wokalnym.

Umiejętności (potrafi): poprawnie posługiwać się aparatem manualnym (estetyka gestu rąk i dłoni) i mimiką twarzy w celu prawidłowego zinterpretowania utworów chóralnych 2-, 3- i 4-głosowych; prawidłowo odczytać zapis nutowy dzieła muzycznego, realizować rytm, dynamikę w wykonywanych utworach, określić charakter utworu; tworzyć własne koncepcje wykonawcze utworu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przeprowadzenia samooceny, doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej w celu samodzielnego rozwiązywania problemów związanych z techniką dyrygencką.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

13. Dyrygowanie II

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności manualnych; wyposażenie w niezbędną wiedzę dotyczącą specyfiki i możliwości wykonawczych głosu ludzkiego, umiejętności i kompetencje konieczne do pracy z różnego rodzaju chórami. Opanowanie elementów związanych z techniką dyrygencką, a także zapoznanie się ze specyfiką pracy z zespołami wokalnymi. Przystwojenie wiedzy z zakresu rozumienia i interpretacji dzieła muzycznego.

Treści merytoryczne: osiągnięcie możliwie wysokiego stopnia sprawności manualnej, kształcenie umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów techniczno-wykonawczych, zapoznaczanie ze sposobami odczytywania i uczenia się partytur pod kątem stylistycznym i formalnym. Pojęcie trioli, synkopy, fermaty, artykulacja: legato, non legato, portato, staccato itd. Nabywanie i rozwijanie techniki dyrygenckiej w oparciu o utwory dwu, trzy i czterogłosowe na chór o głosach równych i mieszanych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcie trioli, synkopy, fermaty w utworze muzycznym i ich znaczenie w wykonaniu utworu muzycznego; pojęcie artykulacji i różnice zachodzące pomiędzy sposobami prowadzenia dźwięku; rolę przedtaktu w utworze muzycznym, a także podstawowy repertuar z zakresu muzyki wokalne; elementy dzieła muzycznego i relacje zachodzące między nimi.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać możliwości techniki dyrygenckiej w realizacji różnych sposobów artykulacji; w sposób czytelny ruchami rąk przekazać informacje o zastosowaniu w utworze trioli, synkopy, fermaty; rozpocząć utwór od przedtaktu; wykorzystać świadomie wyobraźnię w obszarze ekspresji muzycznej, dysponować umiejętnościami niezbędnymi do tworzenia własnych koncepcji muzycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przeprowadzenia samooceny, doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej w celu samodzielnego rozwiązywania problemów związanych z interpretacją opracowywanych utworów, wykazywania kreatywności w pracy własnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

14. Dyrygowanie III

Cel kształcenia: rozwijanie w sposób świadomy techniki dyrygenckiej wyuczonej w poprzednich dwóch semestrach; wyposażenie w wiedzę, umiejętności i kompetencje konieczne do pracy z różnego rodzaju chórami, zespołami wokalnymi i wokально-instrumentalnymi. Opanowanie techniki dyrygenckiej niezbędnej przy realizacji utworów o dość wysokim stopniu trudności w różnych stylach wykonawczych. Zapoznanie się ze specyfiką pracy z zespołami wokalnymi i wokально-instrumentalnymi. Odczytywanie partytury pod kątem stylistycznym i formalnym z okresu średniowiecza, renesansu, baroku i klasycyzmu.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: rozwijanie umiejętności techniki dyrygenckiej na przykładach utworów z różnych epok w oparciu o utwory 4-głosowe na chór mieszany, osiągnięcie wysokiego stopnia sprawności manualnej, ciągle kształcenie umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów techniczno-wykonawczych. Pojęcia: polifonia i homofonia. Prowadzenie głosów w polifonii. Frazowanie. Schematy metryczne nieregularne. W zakresie wiedzy muzycznej: nabywanie wiadomości dotyczących stylów wykonawczych z okresu średniowiecza, renesansu, baroku i klasycyzmu, zapoznaczanie się ze sposobami odczytywania i uczenia partytur pod kątem stylistycznym i formalnym w realizacji utworów z okresu średniowiecza, renesansu, baroku i klasycyzmu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowy repertuar na chóry mieszane i zespoły wokально-instrumentalne z okresu średniowiecza, renesansu, baroku i klasycyzmu; zasady analizy utworów pod kątem techniki, stylów i tradycji wykonawczych charakterystycznych dla danej

epoki; zagadnienia dotyczące stylów wykonawczych z okresu średniowiecza, renesansu, baroku i klasycyzmu, rozróżnia style muzyczne i zna związane z nimi tradycje wykonawcze.

Umiejętności (potrafi): analizować wybrane pozycje polskiej i światowej literatury muzycznej z okresu średniowiecza, renesansu, baroku, klasycyzmu z uwzględnieniem różnych stylów muzycznych i obsad wykonawczych; samodzielnie rozwiązywać problemy techniczno-interpretacyjne pojawiające się w partyturze, dobrać odpowiedni repertuar do możliwości wykonawczych zespołów muzycznych, dostosować odpowiednie formy zachowań związanych z występami publicznymi do miejsc koncertowych i warunków akustycznych tam występujących, wybrać i wykonać repertuar w określonym stylu wykonawczym, swobodnie posługiwać się schematami dyrygenckimi w metrum parzystym i nieparzystym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): twórczego myślenia i twórczej pracy w trakcie pojawiających się problemów podczas prób i koncertów, kontrolowania własnych zachowań, komunikacji werbalnej i niewerbalnej w pracy z różnego typu zespołami muzycznymi a także organizacji koncertów i imprez muzycznych; współpracy w grupie w różnego rodzaju zespołach wokalnych i instrumentalnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

15. Dyrygowanie IV

Cel kształcenia: wyposażenie w niezbędną wiedzę dotyczącą specyfiki i możliwości wykonawczych głosu ludzkiego, budowy, stroju i możliwości wykonawczych instrumentów orkiestrowych, stylów wykonawczych itp. Doskonalenie umiejętności i kompetencji koniecznych do pracy z różnego rodzaju chórami, zespołami wokalnymi i wokально-instrumentalnymi. Opanowanie techniki niezbędnej w pracy z zespołami instrumentalnymi, a także zapoznanie z literaturą muzyczną i historią muzyki z okresu romantyzmu, impresjonizmu, jak również XX i XXI wieku. Odczytywanie partytury pod kątem stylistycznym i formalnym.

Treści merytoryczne: osiągnięcie wysokiego stopnia sprawności manualnej, kształcenie umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów techniczno-wykonawczych w utworach instrumentalnych i wokально-instrumentalnych. Dyrygowanie batutą. Frazowanie. Schematy metryczne regularne i nieregularne. Nabywanie wiadomości dotyczących stylów wykonawczych i technik artykulacyjnych z okresu romantyzmu, impresjonizmu, rozwijanie umiejętności technik dyrygenckich na przykładach utworów wokalnych i instrumentalnych z w/w okresów a także utworów kompozytorów XX i XXI wieku.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości wykorzystania batuty i rolę batuty w dyrygowaniu utworami instrumentalnymi i wokально-instrumentalnymi; podstawowy repertuar na chóry mieszane i zespoły instrumentalne z okresu romantyzmu, impresjonizmu i kompozytorów XX i XXI wieku; wiadomości z zakresu rozwoju tradycji muzycznych w ujęciu historycznym; budowę aparatu głosowego, instrumentów muzycznych i ich rolę w orkiestrze; zasady notacji muzycznej w utworach instrumentalnych.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo operować batutą w dyrygowaniu utworami instrumentalnymi i wokально-instrumentalnymi, samodzielnie przygotować wykonanie wybranego utworu dostosowanego do swoich możliwości wykonawczych jak również możliwości zespołu, analizować wybrane pozycje polskiej i światowej literatury muzycznej z uwzględnieniem różnych stylów muzycznych i obsad wykonawczych, wybrać i wykonać repertuar w określonym stylu muzycznym, współdziałać z członkami różnego typu zespołów w celu osiągnięcia jak najlepszego efektu muzycznego; swobodnie posługiwać się schematami dyrygenckimi w metrum regularnym i nieregularnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania nabytych umiejętności technicznych w stopniu umożliwiającym realizację własnych pomysłów artystycznych oraz do samodzielnej pracy nad doskonaleniem warsztatu, współdziałania i pracy w grupie przyjmując rolę

współuczestnika, lidera grupy i mediatora, adaptowania się do nowych okoliczności związanych z występami publicznymi, wykazywania kreatywności w pracy własnej i zespołowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

16. Czytanie partytur I

Cel kształcenia: nabycie podstawowych umiejętności związanych z czytaniem partytur chóralnych - rozpoznawania tonacji, metrum, stylu i charakteru utworu, wykonywania głosem wybranej partii wokalne, wykonywania partytury na fortepianie, uwrażliwienie na konieczność stosowania się do oznaczeń tempa, dynamiki i agogiki, uświadomienie roli tekstu w kompozycji chóralnej, zapoznanie ze sposobami notacji głosów chóralnych, praca nad przyspieszeniem procesu opanowania nowego utworu.

Treści merytoryczne: praca nad wybranymi kompozycjami chóralnymi, zróżnicowanymi pod względem reprezentowanej epoki, stylu czy charakteru, wprowadzenie początkowo utworów o niewysokim stopniu trudności, dwu- i trzygłosowych, na chór jednorodny i mieszany. Zapoznanie z charakterystyką i sposobami notacji głosów chóralnych (ambitus, stosowane klucze, transpozycja głosu tenorowego). Wykonywanie fragmentów partytury głosem i na fortepianie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposoby notacji głosów chóralnych, stosowane klucze, konieczność transpozycji głosu tenorowego notowanego w kluczu wiolinowym; ambitus głosów chóralnych; określenia wykonawcze dotyczące tempa, agogiki i dynamiki oraz określenia precyzujące charakter utworu; warstwę tekstową utworu - wymowę i tłumaczenie; kierunki w rozwoju historii muzyki, ich reprezentatywne dzieła oraz podstawowe publikacje z tego obszaru; style i gatunki muzyczne oraz związane z nimi tradycje twórcze i wykonawcze.

Umiejętności (potrafi): określić aparat wykonawczy danej kompozycji; wykonać partyturę na fortepianie oraz zaśpiewać wybraną partię chóralną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy własnej i samorozwoju, kreowania własnego gustu muzycznego dzięki zapoznawaniu się z różnorodnymi partyturami oraz nagraniami; konstruktywnej krytyki w stosunku do siebie i innych; doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej posiadając przy tym umiejętność kreatywnej pracy własnej i zespołowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

17. Czytanie partytur II

Cel kształcenia: rozwijanie dodatkowych umiejętności związanych z czytaniem partytur, kształtowanie podzielności uwagi podczas wykonywania partytury głosem i na fortepianie jednocześnie, wprowadzenie zagadnienia transpozycji, zapoznanie ze specyfiką zapisu i odczytywania kompozycji wokально-instrumentalnych oraz instrumentalnych.

Treści merytoryczne: praca nad partyturami składającymi się z czterech i większej liczby głosów, czytanie partytur chóralnych o wyższym stopniu trudności oraz wokально-instrumentalnych i instrumentalnych o niskim poziomie trudności. Transponowanie wyodrębnionego głosu oraz całej partytury. Poznanie charakterystyki notacji i odczytywania partii instrumentów transponujących. Zapoznanie z kluczami C, zwłaszcza altowym i tenorowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): formy notacji kompozycji wokально-instrumentalnych oraz instrumentalnych; rodzaje instrumentów transponujących oraz sposoby zapisu i odczytywania ich partii; wybrane utwory chóralne a cappella, wokально-instrumentalne oraz instrumentalne.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać umiejętność czytania partytur do wypracowania własnej koncepcji wykonawczej oraz zaprezentowania i wygzekwowania jej w przekonujący sposób; wykonać partyturę chóralną a vista o niewysokim stopniu trudności; transponować utwór

chóralny o niewysokim stopniu trudności w obrębie tercji małej w górę i w dół; zaśpiewać wybrany głos jednocześnie uzupełniając pozostałe głosy grą na fortepianie; odczytać na fortepianie przygotowaną wcześniej partyturę utworu chóralnego o wyższym stopniu trudności; wykonać krótki fragment partytury z pamięci.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomej i samodzielnej oceny własnych umiejętności oraz lokalizowania przestrzeni do dalszego samorozwoju; podejmowania samodzielnych projektów artystycznych i dydaktycznych w poczuciu odpowiedzialności za ich jakość.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

18. Podstawy elektroakustyki estradowej

Cel kształcenia: opanowanie podstaw obsługi urządzeń elektroakustycznych stosowanych w praktyce amatorskiego ruchu muzycznego.

Treści merytoryczne: charakterystyka i zastosowanie podstawowych urządzeń elektroakustycznych w praktyce estradowej. Konfiguracja połączeń w prostych zestawach nagłaśniających. Rodzaje mikrofonów i ich zastosowanie w praktyce estradowej. Zasady obsługi miksera fonicznego. Zasady realizacji nagłośnienia małych zespołów muzycznych. Typowe problemy akustyczne w praktyce amatorskiego ruchu muzycznego i w placówkach oświatowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady działania i zastosowanie podstawowych urządzeń elektroakustycznych w praktyce estradowej; zasady realizacji nagłośnienia małych zespołów muzycznych; sposoby rozwiązywania typowych problemów akustycznych w praktyce amatorskiego ruchu muzycznego.

Umiejętności (potrafi): w zakresie podstawowym skonfigurować estradowy zestaw nagłaśniający; nagłośnić małe zespoły amatorskiego ruchu muzycznego w warunkach próby i koncertu publicznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): bezpiecznej i efektywnej obsługi estradowych urządzeń elektroakustycznych; realizacji projektów artystycznych w oparciu o estradowe urządzenia elektroakustyczne.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

19. Interpretacja piosenki I

Cel kształcenia: opanowanie umiejętności interpretowania małych form wokalnych pod kątem znaczenia, treści, formy, związków słowno-muzycznych i ekspresji. Opanowanie umiejętności optymalnego doboru repertuaru muzycznego do predyspozycji wokalnych oraz wyobraźni artystycznej. Rozwijanie jakości brzmienia głosu. Wykorzystanie rezonatorów w mowie i śpiewie. Wykorzystanie repertuaru dziecięcego w interpretacji wokalne.

Treści merytoryczne: techniki wokalne wykorzystywane w śpiewie solowym i zespołowym. Kształtowanie dźwięku wokálnego. Interpretacja tekstów literackich. Sposoby wyrażania stanów emocjonalnych za pomocą ekspresji wokalne. Podstawowe zasady dialogu scenicznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe techniki wokalne; utwory wokalne z obszaru szeroko rozumianej muzyki rozrywkowej.

Umiejętności (potrafi): zastosować techniki i ćwiczenia umożliwiające samodzielny rozwój umiejętności wokalnych; reagować na specyficzne warunki podczas prezentacji wokalne; wykorzystać świadomie intuicję, emocjonalność, wyobraźnię w obszarze ekspresji wokalne; analizować i interpretować tekst wykonywanego utworu wokálnego ze szczególnym uwzględnieniem miejsc kulminacyjnych; operować barwą, dynamiką, natężeniem, tempem i melodyką głosu w celu optymalnej ekspozycji ładunku emocjonalnego utworu wokálnego;

realizować zasady higieny głosu w czynnościach wokalnych; zastosować formy zachowań związane z występami publicznymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej; wykazywania kreatywności w pracy własnej i zespołowej; wykorzystywania w praktyce różnych materiałów dydaktycznych (nuty, teksty, fonogramy).

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

20. Interpretacja piosenki II

Cel kształcenia: poszerzenie repertuaru wokального o formy popularne (piosenka, piosenka aktorska, song musicalowy). Rozwijanie warsztatu wykonawczego w zakresie różnych technik wokalnych. Poszerzanie skali głosu. Rozwijanie zdolności użycia improwizacji w kreowaniu wariantów interpretacyjnych utworu wokального. Zapoznanie się z cechami różnych stylów muzyki wokalne. Rozwijanie umiejętności budowania własnego języka artystycznego w repertuarze wokalnym.

Treści merytoryczne: zasady wykonawstwa indywidualnego i zespołowego utworów wokalnych. Zasady pracy zespołowej w kontekście wokalnym (chór, zespół wokalny) i zasady współpracy z zespołem instrumentalnym. Wybrane aspekty różnych gatunków muzycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę formalną i zapis utworu wokalno-instrumentalnego; specyfikę muzyki rozrywkowej (piosenka popularna, piosenka aktorska, musical, operetka) oraz jej konwencje wykonawcze; sposoby wykorzystania materiałów źródłowych (nuty, literatura, media elektroniczne).

Umiejętności (potrafi): zastosować techniki i ćwiczenia wykorzystywane w poszczególnych gatunkach wokalnych muzyki rozrywkowej; reagować na specyficzne warunki związane z występem publicznym; odczytać i zrealizować zapis muzyczny zgodny z tradycjami wykonawczymi; tworzyć własne koncepcje muzyczne, świadomie wykorzystując intuicję, emocjonalność, wyobraźnię do interpretacji małych form wokalnych; wykorzystać ekspresję wokalną jako środek wyrazu artystycznego, kontrolować napięcie muzyczne w przebiegu formy; nadawać cechy osobiste realizowanym treściom; wybrać i wykonać repertuar w określonym stylu muzycznym, rozpoznać merytorycznie, zapamiętać go, przekształcać i operować nim; improwizować w oparciu o zapis nutowy; zastosować obowiązujące formy zachowań scenicznych; pracować w zespole; współpracować z akompaniatorem; posługiwać się fachową nomenklaturą muzyczną; opracować wybrany utwór wokalny (technika wokalna, interpretacja).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostosowywania się do nowych okoliczności związanych z publicznymi występami; doskonalenia swoich umiejętności wokalnych i aktorskich i pogłębiania wiedzy muzycznej; samooceny i konstruktywnej oceny innych wykonawców; kreatywnej pracy samodzielnej i w zespole, w roli współuczestnika, lidera i mediatora.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

21. Zespół instrumentalny I

Cel kształcenia: w odniesieniu do praktyki wykonawczej - osiągnięcie podstawowych umiejętności w zakresie instrumentalnej gry zespołowej z wykorzystaniem wybranej literatury dostosowanej do możliwości technicznych instrumentalistów; w odniesieniu do świadomości muzycznej – nauka umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: czytanie nut, ustawienie zespołu, artykulacja, nagłośnienie; w zakresie wiedzy muzycznej: notacja muzyczna, faktura utworu, charakter utworu, konstrukcja frazy, style i gatunki muzyczne, budowa instrumentów, podstawowa wiedza na temat historii muzyki na temat stylów i gatunków muzycznych. Powyższe zagadnienia są elementami składowymi w pracy nad wybranymi utworami

z zakresu literatury zespołu instrumentalnego uwzględniającej indywidualne możliwości i aktualny poziom zaawansowania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady gry zespołowej; zasady notacji muzycznej w utworach, elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi.

Umiejętności (potrafi): poprawnie posługiwać się aparatem gry w grze zespołowej z uwzględnieniem właściwej artykulacji; prawidłowo odczytywać zapis nutowy, realizować rytm w wykonywanych utworach, a także określić tonację, charakter i dynamikę utworu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności poprzez świadome i systematyczne samodzielne ćwiczenia.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

22. Zespół instrumentalny II

Cel kształcenia: w odniesieniu do praktyki wykonawczej - rozwinięcie umiejętności w zakresie gry na instrumencie z wykorzystaniem wybranej literatury zespołu instrumentalnego. Doskonalenie umiejętności współdziałania w zespole wykonawczym, współodpowiedzialności za efekt końcowy koncertu. W odniesieniu do świadomości muzycznej – nauka umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce.

Treści merytoryczne: w zakresie umiejętności wykonawczych: nauka gry a vista, poprawność ustawienia i proporcji brzmieniowych w zespole, artykulacja, frazowanie, dynamika, agogika; w zakresie wiedzy muzycznej: elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi, faktura utworu, charakter utworu, fraza muzyczna na przestrzeni epok, stylistyka w kompozycjach twórców różnych epok. Powyższe zagadnienia są elementami składowymi w pracy nad wybranymi utworami z zakresu kompozycji instrumentalnych uwzględniających indywidualne możliwości i aktualny poziom zaawansowania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady gry zespołowej; problematykę notacji muzycznej w utworach instrumentalnych, elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi; zagadnienia z dziedziny zasad muzyki i harmonii stosowane w praktyce wykonawczej zespołów instrumentalnych.

Umiejętności (potrafi): swobodnie i poprawnie posługiwać się aparatem gry w zespole instrumentalnym z uwzględnieniem właściwej artykulacji; prawidłowo odczytywać zapis nutowy a vista, realizować złożone podziały rytmiczne w wykonywanych utworach, a także określić tonację, charakter i dynamikę utworu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności technicznych poprzez świadome ćwiczenia zespołowe i samodzielną pracę własną.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

23. Podstawy kompozycji i aranżacji I

Cel kształcenia: rozwijanie podstaw kreacji muzycznej. Zapoznanie z zasadami kompozycji oraz aranżacji na zespoły instrumentalne i wokально-instrumentalne w małej obsadzie.

Treści merytoryczne: podstawy techniki komponowania i aranżacji małych form instrumentalnych oraz wokально-instrumentalnych. Tworzenie kompozycji oraz opracowań na szkolne i amatorskie zespoły muzyczne (w układzie: duet, trio, kwartet, solista z towarzyszeniem sekcji rytmicznej). Zajęcia odbywają się z wykorzystaniem edytorów nutowych i cyfrowych stacji roboczych DAW.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości brzmieniowe i wykonawcze małych zespołów muzycznych oraz adekwatne zasady kompozycji i aranżacji; skale instrumentów i ich transpozycje.

Umiejętności (potrafi): wyrazić środkami kreacji muzycznej własne koncepcje artystyczne oraz zastosować w twórczy sposób wiedzę o możliwościach brzmieniowych instrumentów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): oceny jakości formalnej i brzmieniowej małych form muzycznych; obiektywnej oceny jakości własnej twórczości muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

24. Podstawy kompozycji i aranżacji II

Cel kształcenia: rozwijanie podstaw kreacji muzycznej. Praktyczne implementowanie zasad kompozycji oraz aranżacji na kameralne zespoły muzyczne, z uwzględnieniem różnicowania stylistycznego – realizacja indywidualnych projektów twórczych studentów.

Treści merytoryczne: praktyczne wprowadzenie w problematykę technik kompozytorskich, większych form wokalnych, instrumentalnych, wokально-instrumentalnych. Urozmaicenie aparatu wykonawczego; wykorzystanie różnych form i gatunków muzycznych. Zajęcia odbywają się z wykorzystaniem edytorów nutowych i cyfrowych stacji roboczych DAW.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości tworzenia większych zespołów muzycznych oraz adekwatnych do nich zasad kompozycji i aranżacji; skale instrumentów i ich transpozycje; możliwości brzmieniowe instrumentów do wyrażania własnych koncepcji artystycznych.

Umiejętności (potrafi): wyrazić środkami kreacji muzycznej własne koncepcje artystyczne oraz zastosować w twórczy sposób wiedzę o możliwościach brzmieniowych instrumentów; utrwalić za pomocą technologii cyfrowej demonstracyjną formę swojej kompozycji/aranżacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego rozwijania swoich kompetencji twórczych w obszarze kompozycji i aranżacji; oceny jakości formalnej i brzmieniowej małych form muzycznych; obiektywnej oceny jakości własnej twórczości muzycznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

25. Zespoły muzyczne do praktyk studenckich

Cel kształcenia: wypracowanie umiejętności niezbędnych do prowadzenia zespołów wokalnych w szkolnictwie ogólnokształcącym wszystkich szczebli, a także w różnego typu placówkach kulturalnych, ogniskach muzycznych, w ruchu amatorskim.

Treści merytoryczne: zasady organizacji i metody pracy z zespołem chóralnym. Komunikacja werbalna i pozawerbalna w chórze. Kształtowanie brzmienia zespołu wokálního w wybranym repertuarze. Udział w prezentacji artystycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metody pracy oraz zasady komunikacji werbalnej i pozawerbalnej w zespole chóralnym; zasady kształtowania brzmienia w zespole wokálním.

Umiejętności (potrafi): zorganizować pracę zespołu wokálního, posługiwać się właściwymi metodami pracy w celu osiągnięcia z nim jak najlepszego efektu muzycznego; komunikować się z chórzystami w sposób werbalny i pozawerbalny; kształtować brzmienie zespołu wokálního w wybranym repertuarze.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania i pracy w grupie przyjmując rolę współuczestnika, lidera grupy, mediatora wykazując się przy tym umiejętnością samooceny; doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej posiadając przy tym umiejętność kreatywnej pracy własnej i zespołowej; komunikacji werbalnej i niewerbalnej w pracy indywidualnej i zespołowej w roli muzyka, nauczyciela, animatora kultury w swoim środowisku pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

26. Dyplomowa pracownia artystyczna i dzieło artystyczne I

Cel kształcenia: przygotowanie i pierwszy etap realizacji pod kierunkiem promotora koncepcji dyplomowej prezentacji artystycznej, ukazującej zdobytą wiedzę i umiejętności wykonawcze, a także kompetencje społeczne pozwalające na prezentowanie utworu muzycznego w roli wykonawcy i lidera zespołu muzycznego.

Treści merytoryczne: wybór zróżnicowanego, dostosowanego do formy występu repertuaru; aranżacje utworów, przygotowanie nut dla zespołu, organizacja prób zespołu wokálního,

instrumentalnego lub wokalnie-instrumentalnego wybranego do realizacji prezentacji artystycznej (wystąpienie w charakterze lidera lub dyrygenta); pierwszy etap pracy z zespołem nad interpretacją wybranego repertuaru.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi, zasady konstruowania projektów artystycznych, ochrony własności intelektualnej, ergonomii, przepisów BHP oraz finansowych i marketingowych aspektów zawodu muzyka; rolę lidera w zespole muzycznym.

Umiejętności (potrafi): dokonać wyboru programu oraz opracować koncepcję własnej prezentacji artystycznej podczas koncertu, posługiwać się prawidłową techniką wokalną lub gry na instrumencie bądź odpowiednim warsztatem dyrygenckim; współdziałać z członkami różnego typu zespołów w celu osiągnięcia jak najlepszego efektu muzycznego, posługiwać się w działaniach twórczych i edukacyjnych zaawansowanymi technologiami z obszaru edycji zapisu muzycznego, realizacji dźwięku, aranżacji i podstaw produkcji muzycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania i pracy w grupie przyjmując rolę współuczestnika, lidera grupy, mediatora, wykazując się przy tym umiejętnością samooceny; podejmowania samodzielnych projektów artystycznych i dydaktycznych w poczuciu odpowiedzialności za ich jakość.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

27. Dyplomowa pracownia artystyczna i dzieło artystyczne II

Cel kształcenia: przedstawienie podczas koncertu publicznego wybranej prezentacji artystycznej ukazującej zdobytą wiedzę, umiejętności wykonawcze, a także kompetencje społeczne dotyczące wypełniania na estradzie roli wykonawcy i lidera zespołu muzycznego.

Treści merytoryczne: praca przy wsparciu promotora z wybranym zespołem nad zróżnicowanym pod względem muzycznym repertuarem, współorganizacja prezentacji artystycznej (reklama medialna, plakaty, zaproszenia), wykonanie przygotowanego repertuaru na publicznym koncercie poza uczelnią.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementy dzieła muzycznego oraz relacje zachodzące między nimi, zasady pracy z zespołem muzycznym w celu osiągnięcia jak najlepszych efektów artystycznych, zasady konstruowania projektów artystycznych, ochrony własności intelektualnej, ergonomii, przepisów BHP oraz finansowych i marketingowych aspektów zawodu muzyka.

Umiejętności (potrafi): pracować nad realizacją koncepcji prezentacji artystycznej, współdziałać z członkami różnego typu zespołów w celu osiągnięcia jak najlepszego efektu muzycznego, posługiwać się w działaniach twórczych i edukacyjnych zaawansowanymi technologiami z obszaru edycji zapisu muzycznego, realizacji dźwięku, aranżacji i podstaw produkcji muzycznej; pracować nad interpretacją utworów muzycznych prezentując je w roli lidera zespołu lub dyrygenta, wykorzystywać świadomie intuicję, emocjonalność, wyobraźnię w obszarze ekspresji muzycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): publicznej realizacji prezentacji artystycznej, adaptowania się do nowych okoliczności związanych z występami publicznymi, umiejętnego reagowania na sytuacje stresowe, prezentowania swojej działalności artystycznej i dydaktycznej w sposób świadomy i komunikatywny z wykorzystaniem technologii informacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

28. Fakultet

28.1. Dyrygowanie

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności dyrygenckich, zapoznanie z wybranymi formami muzyki wokalne lub wokalnie-instrumentalne lub instrumentalne.

Treści merytoryczne: ćwiczenia doskonalące technikę dyrygowania. Pogłębianie wiedzy dotyczącej problematyki, stylistyki wykonawczej w zakresie dyrygowania w utworach z wybranej epoki lub stylu. Analiza i dyrygowanie wybranymi utworami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybraną chóralną literaturę muzyczną oraz zasady i techniki warsztatu dyrygenckiego podczas dyrygowania utworami (chóralnymi lub wokально-instrumentalnymi lub orkiestrowymi).

Umiejętności (potrafi): odczytać zapis muzyczny utworu chóralnego; posługiwać się podczas dyrygowania prawidłową techniką; wykonać prezentowany repertuar zgodnie z tradycjami wykonawczymi różnych stylów i epok; stosować ćwiczenia rozwijające warsztat dyrygencki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej posiadając przy tym umiejętność kreatywnej pracy własnej i zespołowej; adaptowania się do nowych okoliczności związanych z występami publicznymi; umiejętnego reagowania na sytuacje stresowe.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

28.2. Śpiew

Cel kształcenia: doskonalenie techniki wokalne w wybranym gatunku muzycznym: aria i pieśń klasyczna lub operetka i musical lub formy muzyki popularnej i rozrywkowej.

Treści merytoryczne: poszerzanie znajomości literatury muzycznej z wybranego obszaru wokálnego. Doskonalenie aspektów technicznych i interpretatorskich w wybranym programie wokalnym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia dotyczące budowy i higieny aparatu głosowego; podstawową literaturę wokalną wybranego stylu muzycznego; problematykę prawidłowej stylistyki wykonawczej wybranego repertuaru.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się prawidłową techniką wokalną; zgodnie z tradycjami wykonawczymi różnych stylów i epok odczytywać zapis i wykonać repertuar z danej stylistyki wokalne; samodzielnie – poprzez wybrane ćwiczenia- pracować nad rozwojem własnych umiejętności wokalnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej posiadając przy tym umiejętność kreatywnej pracy własnej i zespołowej; adaptowania się do nowych okoliczności związanych z występami publicznymi; umiejętnego reagowania na sytuacje stresowe.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

28.3. Instrument

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności i techniki gry na wybranym instrumencie muzycznym, poszerzenie posiadanego repertuaru wykonawczego.

Treści merytoryczne: realizacja ćwiczeń doskonalących technikę gry na instrumencie i rozszerzających możliwości interpretacyjne. Poznanie literatury muzycznej z wybranego, instrumentalnego obszaru wykonawczego. wykonanie utworów zgodnie z zasadami wybranego stylu muzycznego lub epoki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową literaturę muzyczną oraz repertuar na wybrany instrument muzyczny oraz problematykę wykonawczą wybranego stylu lub epoki muzycznej; budowę, strojenie oraz zasady konserwacji instrumentu muzycznego.

Umiejętności (potrafi): prezentować podczas prezentacji muzycznej własną koncepcję wykonawczą, posługiwać się prawidłową techniką gry na instrumencie; zgodnie z tradycjami wykonawczymi różnych stylów i epok odczytać zapis muzyczny; stosować techniki i ćwiczenia umożliwiające samodzielny rozwój umiejętności technicznych i biegłości gry na instrumencie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności artystycznych i pogłębiania wiedzy muzycznej posiadając przy tym umiejętność kreatywnej pracy własnej i zespołowej; adaptowania się do nowych okoliczności związanych z występami publicznymi; umiejętnego reagowania na sytuacje stresowe.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

29. Prelekcja i krytyka muzyczna

Cel kształcenia: przygotowanie do formułowania własnych opinii na temat różnorodnych zjawisk w kulturze muzycznej, przybliżenie wybranych gatunków dziennikarskich, poznanie podstaw warsztatu prelegenta i krytyka muzycznego, nabycie umiejętności samodzielnego opracowania i poprowadzenia szkolnego koncertu, audycji muzycznej dla dzieci i młodzieży; przygotowanie krótkiej recenzji z wybranego koncertu.

Treści merytoryczne: różne style wypowiedzi, podstawowe gatunki dziennikarskie, praca nad tekstem prelekcji, recenzji pod względem merytorycznym i stylistycznym; podstawy warsztatu prelegenta i krytyka muzycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe style wypowiedzi, gatunki dziennikarskie, zasady konstrukcji prelekcji muzycznych oraz cele krytyki muzycznej.

Umiejętności (potrafi): formułować własne opinie na temat muzyki, tworzyć teksty pisemne w wybranym gatunku dziennikarskim, przygotować i przedstawić z odpowiednią interpretacją tekst prelekcji muzycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny własnych działań twórczych, promowania kultury muzycznej w społeczeństwie oraz oceny innych przedsięwzięć artystycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

30. Zespołowa emisja głosu

Cel kształcenia: doskonalenie warsztatu wokalnego w kontekście pracy zespołowej (zespół wokalny, chór). Opanowanie zasad pracy nad spójnością brzmieniową i rytmiczną zespołu wokalnego. Dopasowanie metody pracy nad emisją głosu do specyfiki wybranego zespołu wokalnego (dziecięcy, młodzieżowy, osób dorosłych, seniorski, jednorodny, mieszany, etc.).

Treści merytoryczne: rozwijanie elementów techniki wokalnej zespołu wokalnego/chóralnego z uwzględnieniem specyfiki brzmieniowej poszczególnych sekcji głosowych (sopran, alt, tenor, bas); sposoby rozwiązywania najczęstszych problemów wokalnych w śpiewie zespołowym; strategie efektywnej współpracy dyrygenta z zespołem wokalnym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady rozwijania techniki wokalnej w kontekście wykonawstwa zespołowego; zagadnienia dotyczące doskonalenia wybranych elementów techniki wokalnej pod kątem osiągnięcia spójności brzmieniowej i rytmicznej zespołu wokalnego.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo zastosować zasady rozwijania techniki wokalnej w pracy z zespołem wokalnym/chórem; osiągać zamierzone rezultaty brzmieniowe w repertuarze wokalnym i chóralnym; rozwiązywać typowe problemy wokalne występujące w praktyce amatorskiego ruchu chóralnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania techniki wokalnej zespołu wokalnego/chóralnego w oparciu o znajomość zasad emisji głosu oraz wyobraźnię i wrażliwość na zjawiska brzmieniowe; współdziałania z członkami zespołów wokalnych i chóralnych w celu osiągnięcia optymalnego rezultatu brzmieniowego i muzycznego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

31. Instrumentacja

Cel kształcenia: wprowadzenie do charakterystyki brzmieniowej poszczególnych grup instrumentów muzycznych (chordofony, aerofony, instrumenty perkusyjne, elektrofony), a także głosu ludzkiego. Osiągnięcie umiejętności użycia tej wiedzy do wyrażania idei

muzycznych. Nabycie umiejętności dostosowywania środków instrumentacji do możliwości i potrzeb wykonawczych projektu muzycznego.

Treści merytoryczne: poznanie budowy, właściwości technicznych i brzmieniowych podstawowych instrumentów w obrębie poszczególnych grup. Instrumentowanie na różne składy instrumentalne: kwintet smyczkowy, kwartet dęty drewniany, kwartet dęty blaszany, zespół perkusyjny, chór, zespół instrumentalny typu „combo”, orkiestra. Obserwacja środków instrumentacyjnych w dziełach kompozytorów klasycznych, romantycznych i współczesnych (z uwzględnieniem obszaru muzyki klasycznej i rozrywkowej). Zajęcia odbywają się z wykorzystaniem edytorów nutowych i stacji roboczych DAW.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): środki instrumentacyjne w odniesieniu do stylu i epoki; środki obsady wykonawczej w różnych kontekstach muzycznych.

Umiejętności (potrafi): przekształcić fakturę fortepianową (lub inną) na fakturę zespołową w zależności od wyznaczonych celów i potrzeb instrumentacyjnych; wykorzystać wiedzę, własną wrażliwość brzmieniową i wyobraźnię instrumentacyjną jako środki budowania ekspresji we własnych próbach instrumentacyjnych; tworzyć własne instrumentacje z wykorzystaniem komputerowych programów edycji muzycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swojego warsztatu w zakresie instrumentacji; oceny jakości własnych prac i modyfikowania koncepcji instrumentacyjnych w zależności od pożądanego rezultatu brzmieniowego w obrębie różnych grup instrumentów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

32. Techniki pracy w studio

Cel kształcenia: zapoznanie ze strukturą i zasadami funkcjonowania studia nagrań. Wprowadzenie do technik i procedur pracy w studio nagraniowym. Opanowanie technik rejestracji instrumentów muzycznych oraz głosu ludzkiego. Zapoznanie z techniką rejestracji wielokanałowej.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do technologii cyfrowego zapisu dźwięku. Budowa i zasady działania studia nagrań dźwiękowych. Podstawy technik mikrofonowych. Sposoby rejestracji wybranych instrumentów akustycznych i elektrycznych. Nagrania solowe i zespołowe. Techniki korekcji barwy i kontroli dynamiki nagrania. Zasady edycji i miksu zapisanego materiału dźwiękowego. Procedura przygotowania fonogramu. Podstawowe strategie współpracy z muzykami w studiu nagrań.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): strukturę i zasady funkcjonowania studia nagrań; podstawowe techniki i sposoby pracy w studio nagraniowym.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się technologiami cyfrowymi w realizacji nagrań; wybrać technikę nagrania adekwatną do potrzeb projektu muzycznego; zrealizować nagrania wybranych instrumentów muzycznych oraz głosu ludzkiego w warunkach studyjnych; przeprowadzić kompletną procedurę nagrania: od rejestracji dźwięku, przez edycję i miks, po wytworzenie fonogramu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania procedur współpracy z muzykami w studiu nagrań; obiektywnej oceny jakości rejestrowanego materiału; ciągłego rozwijania umiejętności związanych z zapisem i przetwarzaniem materiału muzycznego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

33. Podstawy akompaniowania

Cel kształcenia: wykonywanie prostego repertuaru z udziałem różnych solistów bądź w ramach zespołów instrumentalnych i wokально-instrumentalnych.

Treści merytoryczne: opracowywanie akompaniamentu fortepianowego do różnorodnego repertuaru szkolnego z zastosowaniem praktyki akompaniamentu w pracy z różnymi instrumentalistami i wokalistami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości wykorzystania instrumentu w działalności artystycznej i zawodowej z uwzględnieniem wszechstronnej roli fortepianu w szeroko pojętej grze zespołowej; wielozadaniową funkcję fortepianu w muzyce i zasady dotyczące jego udziału w muzyce kameralnej; specyfikę brzmienia różnorodnych zespołów muzycznych.

Umiejętności (potrafi): przygotować wykonanie prostego utworu przeznaczonego do gry zespołowej dostosowanego do swoich możliwości wykonawczych, a także dokonać jego prawidłowej analizy; użyć właściwych schematów harmonicznyc i ich wariacyjnego opracowania jako podstawy akompaniamentu; dostosować walory brzmienia fortepianu jako instrumentu wchodzącego w skład różnych zespołów instrumentalnych i wokalnoinstrumentalnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania nabytych umiejętności technicznych w stopniu umożliwiającym realizację własnych projektów artystycznych oraz do samodzielnej pracy nad doskonaleniem warsztatu; wyboru repertuaru dostosowanego do własnego poziomu wykonawczego, a także poziomu wykonawczego zespołu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

34. Seminarium i praca dyplomowa I

Cel kształcenia: rozbudzenie zainteresowań badawczych, poznanie zasad i metod pisania pracy naukowej, samodzielnej interpretacji zjawisk, formułowania niezależnych sądów, prawidłowego wnioskowania oraz wdrożenie do dyscypliny koniecznej podczas pisania pracy.

Treści merytoryczne: teoretyczne przygotowanie do pisania pracy licencjackiej: problematyka pracy i jej temat, planowanie pracy badawczej (konspekt, harmonogram badań), metody badawcze, elementy pracy pisemnej (strona tytułowa, spis treści, wstęp, zakończenie, rozdziały, rozdział metodologiczny, bibliografia, streszczenie, aneks), techniczne aspekty pisania pracy (przypisy, cytaty, wtrącenie w tekst cytatu, wykresy, edycja tekstu), przygotowanie pracy do obrony (korekta, kryteria oceny).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologiczny warsztat badań naukowych, sposoby analizy, syntezy i interpretowania danych; konstrukcję i sposób edytowania pracy pisemnej.

Umiejętności (potrafi): określić problematykę pracy i jej temat, planować pracę badawczą, dobrać metody badawcze, określić elementy pracy pisemnej, wymienić edytorskie aspekty pracy pisemnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): konstruowania wypowiedzi pisemnej na wybrany temat muzyczny w oparciu o źródła; przedstawiania własnych opinii na tematy związane ze studiowanym kierunkiem wykazując przy tym zdolność elastycznego myślenia, wykorzystywania prawnych aspektów zasad ochrony własności intelektualnej w przygotowywaniu pracy pisemnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

35. Seminarium i praca dyplomowa II

Cel kształcenia: wdrożenie do samodzielnej pracy badawczej, do prawidłowego stosowania wybranych metod badawczych w badaniach własnych oraz do konstruowania wypowiedzi własnej w pracy pisemnej.

Treści merytoryczne: wybór problematyki i tematu pracy, wybór metod badawczych, konstrukcja harmonogramu i miejsca przeprowadzenia badań własnych, zgromadzenie i analiza literatury specjalistycznej, rozpoczęcie prowadzenia badań własnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologiczny warsztat badań naukowych studiowanego kierunku, sposoby analizowania, syntezy i interpretowania danych; konstrukcję i sposób edytowania pracy pisemnej.

Umiejętności (potrafi): wybrać temat z obszaru studiowanego kierunku oraz stworzyć konspekt pracy i wyznaczyć etapy jej pisania; wybrać właściwą literaturę i na jej podstawie skonstruować część teoretyczną pracy, określić metodologię badań własnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przedstawiania własnych opinii na tematy związane ze studiowanym kierunkiem, elastycznego, konstruktywnego myślenia, wykorzystywania prawnych aspektów zasad ochrony własności intelektualnej w wykonywaniu zadań badawczych i pisemnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

36. Seminarium i praca dyplomowa III

Cel kształcenia: finalizacja badań własnych, analiza wyników i sformułowanie wynikających z nich niezależnych sądów i wniosków, konstrukcja, edycja i obrona pracy.

Treści merytoryczne: prowadzenie badań własnych, analiza wyników i sformułowanie wniosków, konstrukcja elementów pracy pisemnej: wstęp, zakończenie, streszczenie, bibliografia i aneks; korekta pracy i edycyjne jej przygotowanie do procedury dyplomowania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): proces prowadzenia badań własnych; konstrukcję pracy i znaczenie jej poszczególnych elementów.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badania własne, opracowywać i opisać otrzymane wyniki oraz wyciągnąć z nich właściwe wnioski; napisać tekst wstępu, zakończenia i streszczenia pracy pisemnej oraz opracowywać bibliografię i aneks; przygotować edycyjnie pracę do obrony.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przedstawiania opinii własnych na tematy związane ze studiowanym kierunkiem, elastycznego, konstruktywnego myślenia; wykorzystywania prawnych aspektów zasad ochrony własności intelektualnej w wykonywaniu zadań pisemnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

V. PRAKTYKA

1. Praktyka zawodowa ciągła

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności planowania, projektowania i realizacji określonych zadań edukacyjno-artystycznych oraz zapewnienie pełnego kontaktu z realnymi zjawiskami zachodzącymi w rzeczywistości dydaktyczno-wychowawczej i animacyjno-kulturalnej w placówkach oświaty, wychowania pozaszkolnego, a także instytucjach i ośrodkach kultury zajmujących się działalnością edukacyjną lub animacyjną; poszerzenie nabytej w trakcie studiów wiedzy o aspekt praktyczny oraz skonfrontowanie jej z rzeczywistością zawodową.

Treści merytoryczne: zapoznanie z dokumentacją działalności edukacyjnej i artystycznej prowadzonej w placówkach oświaty, wychowania pozaszkolnego oraz instytucjach i ośrodkach kultury zajmujących się działalnością edukacyjną lub animacyjną, poznanie wewnętrznej struktury instytucji, celów i zadań statutowych, przepisów BHP obowiązujących w placówkach, a także obserwacja i współuczestniczenie w realizacji bieżących działań instytucji oraz realizowanie wyznaczonych zadań związanych z daną wybraną instytucją.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): strukturę, cele, zadania statutowe, dokumentację działalności edukacyjnej i artystycznej prowadzonej w placówkach oświaty, wychowania pozaszkolnego oraz instytucjach i ośrodkach kultury zajmujących się działalnością edukacyjną lub animacyjną; przepisy BHP obowiązujące w placówkach; zasady, jakimi należy kierować się podczas kreowania i realizacji określonych zadań edukacyjno-artystycznych z zastosowaniem podstawowych nowoczesnych technologii stosowanych w muzyce; relacje dotyczące zastosowania teorii w praktyce przy organizacji przedsięwzięć kulturalnych; korelację pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowanego kierunku.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać swoją wiedzę w ukierunkowanym projektowaniu i realizacji różnorodnych działań muzycznych z uwzględnieniem ergonomii i bhp; realizować zadania twórcze i edukacyjne z zastosowaniem nowoczesnych technologii stosowanych w muzyce.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): efektywnego komunikowania się i życia w społeczeństwie, w szczególności: kreatywnej pracy własnej, zespołowej w ramach wspólnych projektów i działań, negocjowania i organizowania, a także integracji z innymi osobami w ramach różnych przedsięwzięć kulturalnych; prezentowania zadań w przystępnej formie z zastosowaniem technologii informacyjnych stosowanych w muzyce; samooceny swoich działań, konstruktywnej krytyki w obszarze działań artystycznych i kulturowych, radzenia sobie z trudnymi sytuacjami emocjonalnymi związanymi z wystąpieniami publicznymi, a także wyciągania wniosków przekładających się na konkretne działania; stałego uczenia się i doskonalenia własnych kompetencji.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

2. Praktyka zawodowa przedmiotowo-metodyczna I

Cel kształcenia: zapoznanie z zadaniami dydaktycznymi realizowanymi w szkole podstawowej, poznanie jej specyfiki i struktury organizacyjnej, planu pracy dydaktycznej placówki oraz rodzaju prowadzenia dokumentacji działalności dydaktycznej; zapoznanie z podstawami i specyfiką warsztatu dydaktycznego w zakresie ukierunkowanego kształcenia muzycznego w systemie szkolnictwa powszechnego; przygotowanie do realizacji zadań wynikających z roli nauczyciela przedmiotu muzyka w szkołach podstawowych; zapewnienie możliwie pełnego kontaktu z realnymi zjawiskami zachodzącymi w rzeczywistości dydaktyczno-wychowawczej, poszerzenie nabytej w trakcie studiów wiedzy o aspekt praktyczny oraz skonfrontowanie jej z rzeczywistością.

Treści merytoryczne: zapoznanie z różnymi rodzajami dokumentacji działalności dydaktycznej prowadzonej w szkole podstawowej, zapoznanie ze sposobem funkcjonowania oraz organizacją pracy dydaktycznej szkoły; obserwacja zajęć dydaktycznych, lekcji pokazowych prowadzonych przez nauczyciela przedmiotu muzyka, sposobów aktywizacji uczniów podczas prowadzonego przedmiotu, różnorodnych form realizacji podstawy programowej oraz indywidualne projektowanie i realizację zajęć edukacyjnych prowadzonych w formie klasowo-lekcyjnej; wykorzystanie wiedzy i umiejętności uzyskanych w procesie edukacji nauczycielskiej, w tym szczególnie podczas zajęć z dydaktyki przedmiotu muzyka; analiza i interpretacja zaobserwowanych i doświadczanych zdarzeń pedagogicznych, konsultacje z opiekunem praktyk w celu omawiania obserwowanych sytuacji i przeprowadzanych działań, a także prowadzenie dokumentacji praktyk.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę podstawową, sposób funkcjonowania i organizację pracy dydaktycznej placówki, rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej prowadzonej w szkole podstawowej; podstawy programowe z zakresu edukacji muzycznej na poziomie szkoły podstawowej; korelacje pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowanego kierunku studiów oraz wykorzystuje tę wiedzę podczas projektowania i realizacji lekcji muzyki w szkole podstawowej z zastosowaniem podstawowych nowoczesnych technologii; metodykę wykonywania zadań na wybranym etapie działalności pedagogicznej.

Umiejętności (potrafi): wyciągać wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela przedmiotu muzyka, jego interakcji z uczniami, sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych, stosowane przez niego metody i formy pracy, wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy domowej; wykorzystać swoją wiedzę w projektowaniu i realizacji lekcji muzyki na poziomie szkoły podstawowej z zastosowaniem nowoczesnych technologii informacyjno-

komunikacyjnych; akompaniować uczniom podczas lekcji muzyki; racjonalnie gospodarować czasem lekcji; radzić sobie z trudnymi sytuacjami emocjonalnymi związanymi z prowadzeniem lekcji muzyki; przeprowadzić samoocenę i konstruktywną krytykę w stosunku do działań swoich i innych osób, a także, pod nadzorem opiekuna praktyk oraz nauczyciela akademickiego, przeprowadzić analizę zdarzeń pedagogicznych zaobserwowanych lub doświadczonych w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk i nauczycielami w celu realizacji zadań wynikających z roli nauczyciela, poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania swoich umiejętności wychowawczych; adaptowania się do nowych okoliczności, radzenia sobie w sytuacjach stresowych; stałego uczenia się i doskonalenia własnych kompetencji; dokonania analizy i oceny własnych działań dydaktycznych, a także podjęcia refleksji na temat społecznych, naukowych i etycznych aspektów związanych z własną pracą.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Praktyka zawodowa przedmiotowo-metodyczna II

Cel kształcenia: gromadzenie doświadczeń związanych z prowadzeniem zajęć z przedmiotu *muzyka* w szkole podstawowej, zarządzaniem grupą i diagnozowaniem indywidualnych potrzeb uczniów oraz konfrontowanie nabywanej wiedzy z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym; zapoznanie z podstawami i specyfiką warsztatu dydaktycznego w zakresie ukierunkowanego kształcenia muzycznego w systemie szkolnictwa powszechnego. Przygotowanie do realizacji zadań wynikających z roli nauczyciela przedmiotu *muzyka* w szkołach podstawowych. Zapewnienie możliwie pełnego kontaktu z realnymi zjawiskami zachodzącymi z rzeczywistości dydaktyczno-wychowawczej, poszerzenie nabytej w trakcie studiów wiedzy o aspekt praktyczny oraz skonfrontowanie jej z rzeczywistością.

Treści merytoryczne: praktyki obejmują obserwację zajęć dydaktycznych, sposobów aktywizacji uczniów, obserwację aktywności uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; obserwację różnorodnych form realizacji podstawy programowej; wykorzystanie wiedzy i umiejętności uzyskanych w procesie edukacji nauczycielskiej, w tym szczególnie podczas zajęć z dydaktyki przedmiotu *muzyka*; samodzielne przygotowanie i realizację lekcji muzyki pod opieką opiekuna praktyk; współdziałanie z opiekunem praktyk w prowadzeniu zajęć i podejmowaniu działań na rzecz uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; kształcenie postawy refleksyjnego praktyka w procesie obserwacji i analizy procesu edukacyjnego, a także własnych działań i ich efektów w interakcji z uczniem; analizę i interpretację zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych; konfrontowanie nabytej wiedzy teoretycznej z praktyką; konsultacje z opiekunem praktyk w celu omawiania obserwowanych sytuacji przeprowadzanych działań; prowadzenie dokumentacji praktyk, a także ocenę własnego funkcjonowania w toku realizowanych zadań.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady projektowania i realizacji lekcji muzyki w szkole podstawowej z zastosowaniem nowoczesnych technologii; specyfikę funkcjonowania uczniów ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń; metodykę realizacji zadań, procedur i dobrych praktyk stosowanych na wybranym etapie działalności pedagogicznej.

Umiejętności (potrafi): wyciągać wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela przedmiotu muzyka, jego interakcji z uczniami, sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych, stosowane przez niego metody i formy pracy, wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy

domowej; wykorzystać swoją wiedzę w projektowaniu i realizacji lekcji muzyki na poziomie szkoły podstawowej z zastosowaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych; dobierać i tworzyć materiały, środki i metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych; modyfikować działania dydaktyczne niezbędne do realizacji działań edukacyjnych i wychowawczych na poziomie szkoły podstawowej; rozbudzić zainteresowania uczniów, rozwijać ich uzdolnienia i promować ich osiągnięcia; tworzyć sytuacje motywujące do nauki, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania dydaktyczne w celu uzyskania pożądaných efektów kształcenia; radzić sobie z trudnymi sytuacjami emocjonalnymi związanymi z prowadzeniem lekcji muzyki; pod nadzorem opiekuna praktyk oraz nauczyciela akademickiego, przeprowadzić analizę zdarzeń pedagogicznych zaobserwowanych lub doświadczonych w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk i nauczycielem w celu realizacji zadań wynikających z roli nauczyciela, poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania swoich umiejętności wychowawczych; poprawnego posługiwania się językiem ojczystym, wykazując troskę o kulturę i etykę wypowiedzi własnej i uczniów; rozwijania kompetencji interpersonalnych umożliwiających budowanie relacji wzajemnego zaufania między podmiotami procesu kształcenia; radzenia sobie z trudnymi sytuacjami emocjonalnymi, związanymi z prowadzeniem lekcji muzyki, a także do stałego uczenia się i doskonalenia własnych kompetencji; samooceny, konstruktywnej krytyki w stosunku do działań swoich i innych osób; podjęcia refleksji na temat społecznych, naukowych i etycznych aspektów związanych z własną pracą.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

VI. INNE

1. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, rozmowa przez telefon, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych). Etykieta uniwersytecka (precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji). Etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie się do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz w relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

2. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi można się zetknąć.

Treści merytoryczne: obowiązujące regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe). Analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru). Zasady

udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku - apteczka pierwszej pomocy. Dostosowanie treści szkoleń do profilu danego kierunku studiów jest bardzo ważne, gdyż chodzi o wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów; zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; realizować zasady bezpieczeństwa związane z pracą; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, w tym udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

3. Ergonomia

Cel kształcenia: przybliżenie podstawowych zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym, uświadomienie zagrożeń problemów (także zdrowotnych) związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia i definicje. Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna. Główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych. Ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy.

Umiejętności (potrafi): oceniać (w zakresie podstawowym) warunki w pracy zawodowej oraz podczas aktywności pozazawodowej ze względu na problemy ergonomiczne i zagrożenia z tym związane.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania postawy antropocentrycznej w stosunku do warunków pracy i życia codziennego; reagowania na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej; realizowania postawy wrażliwości na potrzeby osób niepełnosprawnych (w kontekście ergonomicznym).

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

4. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie z elementarnymi zasadami, pojęciami oraz procedurami prawa ochrony własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: pojęcie własności intelektualnej. Przedmiot prawa własności intelektualnej. Podmioty prawa własności intelektualnej. Treść prawa własności intelektualnej - prawa autorskie i pokrewne. Ograniczenia praw autorskich. Licencje ustawowe i umowne. Dozwolony użytek osobisty i publiczny utworów. Naruszenia praw autorskich (plagiat i piractwo intelektualne). Regulacje szczególne z zakresu prawa autorskiego – ochrona programów komputerowych i baz danych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ustawowy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej; pola eksploatacji utworów i tryby ich użytku.

Umiejętności (potrafi): identyfikować oraz implementować dozwolone pola eksploatacji utworów w toku analizy krytycznej oraz działalności naukowej w środowisku akademickim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania z ustawowych pól eksploatacji utworów w środowisku akademickim oraz życiu prywatnym (np. środowisku sieciowym).

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

**PLAN STUDIÓW KIERUNKU
EDUKACJA ARTYSTYCZNA W ZAKRESIE SZTUKI MUZYCZNEJ**

Obowiązuje od cyklu: 2023 Z

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia-licencjackie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 6

Dziedziny nauki / dyscypliny naukowe lub artystyczne: sztuki/sztuki muzyczne

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I – WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot ogólnouczelniany I *	1	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
2	Technologie informacyjne	1	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	1	0	0
3	Język obcy I	1	2	1	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	2	x	x	90	30	60	3	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1	x	x	60	30	30	2	0	0

II – PODSTAWOWYCH												
1	Psychologia	1	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
2	Pedagogika I	1	2	0,5	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	Fortepian I	1	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
4	Zasady muzyki z instrumentoznawstwem I	1	4	1	zal. oc.	o	60	30	30	2	0	0
5	Chór I	1	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	Podstawy foniatry i higiena głosu	1	1,5	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
7	Kształcenie słuchu I	1	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
8	Historia muzyki I	1	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
9	Literatura muzyczna I	1	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			17,5	3,5	x	x	270	165	105	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3,5	x	x	105	0	105	9	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Emisja głosu I	1	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
2	Drugi instrument I*	1	1	0,5	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
3	Edytory nutowe	1	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
4	Zajęcia muzyczno-ruchowe	1	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5	2,5	x	x	75	0	75	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,5	x	x	75	0	75	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			1	0,5	x	x	15	0	15	2	0	0
VI – INNE												
1	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	1	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
2	Ergonomia	1	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
3	Etykieta	1	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
4	Ochrona własności intelektualnej	1	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	0	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			30	8	x	x	447	207	240	29	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I – WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy II	2	2	1	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	Przedmiot ogólnouczelniany II*	2	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	1	x	x	60	30	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1	x	x	60	30	30	2	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Pedagogika II	2	2,5	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	Dydaktyka przedmiotu muzyka I	2	2,5	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	Fortepian II	2	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
4	Zasady muzyki z instrumentoznawstwem II	2	5	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
5	Chór II	2	2,5	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	Praca z akompaniатorem I	2	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
7	Kształcenie słuchu II	2	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
8	Historia muzyki II	2	2,5	1,2	egz.	o	30	30	0	4	0	0
9	Literatura muzyczna II	2	2,5	1,2	egz.	o	30	30	0	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			21,5	8	x	x	270	120	150	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	8	x	x	150	0	150	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

III – KIERUNKOWYCH												
1	Dyrygowanie I	2	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
2	Czytanie partytur I	2	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
3	Emisja głosu II	2	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
4	Drugi instrument II*	2	1	0,5	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4,5	2,1	x	x	60	0	60	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,1	x	x	60	0	60	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			1	0,5	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2			30	11,1	x	x	390	150	240	34	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na I roku studiów			60	19,1	x	x	837	357	480	63	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy III	3	2	1	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	Wychowanie fizyczne	3	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	1	x	x	60	0	60	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	1	x	x	30	0	30	1	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Polski folklor muzyczny	3	2,5	0,6	egz.	o	30	15	15	4	0	0
2	Dydaktyka przedmiotu muzyka II	3	2,5	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	Fortepian III	3	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
4	Harmonia I	3	5	1,2	zal. oc.	o	60	30	30	2	0	0
5	Analiza dzieła muzycznego I	3	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
6	Chór III	3	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
7	Praca z akompaniатorem II	3	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
8	Kształcenie słuchu III	3	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		19	5,6	x	x	240	90	150	18	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	5,6	x	x	150	0	150	16	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III – KIERUNKOWYCH												
1	Dyrygowanie II	3	1,5	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
2	Czytanie partytur II	3	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
3	Emisja głosu III	3	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
4	Drugi instrument III*	3	1,5	0,6	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
5	Podstawy elektroakustyki estradowej	3	1,5	1,2	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
6	Instrumentacja	3	2,5	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		9	4,6	x	x	105	0	105	12	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	4,6	x	x	105	0	105	12	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		1,5	0,6	x	x	15	0	15	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3		30	11,2	x	x	405	90	315	31	0	0	

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy IV	4	2	1	egz.	f	30	0	30	1	0	0
2	Wychowanie fizyczne	4	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	1	x	x	60	0	60	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	1	x	x	30	0	30	1	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Dydaktyka przedmiotu muzyka III	4	1,5	0,5	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	Fortepian IV	4	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
3	Harmonia II	4	1,5	0,5	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	Analiza dzieła muzycznego II	4	1,5	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
5	Chór IV	4	1,5	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	Praca z akompaniatorem III	4	1,5	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
7	Kształcenie słuchu IV	4	1	0,5	egz.	o	15	0	15	4	0	0
8	Podstawy improwizacji - CircleSong		2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			11,5	5	x	x	210	60	150	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	150	0	150	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

III – KIERUNKOWYCH													
1	Dyrygowanie III	4	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0	
2	Interpretacja piosenki I	4	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0	
3	Drugi instrument IV*	4	1	0,5	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
4	Zespół instrumentalny I	4	2	1	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0	
5	Podstawy kompozycji i aranżacji I	4	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
6	Seminarium i praca dyplomowa I	4	3,5	0,6	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	27	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			10,5	4,1	x	x	120	0	120	12	0	27	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,1	x	x	120	0	120	12	0	27	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6,5	2,1	x	x	60	0	60	6	0	27	
V-PRAKTYKA													
1	Praktyka zawodowa ciągła	4	6	3	zal. oc.	f	0	0	0	0	160	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	3	x	x	0	0	0	0	160	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(zajęcia praktyczne)			x	3	x	x	0	0	0	0	160	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(przedmioty fakultatywne)			6	3	x	x	0	0	0	0	160	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4			30	13,1	x	x	390	60	330	33	160	27	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na II roku studiów			60	24,3	x	x	795	150	645	64	160	27	

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II – PODSTAWOWYCH												
1	Dydaktyka przedmiotu muzyka IV	5	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
2	Chór V	5	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Praca z akompaniatorem IV	5	1,5	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
4	Fortepian V	5	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5,5	3	x	x	90	0	90	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3	x	x	90	0	90	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Zespołowa emisja głosu	5	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Dyrygowanie IV	5	1	0,5	egz.	o	15	0	15	4	0	0
3	Interpretacja piosenki II	5	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
4	Drugi instrument V*	5	1	0,5	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
5	Dyplomowa pracownia artystyczna i dzieło artystyczne I*	5	10	0,6	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	108
6	Zespół instrumentalny II	5	2	1	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0

7	Prelekcja i krytyka muzyczna	5	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
8	Techniki pracy w studio	5	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
9	Podstawy kompozycji i aranżacji II	5	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
10	Seminarium i praca dyplomowa II	5	1,5	0,6	zal oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			22,5	6,7	x	x	195	0	195	22	0	108
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6,7	x	x	195	0	195	22	0	108
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			14,5	2,7	x	x	75	0	75	8	0	108
V - PRAKTYKA												
1	Praktyka zawodowa przedmiotowo-metodyczna I	5	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	1	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5			30	10,7	x	x	315	0	315	32	0	108

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I – WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot do wyboru *	6	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Chór VI	6	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Fortepian VI	6	1	0,5	egz..	o	15	0	15	4	0	0
3	Animacja kultury muzycznej	6	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5	1,5	x	x	75	30	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1,5	x	x	45	0	45	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Zespoły muzyczne do praktyk studenckich	6	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Podstawy akompaniowania	6	1	0,5	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0

3	Dyplomowa pracownia artystyczna i dzieło artystyczne II*	6	10	0,6	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	108
4	Fakultet	6	2	1	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
5	Drugi instrument VI*	6	1	0,5	egz.	f	15	0	15	4	0	0
6	Seminarium i praca dyplomowa III	6	5	0,6	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	46
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			21	4,2	x	x	120	0	120	14	0	154
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,2	x	x	120	0	120	14	0	108
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			18	2,7	x	x	75	0	75	10	0	154
V - PRAKTYKA												
1	Praktyka zawodowa przedmiotowo-metodyczna II	6	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	1	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6			30	6,7	x	x	255	60	195	26	0	154
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na III roku studiów			60	17,4	x	x	570	60	510	58	0	262

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w planie studiów		180	60,8	2202	567	1635	185	160	289
Grupa treści									
I - WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		16	5	300	90	210	9	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	5	150	0	150	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		14	4	210	90	120	8	0	0
II – PODSTAWOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		80	26,6	1155	465	690	96	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	26,6	690	0	690	67	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		72,5	24,2	675	0	675	76	0	289
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	24,2	675	0	675	76	0	243
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		42,5	9,1	255	0	255	30	0	289
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
V – PRAKTYKA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		10	5	60	0	60	4	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	5	60	0	60	4	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		6	3	0	0	0	0	160	0

VI – INNE								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,5	0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		180	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	95,5	53,06
2	z zakresu nauk podstawowych	80	44,44
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	60,8	33,78
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	16	8,89
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	62,5	34,72
6	wymiar praktyk	10	5,56
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	8	4,44
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	11,5	6,39
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	-	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	143	79,44

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	Sztuki muzyczne	100
Ogółem:		100

***Przedmioty do wyboru:**

1) Przedmiot ogólnouczelniany I, II

- poprawna polszczyzna w praktyce
- prawo autorskie
- zakładanie własnego przedsiębiorstwa
- etyka i kultura języka.

2) Fakultet

- dyrygowanie
- instrument
- śpiew

3) Drugi instrument I, II, III, IV, V, VI (gitara, gitara basowa, klarnet, flet, perkusja, skrzypce, akordeon, saksofon)

4) Przedmiot do wyboru

- historia jazzu
- History of Jazz
- historia tańca
- History of Dance

5) Dyplomowa pracownia artystyczna i dzieło artystyczne I, II (dyrygentura, kameralistyka wokalna, kameralistyka instrumentalna)